GLEASON H. LEDYARD

CĂLĂUZIRE
ÎN
ÎNȚELEGEREA
SFINTELOR SCRIPTURI

INTRODUCERE

Cel mai important lucru în viaţa aceasta este să fii în stare să citeşti şi să înţelegi Cuvîntul lui Dumnezeu, care este Biblia. Ea ne arată calea spre Cer. Acest lucru preţuieşte mai mult decît orice sumă de bani. Cine citeşte şi împlineşte Cuvîntul lui Dumnezeu are un real folos pentru viaţa sa deoarece în mijlocul tuturor greutăţilor, luptelor şi durerilor pricinuite de împrejurări, este însoţit de pace, bucurie şi fericire.

Sînt două metode de a studia Biblia. Prima metodă este de a citi un text din Biblie şi a-l compara cu alte texte din Noul şi din Vechiul Testament. A doua metodă este de a studia Biblia pe subiecte. De exemplu, cum ar fi studiul despre: Dumnezeu, Biblie, Hristos, - viaţa şi lucrarea Sa - Duhul Sfînt, îngeri şi demoni, omul, păcatul, Biserica şi vremea sfîrşitului.

Lucrarea de faţă este un ghid sumar pentru studiul Bibliei. Ea poate servi pentru începerea unui studiu îndelungat şi folositor. Pe măsură ce se citeşte Biblia mai cu interes, se obţine o cunoaştere mai aprofundată a Cuvîntului lui Dumnezeu şi aceasta duce la creşterea credinţei.

Dumnezeu doreşte "*... ca să nu mai fim copii, plutind încoace şi încolo, purtaţi de orice vînt de învăţătură, prin viclenia oamenilor şi prin şiretenia în mijloacele de amăgire, ci credincioşi adevărului, în dragoste, să creştem în toate privinţele ca să ajungem la cel ce este Capul, Hristos.* (Efeseni 4:14-15)

Gleason H. Ledyard

ÎN LOC DE PREFAŢĂ

Aşa cum odinioară în inima Templului lui Dumnezeu din Ierusalim o încăpere specială era numită "Sfînta Sfintelor", aşa cum în inima Bibliei o carte deosebită este numită "Cîntarea Cîntărilor", tot aşa între toate cărţile, Biblia, este nu o carte, ci "**CARTEA**" sau "**CARTEA CĂRŢILOR**". Ea cuprinde pe lîngă istorie şi morală, taina adîncă a vieţii veşnice. Sfîntul Apostol Pavel spune că "***Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu şi de folos ca să înveţe, să mustre, să îndrepte, să dea înţelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvîrşit şi cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.***" ***(2Timotei 3:16-17)***. Iar psalmistul, în meditaţie la poruncile lui Dumnezeu încă înainte de ivirea zorilor, mărturiseşte: "***Cuvîntul Tău este o candelă pentru picioarele mele şi o lumină pe cărarea mea.***" ***(Ps. 119:105)***. Pe lîngă adevărul mîntuirii, Scriptura cuprinde lucruri adînci, comunicări ale lui Dumnezeu pentru o lume pe care o iubeşte şi pentru care, pe crucea Golgotei, Îşi jertfeşte Fiul. Ea are puterea de a schimba viaţa păcătoasă a omului. Deaceea, toată răspîndirea de Biblii în România trebuie privită ca intenţia şi iniţiativa lui Dumnezeu de a transforma viaţa a tot mai multe suflete din neamul nostru.

Se întîmpină numeroase piedici în cercetarea Sfintelor Scripturi. Unele vin din afară, altele sînt piedici dinăuntru care pe lîngă păcate mari şi mici, se manifestă prin insensibilitate, indispoziţie spirituală şi mai ales prin împrăştierea sufletului în numeroase preocupări care consumă energia şi timpul.

În întîmpinarea acestora, sîntem bucuroşi să oferim şi să recomandăm traducerea cărţii de faţă, cititorilor români, ca un ghid util şi plăcut, în stare să le faciliteze un studiu mai sistematic, al Vechiului şi Noului Testament, putînd aborda teme spirituale importante pentru viaţa creştină, fiind convinşi în acelaşi timp că Duhul Sfînt pe care orice credincios Îl primeşte odată cu darul credinţei şi pocăinţei, vrea şi poate să călăuzească sufletul mîntuit în tot adevărul. *(Ioan 16:13)*.

Autorul cărţii este un credincios vestitor al Evangheliei, care a lucrat împreună cu soţia sa mulţi ani ca misionar în asprele şi neprimitoarele ţinuturi din nordul Canadei. Dumnezeu l-a binecuvîntat ca prin stăruinţă şi răbdare în multe necazuri şi încercări, prin credinţă şi dragoste, cu ajutorul Domnului, să înfiinţeze acolo o misiune creştină şi să cîştige suflete pentru Dumnezeu. Unul din aceste suflete a tradus această carte pentru eschimoşi. Dumnezeu i-a dat fratelui Ledyard harul să vadă traducerea studiului său în peste 36 de limbi, printre care în mod deosebit pentru cele din Africa şi India, urmînd România, Rusia şi China.

Cartea fratelui Gleason Ledyard reprezintă efortul de sistematizare şi formulare a principalelor învăţături biblice. Viziunea sa, inspirată de litera şi spiritul Sfintelor Scripturi, este de esenţă protestantă şi premilenistă.

Transmiterea acestei cărţi în limba română este o dovadă a interesului şi dragostei autorului pentru poporul nostru atît de încercat în ultimile decenii, despre care romînii din America i-au povestit în părtăşiile frăţeşti.

Cei ce s-au străduit la traducerea şi editarea cărţii, se simt onoraţi de a conlucra cu autorul la tipărirea şi la difuzarea ei şi se roagă împreună cu el ca Dumnezeu, binecuvîntînd cititorii, să folosească din plin această carte spre slava Sa.

Aurelian Popescu

Portland,
16 Martie 1992

CUPRINS

PARTEA		PAGINA
1.	Ce ne învaţă Scriptura despre Dumnezeu	8
2.	Ce ne învaţă Scriptura despre ea însăşi	35
3.	Ce ne învaţă Scriptura despre Hristos	52
4.	Ce ne învaţă Scriptura despre Duhul Sfînt	97
5.	Ce ne învaţă Scriptura despre îngeri şidemoni	116
6.	Ce ne învaţă Scriptura despre om	130
7.	Ce ne învaţă Scriptura despre păcat	142
8	Ce ne învaţă Scriptura despre Biserică	153
9	Ce ne învaţă Scriptura despre lucrurile de poi	169

PARTEA 1-a

ÎNVĂŢĂTURA SCRIPTURII CU PRIVIRE LA DUMNEZEU
(Doctrina despre Dumnezeu)

CAPITOLUL		PAGINA
1.	Există un singur Dumnezeu adevărat	9
2.	Numele lui Dumnezeu	12
3.	Însuşiri specifice numai lui Dumnezeu	16
4.	Însuşiri ale lui Dumnezeu în care El doreşte ca omul să I se asemene	21
5.	Atributele lui Dumnezeu	26
6.	Sfînta Treime	30
7.	Lucrările lui Dumnezeu	32

EXISTĂ UN SINGUR DUMNEZEU ADEVĂRAT

Există cinci lucruri care-l ajută pe om să priceapă că există Dumnezeu. Singur, nici unul dintre aceste adevăruri nu poate dovedi că există Dumnezeu. Dar punîndu-le pe toate cinci împreună, putem avea dovada existenţei, lucrării şi puterii Sale. Fiecare dovadă este ca o nuia care poate fi uşor ruptă de genunchiul oricui. Dar toate cinci împreună au puterea să biruiască ignoranţa şi îndoielile.

Biblia nu încearcă să demonstreze existenţa lui Dumnezeu. Oamenii de pretutindeni sînt deja conştienţi că există cineva care a creat originea, începutul, tuturor lucrurilor şi acesta este Dumnezeu. Astfel, mulţi întreabă: "Cine este Dumnezeu?" Şi ar dori să ştie mai multe despre El.

1. *OMUL ÎŞI POATE DA SEAMA CĂ EXISTĂ DUMNEZEU DATORITĂ TUTUROR LUCRURILOR CARE SE VĂD.*

   Cum a luat naştere această lume? Sigur că nu a putut să apară prin ea însăşi. Cine a făcut-o? Nu e nici un secret. Iată ce ne spune Cuvîntul lui Dumnezeu: "La început, Dumnezeu a făcut cerurile şi pămîntul" (Genesa 1:1). Cerul de deasupra şi pămîntul cu tot ceea ce ne înconjoară, ne dovedesc că toate au fost făcute de cineva. Acest lucru nu a fost pur şi simplu doar o întîmplare. Cînd omul face ceva complex, el foloseşte o serie de lucruri care deja există. Dar Dumnezeu a făcut lumea noastră din nimic. Aceasta însemnează creaţie. "Să laude Numele Domnului, căci El a poruncit şi au fost făcute..." (Psalmul 148:5). Lucrurile care ne înconjoară ne spun că cel ce le-a făcut a fost absolut deosebit.

2. *OMUL ÎŞI POATE DA SEAMA CĂ EXISTĂ DUMNEZEU DATORITĂ FAPTULUI CĂ TOATE LUCRURILE LUCREAZĂ DUPĂ UN PLAN ŞI AVÎND UN SCOP.*

   Să ne gîndim la pămînt, soare, lună şi stele. Ele merg, an după an, pe traseul pe care au fost dirijate să meargă dintotdeauna. Milioane de stele au fost create şi aşezate să aibă locul lor în univers. Nopţile şi zilele vin şi pleacă întotdeauna după cum au fost plănuite. Cel ce a

plănuit şi a creat toate acestea a avut o înţelepciune deosebită. În Psalmul 19:1 citim: "Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi întinderea lor vesteşte lucrarea mîinilor Lui." De asemenea, Cuvîntul lui Dumnezeu spune în Romani 1:20: "În adevăr, însuşirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veşnică şi dumnezeirea Lui, se văd lămurit, de la facerea lumii, cînd te uiţi cu băgare de seamă la ele, în lucrurile făcute de El. Aşa că nu se pot dezvinovăţi!"

3. *OMUL ÎŞI POATE DA SEAMA CĂ EXISTĂ DUMNEZEU DATORITĂ FELULUI ÎN CARE A FOST FĂCUTĂ OMENIREA.*

Cel ce a adus pe om la fiinţa trebuie să fi fost cu mult mai special decît omul însuşi. Omul poate avea cunoştinţă, poate să simtă şi să acţioneze. Omul are ceva în interiorul lui, care-i dă de veste cînd face răul. Omul nu este numai carne, sînge şi oase, ci el este capabil să distingă binele de rău. Aceasta îl face să-şi dea seama că există un Dumnezeu atotputernic care l-a făcut pe om şi care domneşte asupra lui. "Cînd privesc cerurile - lucrarea mîinilor Tale, luna şi stelele pe cari le-ai făcut, îmi zic: "Ce este omul, ca să Te gîndeşti la el? Şi fiul omului, ca să-l bagi în seamă? L-ai făcut cu puţin mai pe jos decît Dumnezeu şi l-ai încununat cu slavă şi cu cinste. I-ai dat stăpînire peste lucrurile mîinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui: oile şi boii laolaltă, fiarele cîmpului, păsările cerului şi peştii mării, tot ce străbate cărările mărilor. Doamne, Dumnezeul nostru, cît de minunat este Numele Tău pe tot pămîntul." (Psalmul 8:3-9).

4. *OMUL ÎŞI POATE DA SEAMA CĂ EXISTĂ DUMNEZEU DATORITĂ MĂRTURIILOR TRECUTULUI OMENIRII.*

Omul ştie că Biblia conţine cuvintele lui Dumnezeu. Proorocii au spus că anumite lucruri se vor întîmpla în viitor şi ele s-au întîmplat. Hristos a venit în lume ca să facă ceva special pentru om. Urmaşii lui Hristos au vestit Evanghelia de-a lungul anilor în întreaga lume. Viaţa oamenilor a fost schimbată pe măsură ce ei au crezut în Hristos. Omul păcătos nu va fi niciodată în stare să distrugă ceea ce a făcut Dumnezeu. Lucrurile acestea au putut fi făcute numai prin puterea şi forţa lui Dumnezeu. "Împăraţii pămîntului se răscoală, şi domnitorii se sfătuiesc împreună împotriva Domnului şi împotriva

Unsului Său, zicînd: "Să le rupem legăturile şi să scăpăm de lanţurile lor." Cel ce şade în ceruri rîde, Domnul îşi bate joc de ei." (Psalmul 2:2-4).

5. *OMUL ÎŞI POATE DA SEAMA CĂ EXISTĂ DUMNEZEU PRIN FAPTUL CĂ TOŢI OAMENII POSEDĂ SIMŢĂMÎNTUL NEVOII LOR DE DUMNEZEU.*

Fiecare om îşi dă seama că există ceva rău în viaţa sa pentru care trebuie să răspundă. Poate că nu numeşte acest lucru păcat, dar are un simţământ de vinovăţie. Orice om îşi dă seama că trebuie să existe cineva care este la originea tuturor lucrurilor. Omul are nevoie de cineva care să-l conducă. Cuvîntul Sfintelor Scripturi nu încearcă să ne dovedească existenţa lui Dumnezeu ci ne vorbeşte despre El ca existînd, deoarece în general, oamenii de pe întreg pămîntul ştiu de fapt că Dumnezeu există. Biblia afirmă că există numai un singur Dumnezeu adevărat. "Domnul Dumnezeul nostru, este singurul Domn." (Deuteronom 6:4 Marcu 12:29b). Isaia în Capitolul 44 cu versetul 6b spune: "...afară de Mine, nu este alt Dumnezeu". Dumnezeu este începutul tuturor lucrurilor. El este singurul Dumnezeu adevărat.

NUMELE LUI DUMNEZEU

În multe părţi ale globului, numele dat unei persoane simbolizează un anumit înţeles. In Biblie, numele dat oamenilor, locurilor şi chiar lui Dumnezeu, în diferite timpuri, reprezintă un înţeles special. Astfel, numele dat lui Dumnezeu în diferite locuri şi ocazii, ne arată felul în care este, acţionează şi lucrează El printre oamenii pe care i-a făcut. Este bine să cunoaştem însemnătatea simbolică pe care o reprezentau aceste nume în timpurile de demult. Cunoscînd numele pe care le-au dat lui Dumnezeu, oamenii Îl poate cunoaşte mai bine pe Dumnezeu. Numele Său este deasupra oricărui alt nume. Vechiul Testament a fost scris în limba ebraică şi trei din cele mai importante nume date lui Dumnezeu îşi au originea în această limbă. Numele de mai jos sînt denumiri date lui Dumnezeu în limba română.

1. TREI DINTRE CELE MAI IMPORTANTE NUME ALE LUI DUMNEZEU ÎN VECHIUL TESTAMENT.

A. Dumnezeu - Numele acesta înseamnă *Puterea care guvernează.* Chiar din primul verset al Bibliei este folosit acest cuvînt: "La început, Dumnezeu a făcut lumea şi pămîntul." (Genesa 1:1). Această putere a lui Dumnezeu le-a făcut şi guvernează peste ele.

B. DOMN - Numele acesta este scris cu majuscule. Nu este acelaşi cu *Domn.* Acesta înseamnă *Viaţă* sau *Cel ce a fost, este şi va fi în veci.* De asemenea, înseamnă *Să fie* şi *Cel Unul, care nu are nevoie de nimic* şi *Cel ce vine.* În Exodul 3:14 este scris că Dumnezeu i-a spus lui Moise: "EU SÎNT CEL CE SÎNT."

C. Domn - Acesta este numele care ne arată că Dumnezeu este Guvernator peste om şi că omul s-a pus el însuşi sub legea lui Dumnezeu şi se încrede în El. (Genesa 15:2). Aceasta înseamnă *Stăpîn* sau *Soţ.* În Ioan, 13:13 spune: "Voi Mă numiţi "Învăţătorul şi Domnul" şi bine ziceţi, căci sînt." Iar în 2Corinteni 11:2-3, acelaşi cuvînt înseamnă *Soţ.* Cuvîntul *Domn,* poate fi folosit şi pentru oameni, dar atunci se scrie cu "d" mic.

2. *EXISTĂ ŞI ALTE NUME IMPORTANTE DATE LUI DUMNEZEU ÎN BIBLIE*

A. Atotputernic Dumnezeu - Înseamnă *Cel Puternic, Dumnezeu care este suficient în toate, Cel care dă putere, Cel care are puterea să vadă totul şi Dumnezeu care are putere peste toate lucrurile.* (Genesa 16:13; şi Genesa 17:1-20).

B. Prea-Înaltul Dumnezeu - Înseamnă *Cel Prea Înalt sau Cel ce stăpîneşte cerurile şi pămîntul.* Isaia în capitolul 66:1a spune: "Aşa vorbeşte Domnul: Cerul este scaunul Meu de domnie şi pămîntul este aşternutul picioarelor Mele!" De asemenea, din Deutoronom 32:8; Psalmul 83:18 şi Faptele Apostolilor 7:48-50, se poate trage aceaşi concluzie.

C. Dumnezeu care rămîne în veci - Înseamnă că Dumnezeu nu moare niciodată. De asemenea, înseamnă că El este Dumnezeul tuturor *lucrurilor* şi care nu va trece niciodată. Psalmul 90:2 spune: "Înainte ca să se fi născut munţii, şi înainte ca să se fi făcut pămîntul şi lumea, din veşnicie în veşnicie, Tu eşti Dumnezeu." Iar din Psalmul 102:25-26a, citim: "Tu ai întemeiat în vechime pămîntul şi cerurile sînt lucrarea mîinilor Tale. Ele vor pieri, dar Tu vei rămînea."

D. DOMNUL Dumnezeu - este folosit pentru prima dată în Genesa 2:4. Numele acesta este folosit în două sensuri: (1) Dumnezeu, ca făcătorul omului (Genesa 2:7) şi (2) Dumnezeu ca şi conducător al lui Israel (Genesa 24:7; Exodul 3:15; Deuteronom 12:1). Este folosit şi ca şi *Stăpîn* şi *Conducător,* precum şi *Cel care salvează.* DOMNUL Dumnezeu, este de asemenea folosit cînd Dumnezeu a vorbit sau a făcut promisiuni poporului Său ales. Cîteodată, îl găsim scris sub forma *Domnul Dumnezeu.* (Observaţi diferenţa scrisului cu majuscule faţă de scrisul obişnuit- N.Tr.). Atunci însemnează *Stăpîn.*

E. DOMNUL TUTUROR LUCRURILOR - este Numele lui Dumnezeu care ne arată puterea Sa şi cît a fost de minunat în

războaiele poporului Său. De asemenea, exprimă faptul că poartă de grijă şi altora. (1Samuel 17:45; Psalmul 46:7, 11; Isaia 47:4).

3. *ALTE NUME ALE LUI DUMNEZEU FOLOSITE ÎN VECHIUL TESTAMENT CARE NE SPUN DESPRE EL ŞI DESPRE FELUL ÎN CARE LUCREAZĂ EL.*

A. DOMNUL care va da tot ce este nevoie - Numele acesta înseamnă *Domnul care va purta de grijă de toate nevoile noastre.* Numele acesta a fost folosit cînd Avraam a fost gata să-şi aducă fiul ca jertfă pe altarul lui Dumnezeu. (Genesa 22:13-14).

B. DOMNUL care vindecă - El este Acela care vindecă trupul omului de boli şi dureri. (Exodul 15:26)

C. DOMNUL care cîştigă victoria pentru noi. - Este Dumnezeu care luptă împotriva lui Satan pentru noi. (Exodul 17:8-15).

D. DOMNUL pacea noastră - Este Dumnezeu care ne dă pacea. (Judecători 6:24).

E. DOMNUL Păstorul Meu. - Dumnezeu este Cel ce-l conduce pe om în timpurile grele şi prin locurile periculoase. (Vezi Psalmul 23 de la sfîrşitul acestui capitol).

F. DOMNUL - viaţa lui Dumnezeu în noi - Aceasta vorbeşte de ziua cînd Hristos va fi rege al pămîntului; dar viaţa lui Hristos este acum în aceia care şi-au pus deplina lor încredere în El. (Ieremia 23:6; 1Corinteni 1:30).

G. Domnul este aici - Numele acesta, de asemenea, se referă, privind în viitor la ziua cînd Hristos va fi rege al pămîntului. (Ezechiel 48:35; Apocalipsa 11:15; 17:14; 20:4; 21:3).

H. DOMNUL este Cel ce ne-a pus de-o parte şi ne-a făcut sfinţi pentru El - (Exodul 31:13; Leveticul 20:26).

I. DOMNUL este Cel care ne-a împăcat cu El Însuşi. (Ieremia 23:6).

J. "Dumnezeu este Cel care va da fiecăruia plata ce i se cuvine" sau "Domnul care va pedepsi pe fiecare după faptele lui". (Ieremia 51:56; Ezechiel 7:9; Romani 12:19).

K. Alfa şi Omega - Numele prin care se completează toate numele între ele sînt alfa şi omega. Acestea sînt prima şi ultima literă din alfabetul grecesc şi însemnează Primul şi Ultimul, Inceputul şi Sfirşitul tuturor lucrurilor. Aceste nume date lui Dumnezeu, sînt folosite în diferite părţi ale Sfintelor Scripturi. (Apocalipsa 1:8). Un capitol al Bibliei care foloseşte multe din aceste diferite nume date lui Dumnezeu este Psalmul 23.

Psalmul 23

(1)Domnul este Păstorul meu. Nu voi duce lipsă de nimic. (Domnul este Păstorul meu).
(2)El mă paşte în păşuni verzi şi mă duce la ape de odihnă. (Domnul care îmi dă tot ce doresc).
(3)Îmi înviorează sufletul şi mă povăţuieşte pe cărări drepte, din pricina Numelui Său. (Domnul este Cel care ne-a făcut drepţi prin El Însuşi)
(4)Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morţii nu mă tem de nici un rău, căci Tu eşti cu mine. Toiagul şi nuiaua Ta mă mîngîie. (Domnul pacea noastră).
(5)Tu îmi întinzi masa în faţa potrivnicilor mei, îmi ungi capul cu untdelemn şi paharul meu este plin de dă peste el. (Domnul îmi dă tot ce am nevoie).
(6)Da, fericirea şi îndurarea mă vor însoţi în toate zilele vieţii mele şi voi locui în casa Domnului pînă la sfîrşitul zilelor mele. (Domnul este aici!).

ÎNSUŞIRI SPECIFICE NUMAI LUI DUMNEZEU

Este greu de înţeles diferenţa dintre cine este Dumnezeu şi cum este Dumnezeu. Următoarele două capitole vor încerca să ne ajute să observăm această diferenţă.

Există anumite atribute care sînt însuşiri specifice numai lui Dumnezeu.

1. *DUMNEZEU ESTE VEŞNIC SAU ETERN.* Pentru că orice lucru are un început şi un sfîrşit, este greu să înţelegem cum Dumnezeu nu are nici un început. El a existat dintotdeauna. Dumnezeu este fără sfîrşit. El este "Eu Sînt". El este Acelaşi întotdeauna. În Apocalipsa 1:8 se spune: "Eu sînt Alfa şi Omega, Începutul şi Sfîrşitul", zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era şi Cel ce vine, Cel Atotputernic." Şi în Psalmul 90:2 se spune: "Înainte ca să se fi născut munţii, şi înainte ca să se fi făcut pămîntul şi lumea, din veşnicie în veşnicie, Tu eşti Dumnezeu." Acelaşi lucru se desprinde şi din Isaia 41:4 b.

2. *DUMNEZEU NU SE SCHIMBĂ NICIODATĂ.* Oridecîteori există schimbări, pot fi spre mai bine sau spre mai rău. Dar Dumnezeu nu poate să Se schimbe spre mai bine pentru că El este desăvîrşit. De asemenea, El nu Se poate schimba spre mai rău, pentru că El este Dumnezeu. În Maleahi 3:6 se spune: "Căci Eu sînt Domnul, Eu nu Mă schimb." Iar in Iacov 1:17, se spune: "Orice ni se dă bun şi orice dar desăvîrşit este de sus, pogorîndu-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare." (Psalmul 33:11).

3. *DUMNEZEU ESTE ATOTŞTIUTOR.* El Se cunoaşte pe Sine Însuşi şi El cunoaşte toate celelalte lucruri. El ştie tot ce i se va întîmpla omului. El ştie dacă omul îşi va pune nădejdea în Fiul Său sau Îl va respinge. (Genesa 15:13-15; Exodul 13:7-9; Eclesiastul 12:14; Luca 12:2; 1Corinteni 4:5; 1Petru 1:10-12).

   A. Dumnezeu cunoaşte gîndurile omului. În 1Cronici 28:9 se spune: "...căci Domnul cercetează toate inimile şi pătrunde toate închipuirile şi toate gîndurile". Nici un gînd nu poate fi

ascuns de Dumnezeu. Iov, în cap. 42:2 spune: "Ştiu că Tu poţi totul şi că nimic nu poate sta împotriva gîndurilor Tale". Şi în Psalmul 139:2 se spune: "Ştii cînd stau jos şi cînd mă scol şi de departe îmi pătrunzi gîndul."

B. Nu există cuvînt pe care să-l rostească cineva şi Dumnezeu să nu-l ştie. Psalmul 139:4, spune: "Căci nu-mi ajunge cuvîntul pe limbă şi Tu, Doamne, Îl şi cunoşti în totul".

C. Poate că noi nu ne gîndim la anumite lucruri să I le spunem lui Dumnezeu, dar El ştie toate lucrurile. În 1Ioan 3:20 se spune: "...ori în ce ne osîndeşte inima noastră; căci Dumnezeu este mai mare decît inima noastră şi cunoaşte toate lucrurile." Iar în Proverbe 5:21 se spune: "...căile omului sînt lămurite înaintea ochilor Domnului, şi El vede toate cărările lui".

D. Planul pe care Dumnezeu l-a conceput pentru om ca să-l salveze de pedeapsa păcatului şi de puterea lui, este mai deosebit şi special decît orice ar putea gîndi mintea omenească. În Romani 11:33 se spune: "O, adîncul bogăţiei, înţelepciunii şi ştiinţei lui Dumnezeu! Cît de nepătrunse sînt judecăţile Lui şi cît de neînţelese sînt căile Lui." De asemenea, din Isaia 55:7; 64:4 şi 1Corinteni 2:9 se poate desprinde acelaşi lucru.

E. Dumnezeu cunoaşte pe fiecare om în parte. Dumnezeu a făcut şi cunoaşte totul despre oamneni. În Matei 10:29-30, se spune: "Nu se vînd oare două vrăbii la un ban? Totuşi, nici una din ele nu cade pe pămînt fără voia Tatălui vostru. Cît despre voi, pînă şi perii din cap, toţi vă sînt număraţi". Aceeaşi idee o găsim şi în Psalmul 33:13-15; şi în Ieremia 1:5.

F. Dumnezeu vede tot ce se întîmplă pretutindeni. În Evrei 4:13, se spune: "Nici o făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol şi descoperit înaintea ochilor Aceluia, cu care aveam a face." Iar în Proverbe 15:3 se spune: "Ochii Domnului sînt în orice loc, ei văd pe cei răi şi pe cei buni." (Proverbe 5:21).

G. Dumnezeu cunoaşte toate necazurile omului. "Domnul a zis:

Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, şi am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui; căci îi cunosc durerile". (Exodul 3:7).

H. Dumnezeu cunoaşte toate lucrurile care s-au întîmplat în trecut şi toate lucrurile care se vor întîmpla în viitor. (Isaia 46:9-10; Faptele Apostolilor 2:23; Romani 8:27-29).

Alte versete care ne arată că Dumnezeu cunoaşte toate lucrurile:

Faptele Apostolilor 1:24: "Doamne, Tu, care cunoşti inimile oamenilor, arată-ne pe care din aceşti doi l-ai ales." (1Samuel 16:7).

Faptele Apostolilor 15:8: "Şi Dumnezeu, care cunoaşte inimile, a mărturisit pentru ei şi le-a dat Duhul Sfînt ca şi nouă". Dumnezeu ştia că Faraon nu-i va lăsa pe Israeliţi să plece din Egipt (Exodul 3:19).

1Corinteni 3:20: "Şi iarăşi: Domnul cunoaşte gîndurile celor înţelepţi. Ştie că sînt deşarte". (Psalmul 94:11).

2Timotei 2:19: "Totuşi, temelia tare a lui Dumnezeu stă nezguduită, avînd pecetea aceasta: "Domnul cunoaşte pe cei ce sînt ai Lui", şi "Oricine rosteşte Numele Domnului, să se depărteze de fărădelege".

Romani 8:29: "Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a şi hotărît mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întîi născut dintre mai mulţi fraţi".

4. *DUMNEZEU ESTE ATOTPUTERNIC.* El poate să facă tot ce vrea. Puterea Sa este fără de sfîrşit. Nimic nu poate să schimbe sau să oprească puterea lui Dumnezeu. Cînd Dumnezeu spune că va face ceva, El o va face. (Numeri 23:19).

A. Oamenii pot să facă unele lucruri, dar ei nu pot face toate lucrurile. În Matei 19:26 se spune; "Isus S-a uitat ţintă la ei şi le-a zis: "La oameni lucrul acesta este cu neputinţă, dar la Dumnezeu toate lucrurile sînt cu putinţă".

B. Dumnezeu poate să facă lucruri care sînt greu de crezut. În Luca 1:36-37 se spune: "Iată că Elisaveta, rudenia ta, a zămislit şi ea un fiu la bătrîneţe; şi ea, căreia i se zicea stearpă, este acum în a şasea lună. Căci nici un cuvînt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere." (Genesa 18:14).

C. Dumnezeu nu numai că dă viaţă, dar poate să readucă la viaţă o persoană, chiar dacă aceasta ar fi murit. În Faptele Apostolilor, cap. 26:8, se spune: "Ce? Vi se pare de necrezut că Dumnezeu învie morţii?..." În Ioan 11:43-44, se spune: "După ce a zis aceste vorbe, a strigat cu glas tare: "Lazăre, vino afară." Şi mortul a ieşit cu mîinile şi picioarele legate cu fîşii de pînză, şi cu faţa înfăşurată cu un ştergar. Isus le-a zis: "Deslegaţi-l şi lăsaţi-l să meargă". (1Împăraţi 17:22; 2Împăraţi 4:32-34; Ioan 11:1-44).

5. *DUMNEZEU ESTE OMNIPREZENT.* Nu există un loc unde să nu fie Dumnezeu. Omul nu trebuie să-şi imagineze pe Dumnezeu ca avînd un trup asemănător cu al omului. Chiar dacă omul citeşte despre Dumnezeu, ca avînd urechi, ochi, picioare, dreapta sau stînga Lui, acest lucru trebuie înţeles în sensul că El este *capabil* să audă, să vadă şi să simtă peste tot în acelaşi timp. Omului îi este greu să înţeleagă cît de mare este Dumnezeu. Cerurile nu sînt destul de încăpătoare pentru El. În 2Cronici 6:18b se spune: "Iată că cerurile, şi cerurile cerurilor nu Te pot cuprinte: cu cît mai puţin această casă pe care am zidit-o eu!". Cerul, pămîntul, fiecare parte a mării, toate ascunzişurile şi toate luminişurile, sînt pline de prezenţa lui Dumnezeu. Şi Dumnezeu nu este departe de nici unul din aceia care sînt copiii Lui. În Faptele Apostolilor 17:27 se spune: "...ca ei să caute pe Dumnezeu şi să se silească să-L găsească bîjbîind, măcar că nu este departe de fiecare din noi". Nu există vreun loc unde să poată merge omul şi Dumnezeu să nu poată fi acolo. În Ieremia 23:24 se spune: "Poate cineva să stea într-un loc ascuns fără să-l văd Eu? zice Domnul. Nu umplu Eu cerurile şi pămîntul? zice Domnul." Dumnezeu este pretutindeni pentru că El este Spirit. Dar există un loc special, numit cer, care este locuinţa lui Dumnezeu. Matei, în capitolul 5:34-35, ne spune unde este Dumnezeu: "Dar Eu vă spun: Să nu juraţi nicidecum; nici pe cer,

pentru că este scaunul de domnie al lui Dumnezeu; nici pe pământ, pentru că este aşternutul picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea marelui Împărat." În timp ce Ştefan era ucis cu pietre (Faptele Apostolilor 7:56), el spunea: "Iată, văd cerurile deschise şi pe Fiul Omului stînd în picioare la dreapta lui Dumnezeu." (Ps.139:7-10)

ÎNSUŞIRI ALE LUI DUMNEZEU ÎN CARE EL DOREŞTE CA OMUL SĂ I SE ASEMENE

Capitolul precedent a încercat să ne arate însuşirile specifice lui Dumnezeu. În capitolul acesta, facem cunoştinţă cu însuşiri ale lui Dumnezeu în care El doreşte ca omul să I se asemene. Prin el însuşi, omul nu poate realiza aceste însuşiri ci doar numai după ce devine creştin prin naşterea din nou, avînd astfel dorinţa să trăiască pentru Dumnezeu şi să fie aşa cum vrea El.

1. *DUMNEZEU ESTE SFÎNT.* Cuvîntul "sfînt" înseamnă să fii fără păcat, pur, curat. În 1Petru 1:15, se spune: "Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfînt, fiţi şi voi sfinţi în toată purtarea voastră". Dumnezeu este sfînt şi acordă omului din sfinţenia Sa. Pus deoparte pentru un model asemănător de vieţuire cu al lui Dumnezeu şi pus deoparte să lucreze pentru Dumnezeu, sub aspectul acesta, omul devine asemănător cu Dumnezeu. În Ioan 17:11b se spune: "Sfinte Tată, păzeşte în Numele Tău pe aceia pe care Mi i-ai dat". În 1Petru 1:16, Dumnezeu Se exprimă despre El Însuşi ca fiind sfînt: "Fiţi sfinţi, căci Eu sînt sfînt." (Iosua 24:19; Psalmul 99:5, 9)

   Luca 1:49: "Pentru că Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru mine. Numele Lui este sfînt." (Isaia 57:15).

   Apocalipsa 4:8: "Fiecare din aceste patru făpturi vii avea cîte şase aripi şi erau pline cu ochi de jur împrejur şi pe dinăuntru. Zi şi noapte, ziceau fără încetare: "Sfînt, Sfînt, Sfînt este Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, care era, care este, care vine." (Isaia 6:3).

   Apocalipsa 6:10: "Ei strigau cu glas tare şi ziceau: "Pînă cînd, Stăpîne, Tu, care eşti Sfînt şi adevărat, zăboveşti să judeci şi să răzbuni sîngele nostru asupra locuitorilor pămîntului". (Deuteronom 32:43; Psalmul 79:10).

Apocalipsa 15:4: "Cine nu se va teme, Doamne şi cine nu va slăvi Numele Tău? Căci numai Tu eşti sfînt şi toate neamurile vor veni şi se vor închina înaintea Ta, pentru că judecăţile Tale au fost arătate." (Psalmul 86:9; Ieremia 10:7).

2. *DUMNEZEU ESTE ÎNTOTDEAUNA DREPT ŞI TOT CE FACE EL ESTE BINE.* Dumnezeu a pus la dispoziţia omului o cale prin care omul să se pună în rînduială cu Dumnezeu. Dumnezeu va ierta şi va primi pe păcătosul care vine la El prin jertfa Domnului Isus Hristos de pe cruce. În 1Corinteni 1:30 se spune: "Şi voi, prin El, sînteţi în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înţelepciune, neprihănire, sfinţire şi răscumpărare." (Psalmul 19:9; Ieremia 23:5).

3. *DUMNEZEU ESTE ÎNTOTDEAUNA CREDINCIOS ŞI ADEVĂRAT.* Dumnezeu poate fi crezut întotdeauna. În 1Corinteni 10:13 se spune că Dumnezeu este credincios copiilor Lui. "Nu v-a ajuns nici o ispită, care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Şi Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiţi ispitiţi peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit şi mijlocul să ieşiţi din ea, ca s-o puteţi răbda". Dumnezeu este credincios promisiunilor Sale. În 1Tesaloniceni 5:24, se spune: "Cel ce v-a chemat este credincios şi va face lucrul acesta". Şi în Evrei 10:23 se spune: "Să ţinem fără şovăire la mărturisirea nădejdii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduinţa". În acelaşi timp, Dumnezeu este credincios şi Lui Însuşi. În 2Timotei 2:13 se spune: "Dacă sîntem necredincioşi, totuşi El rămîne credincios, căci nu se poate tăgădui singur". (Deuteronom 7:9; Isaia 49:7).

4. *DUMNEZEU ESTE MILOSTIV ŞI PLIN DE BUNĂTATE.* Acest lucru poate, de asemenea să fie văzut şi în creştinii care doresc să-I fie plăcuţi lui Dumnezeu. În Romani 2:4, se spune: "Sau dispreţuieşti tu bogăţiile bunătăţii, îngăduinţei şi îndelungei Lui răbdări? Nu vezi tu că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăinţă?" Iar în Romani 11:22 se spune: "Uită-te dar la bunătatea şi asprimea lui Dumnezeu: asprime faţă de cei ce au căzut şi

bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămîi în bunătatea aceasta; altmintrelea vei fi tăiat şi tu". (Psalmul 89:24).

5. *DUMNEZEU ESTE DRAGOSTE.* Multă lume, cînd se gîndeşte la Dumnezeu, se gîndeşte ca la un Dumnezeu al dragostei. Adevărata dragoste este de la Dumnezeu şi creştinul are dragoste pentru alţii deoarece în primul rînd Dumnezeu îi dă lui din dragostea Sa. Felul creştinesc de închinare este unicul în care se arată că Dumnezeu este dragoste. Dumnezeii din lemn, piatră şi alte lucruri la care se închină mulţi oameni în diferite părţi ale lumii, sînt prezentaţi ca fiind plini de ură. Cei ce se închină lor cred că mereu trebuie să le dea ceva acestor zei pentru ca aceştia să nu-i pedepsească sau să nu-i chinuiască. Dar cei ce-şi pun încrederea lor în Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, sînt iubiţi de Dumnezeu. Dumnezeu nu-i osîndeşte şi nu le face rău. (Deuteronom 7:7-8; Ieremia 31:3; 2Corinteni 5:14a; 13:11b).

1Ioan 4:8-16: "Cine nu iubeşte, n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste. Dragostea lui Dumnezeu faţă de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. Şi dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi şi a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispăşire pentru păcatele noastre. Prea iubiţilor, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim şi noi unii pe alţii. Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alţii, Dumnezeu rămîne în noi şi dragostea Lui a ajuns desăvîrşită în noi. Cunoaştem că rămînem în El şi El în noi, prin faptul că ne-a dat din Duhul Său. Şi noi am văzut şi mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul ca să fie Mîntuitorul lumii. Cine va mărturisi că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămîne în el şi el în Dumnezeu. Şi noi am cunoscut şi am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu faţă de noi. Dumnezeu este dragoste."

Ioan 14:21: "Cine are poruncile Mele şi le păzeşte, acela Mă iubeşte; şi cine Mă iubeşte, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi şi mă voi arăta lui." (Deuteronom 10:12; Proverbe 8:17).

Ioan 16:27: "Căci Tatăl însuşi vă iubeşte, pentru că M-aţi iubit şi aţi crezut că am ieşit de la Dumnezeu."

Ioan 17:23-26: "Eu sînt în ei şi Tu în Mine, pentru ca ei să fie în chip desăvîrşit una; ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis şi că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine. Tată, vreau ca acolo unde sînt Eu, să fie împreună cu Mine şi aceia, pe cari Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii. Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut şi aceştia au cunoscut că Tu M-ai trimes. Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău şi li-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu, să fie în ei şi Eu să fiu în ei." Dumnezeu iubeşte omenirea, chiar dacă oamenii sînt păcătoşi. În Ioan 3:16 se spune, "Fiindcă atît de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară ci să aibe viaţă veşnică". Iar în Romani 5:8, se spune, "Dar Dumnezeu Îşi arată dragostea faţă de noi prin faptul că, pe cînd eram noi încă păcătoşi, Hristos a murit pentru noi." Dumnezeu a rezolvat problema păcatului dînd să moară în locul nostru, pe Fiul Său. (Isaia 53:5-6).

Romani 1:7: "Deci vouă, tuturor, cari sînteţi prea iubiţi ai lui Dumnezeu în Roma, chemaţi să fiţi sfinţi: Har şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru şi de la Domnul Isus Hristos." (Psalmul 91:14).

Romani 5:8: "Dar Dumnezeu Îşi arată dragostea faţă de noi prin faptul că, pe cînd eram noi încă păcătoşi, Hristos a murit pentru noi." (Isaia 53:6).

Galateni 2:20: "Am fost răstignit împreună cu Hristos, şi trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăieşte în mine. Şi viaţa, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credinţa în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit şi S-a dat pe Sine însuşi pentru mine."

Efeseni 2:4: "Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit..." (Neemia 9:17b).

Evrei 12:6: "Căci Domnul pedepseşte pe cine-l iubeşte, şi bate cu nuiaua pe orice fiu pe care-l primeşte." (Psalmul 119:75; Proverbe 3:11-12).

1Ioan 3:1: "Vedeţi ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Şi sîntem. Lumea nu ne cunoaşte, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El."

Dumnezeu doreşte ca omul să fie salvat de păcat şi de pedeapsă şi să trăiască o viaţă asemănătoare cu a lui Dumnezeu, asemănîndu-I se în însuşirile Sale descrise mai sus.

ATRIBUTELE LUI DUMNEZEU

Deoarece Dumnezeu este Dumnezeu, este destul de dificil să găsim cuvintele potrivite prin care să spunem ceva despre El. Cuvîntul Lui însă, îl va ajuta pe om să ştie mai multe despre El şi despre felul în care este El. Este imposibil să spunem cine este Dumnezeu fără să spunem cum este El şi ce face.

1. *DUMNEZEU ESTE DUH.* Dumnezeu nu are trup. Datorită faptului că El este Dumnezeu şi că lucrează în felul Său specific, Dumnezeu nu are nevoie de un corp aşa cum au fiinţele umane. În Ioan 4:24, se spune: "Dumnezeu este Duh; şi cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh şi în adevăr." (Deuteronom 4:15; Psalmul 139:7).

2. *DUMNEZEU ESTE LUMINĂ.* Aceasta ne poate spune cum este Dumnezeu şi modul în care El lucrează. Primul lucru pe care Dumnezeu l-a făcut după ce a făcut lumea, a fost lumina. "Dumnezeu a zis: Să fie lumină, şi a fost lumină". (Genesa 1:3). În 1Ioan 1:5 se spune: "Vestea pe care am auzit-o de la El şi pe care v-o propovăduim, este că Dumnezeu e lumină şi în El nu este întuneric." (Isaia 60:19).

3. *DUMNEZEU ESTE DRAGOSTE.* Dumnezeu este nu numai plin de dragoste, dar El însuşi este dragoste. El este fericit să împartă dragostea Sa cu omul. În 1Ioan 4:16 se spune: "Şi noi am cunoscut şi am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu faţă de noi. Dumnezeu este dragoste şi cine rămîne în dragoste, rămîne în Dumnezeu şi Dumnezeu rămîne în el." Dumnezeu îl iubeşte pe om dar, în acelaşi timp, urăşte păcatul. (Proverbe 6:16-19; Isaia 43:4; Ieremia 31:3).

4. *DUMNEZEU ESTE CA UN FOC MISTUITOR PENTRU TOT CE ESTE PĂCĂTOS.* Dumnezeu este drept în tot ceea ce face. El este sfînt şi perfect. Pentru ca argintul şi aurul să fie pure, aşa încît să fie separate de celelalte metale cu care sînt amestecate, se foloseşte un foc puternic care topeşte şi arde toate impurităţile. Focul curăţeşte, purifică. În Evrei 12:29 se spune: "Fiindcă Domnezeul noastru este un foc mistuitor". (Deuteronom 4:24; 9:3-19).

5. *DUMNEZEU ESTE PERSOANĂ.* Trei lucruri caracterizează o persoană şi acestea sînt: (1) Capacitatea de a cunoaşte; (2) Capacitatea de a simţi, şi (3) Capacitatea de a voi. Dumnezeu are aceste trei capacităţi, deci El este Persoană. El nu are un trup material pentru că este Duh. Duhurile nu au trupuri materiale. Dar noi putem şti că El este o persoană, deoarece:

A. Dumnezeu are capacitatea de a cunoaşte. Dumnezeu Se cunoaşte pe Sine Însuşi. Cînd l-a chemat pe Moise din mijlocul rugului aprins, El a spus: "EU SÎNT CEL CE SÎNT." Nu se putea exprima mai clar. Dumnezeu era sigur de El Însuşi. Dumnezeu ştie toate lucrurile. În Faptele Apostolilor 15:18 se spune: "Domnul, care face aceste lucruri şi căruia îi sînt cunoscute din veşnicie." Şi în Evrei 4:13 se spune: "Nici o făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol şi descoperit înaintea ochilor Aceluia, cu care avem a face." (2Cronici 16:9; Psalmul 33:13- 15).

B. Dumnezeu are capacitatea de a simţi. Versetul care arată cel mai clar acest lucru este în Ioan 3:16 "Fiindcă atît de mult a iubit Dumnezeu lumea că a dat pe singurul Lui Fiu, ca oricine crede în El să nu piară ci să aibă viaţă veşnica." Şi în Iacov 5:11b se spune: "Aţi auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov şi aţi văzut ce sfîrşit i-a dat Domnul şi cum Domnul este plin de milă şi de îndurare." (Psalmul 103:8).

C. Dumnezeu are capacitatea de a voi. Psalmul 115:3 spune: "Dumnezeul nostru este în cer, El face tot ce vrea." (Psalmul 103:19).

6. *DUMNEZEU NU SE SCHIMBĂ.* Nimic nu-L poate schimba pe Dumnezeu în structura Lui sau în acţiunile Sale. El nu are început şi El va exista întotdeauna. Dumnezeu întotdeauna a fost acelaşi şi va fi acelaşi. În Maleahi 3:6a se spune: "Căci Eu sînt Domnul, Eu nu Mă schimb". De asemenea, ne spune în Iacov 1:17a: "Orice ni se dă bun şi orice dar desăvîrşit este de sus, pogorîndu-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare."

În Evrei 6:17-18 se spune: "De aceea şi Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moştenitorilor făgăduinţei nestrămutarea hotărîrii Lui, a venit cu un jurămînt; pentru ca prin două lucruri cari nu se pot schimba şi în cari este cu neputinţă ca Dumnezeu să mintă, să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă înainte." (1Samuel 15:29).

7. *DUMNEZEU ESTE ÎNŢELEPCIUNE.* Dumnezeu nu numai că este înţelept, dar El ştie toate lucrurile. El foloseşte ceea ce ştie, într-un mod bun şi corect. În Romani 11:33 se spune: "O, adîncul bogăţiei, înţelepciunii şi ştiinţei lui Dumnezeu! Cît de nepătrunse sînt judecăţile Lui şi cît de neînţelese sînt căile Lui." (Psalmul 104:24; Daniel 2:20).

8. *DUMNEZEU ESTE ATOTPUTERNIC.* Nu există ceva ce Dumnezeu nu ar putea face. Matei în 19:26 spune: "Isus S-a uitat ţintă la ei şi le-a zis: "La oameni, lucrul acesta este cu neputinţă, dar la Dumnezeu toate lucrurile sînt cu putinţă." (Ieremia 32:17).

9. *DUMNEZEU ESTE SFÎNT ŞI PERFECT.* Tot ceea ce face El este bun şi corect. În 1Petru 1:15-16 se spune: "Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfînt, fiţi şi voi sfinţi în toată purtarea voastră. Căci este scris: "Fiţi sfinţi, căci Eu sînt sfînt." De asemenea, în Ioan 17:11, se spune: "Eu nu mai sînt în lume, dar ei sînt în lume, şi Eu vin la Tine, Sfinte Tată, păzeşte în Numele Tău pe aceia pe cari Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum sîntem şi noi." (Deuteronom 32:4; Psalmul 18:30a).

10. *DUMNEZEU ESTE ADEVĂRUL.* În Ioan 3:33 se spune: "Cine primeşte mărturia Lui, adevereşte prin aceasta că Dumnezeu spune adevărul." Parte din Romani 3:4 spune: "Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat şi toţi oamnenii să fie găsiţi mincinoişi. În 1Ioan 5:6-7, se spune: "El, Isus Cristos, este Cel ce a venit cu apă şi cu sînge; nu numai cu apă, ci cu apă şi cu sînge; şi Duhul este Cel ce mărturiseşte despre lucrul acesta, fiindcă Duhul este adevărul. Căci trei sînt cari mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvîntul şi Duhul Sfînt, şi aceşti trei sînt una." (Isaia 65:16).

11. *DUMNEZEU ESTE CEL CARE ADUCE ORICE LUCRU LA FIINȚĂ, ÎL PĂSTREAZĂ ȘI DUCE TOTUL PÎNĂ LA SFÎRȘIT.* Absolut orice lucru este subordonat puterii lui Dumnezeu şi El este Capul tuturor lucrurilor. În Isaia 45:5-7 se spune: "Eu sînt Domnul şi nu mai este altul, afară de Mine nu este Dumnezeu. Eu te-am încins înainte ca tu să Mă cunoşti. Ca să se ştie, de la răsăritul soarelui pînă la apusul soarelui, că afară de Mine nu este Dumnezeu: Eu sînt Domnul şi nu este altul. Eu întocmesc lumina şi fac întunerecul, Eu dau propăşirea şi aduc restriştea, Eu, Domnul, fac toate aceste lucruri." Iar în Coloseni 1:17b, se spune: "... toate se ţin prin El."

12. *DUMNEZEU ESTE TRINITATE.* (Vezi capitolul următor pentru studiul acesta).

SFÎNTA TREIME

Sfînta Treime se referă la Dumnezeu ca fiind : Tatăl, Fiul şi Duhul Sfînt. Lucrul acesta nu este uşor de înţeles şi totuşi, Cuvîntul lui Dumnezeu ni-L prezintă pe Dumnezeu ca trei persoane. Exemplul următor poate ne va fi de ajutor să înţelegem mai uşor cum ar veni lucrul acesta. O Mulţime mare de oameni care se află împreună pot fi numiţi "un grup". Strugurii crescuţi împreună pot constitui "un ciorchine"; soţul şi soţia sînt "una". Matei în 19:5 spune: "De aceea va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa, şi se va lipi de nevastă-sa şi cei doi vor fi un singur trup."

În Matei, 3:16-17, ne este prezentat Dumnezeu în trei Persoane diferite: "De îndată ce a fost botezat, Isus a ieşit afară din apă. Şi în clipa aceia cerurile s-au deschis, şi a văzut pe Duhul lui Dumnezeu pogorîndu-Se în chip de porumbel şi venind peste El. Şi din ceruri s-a auzit un glas care zicea: "Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea." Tatăl vorbeşte din cer, Fiul este botezat în rîul Iordanului iar Duhul Sfînt întruchipat în porumbel, coboară asupra Fiului. În Matei 28:19 Isus spune urmaşilor Săi să boteze în Numele Tatălui, al Fiului şi al Duhului Sfînt pe cei ce vor crede şi se vor întoarce la Dumnezeu.

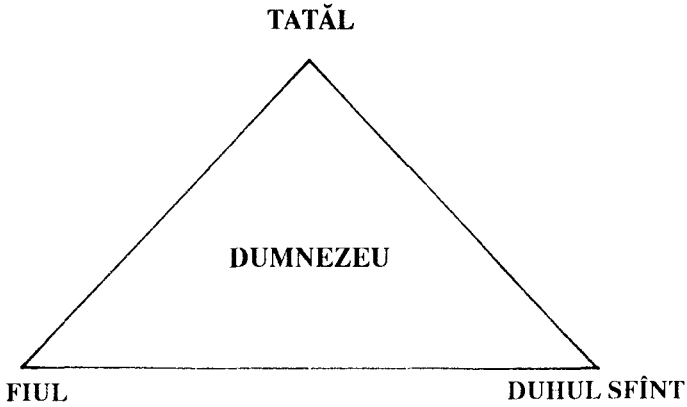

DUMNEZEU ESTE UNUL ÎN TREI PERSOANE

Pavel îşi încheie epistola sa către creştinii din Corint spunînd în 2Corinteni 13:14 "Harul Domnului Isus Hristos, şi dragostea lui Dumnezeu şi împărtăşirea Sfîntului Duh, să fie cu voi cu toţi. Amin."

În Ioan 14:16a, Domnul Isus spune: "Şi Eu voi ruga pe Tatăl şi El vă va da un alt Mîngîietor, care să rămînă cu voi în veac." Isus roagă pe Tatăl să trimită Duhul Sfînt. În Romani 1:7 se vorbeşte despre Tatăl, care este Dumnezeu; în Evrei 1:8 se vorbeşte despre Fiul, care este Dumnezeu iar în Faptele Apostolilor 5:3-4, despre Duhul Sfînt care este Dumnezeu. Între Tatăl, Fiul şi Duhul Sfînt nu poate fi făcută nici o separare.

Poate că exemplul ce urmează ne va ajuta mai bine să înţelegem, gîndind în felul următor:

Dumnezeu Tatăl este partea Sfintei Treimi, care nu poate fi văzută; (Ioan 1:18). Dumnezeu Fiul este partea Sfintei Treimi care a părăsit cerul pentru ca să ia trup omenesc şi să trăiască printre oamenii păcătoşi. (Ioan 1:14-18); Dumnezeu Duhul Sfînt este partea Sfintei Treimi care lucrează în oameni şi printre ei. (1Corinteni 2:9-10).

LUCRĂRILE LUI DUMNEZEU

Lucrările lui Dumnezeu sînt ceea ce El a făcut în trecut, ce face acuma şi ce va face în viitor. În Romani 1:20, se spune: "În adevăr, însuşirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veşnică şi dumnezeirea Lui, se văd lămurit, de la facerea lumii, cînd te uiţi cu băgare de seamă la ele, în lucrurile făcute de El. Aşa că nu se pot dezvinovăţi." Oamenii văd lucrările Lui. Dar a-I şti lucrările nu este acelaşi lucru cu a-I cunoaşte căile Lui. Lucrările Lui pot fi cunoscute de către cei ce-L cunosc pe El, pe Dumnezeu, ca Persoană. El a făcut de cunoscut căile Sale lui Moise şi lucrările Sale, copiilor lui Israel. Lucrările lui Dumnezeu arată planurile Lui pentru toate timpurile. În 1Timotei 1:17, se spune: "A Împaratului veşniciilor, a nemuritorului, nevăzutului şi singurului Dumnezeu, să fie cinstea şi slava în vecii vecilor." În Efeseni 1:11 se spune: "În El am fost făcuţi şi moştenitori, fiind rînduiţi mai dinainte, după hotărîrea Aceluia, care face toate după sfatul voiei Sale." Din aceste texte se poate vedea cum toate lucrurile lucrează aşa cum au fost planificate de El. Dumnezeu lucrează aşa după cum a plănuit toate lucrurile. Acest lucru poate fi văzut şi în Efeseni 3:11 "...după planul veşnic, pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru".

1. *DUMNEZEU A CREAT TOTUL .*

   Cuvîntul "creaţie" este folosit în multe versiuni. Aceasta înseamnă lucrarea Sfintei Treimi prin care, la început şi pentru propria Sa slavă, Dumnezeu a făcut din nimic întreaga lume care poate fi văzută şi întreaga lume nevăzută.

2. *SE POATE VEDEA CĂ ORICE LUCRARE A LUI DUMNEZEU ESTE FĂCUTĂ DE SFÎNTA TREIME.*

   A. Dumnezeu Tatăl a plănuit totul şi a început totul. În Efeseni 3:9, se spune: "Şi să pun în lumină înaintea tuturor, care este isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile". (Genesa 1:1; Deuteronom 4:39; 2Corinteni 8:6; 2Corinteni 4:6).

   B. Dumnezeu Fiul a adus toate la fiinţă. În Coloseni 1:16 se scrie:

"Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sînt în ceruri şi pe pămînt, cele văzute şi cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpîniri. Toate au fost făcute prin El şi pentru El." (I Ioan 1:1-3; Corinteni 8:6; Evrei 1:2; 11:3).

C. Dumnezeu Duhul Sfînt aduce totul la bun sfîrşit (Genesa 1:2; Iov 26:13; 33:4).

Ideea aceasta poate fi înţeleasă uşor dacă ne-am gîndi că atunci cînd se construieşte o casă, cineva îi face planul cum să fie construită; un altul construieşte clădirea iar un altul îi finisează interiorul. Fiecare şi-a avut partea lui de muncă. Aceasta poate fi văzut în Genesa 1:1-3: Dumnezeu Tatăl, în versetul 1, Dumnezeu Duhul Sfînt în versetul 2 şi Dumnezeu Fiul în versetul 3. Dumnezeu nu numai că a făcut lumea care poate fi văzută, dar El a făcut şi lucrurile care nu pot fi văzute. El a făcut şi lumea îngerilor aşa cum reiese din Coloseni 1:16, care spune: "Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile, cari sînt în ceruri şi pe pămînt, cele văzute şi cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpîniri. Toate au fost făcute prin El şi pentru El."

Cuvîntul Evreiesc pentru "a creat" se găseşte de trei ori în Genesa 1. În versetul 1 - Dumnezeu a creat (a făcut din nimic), cerurile şi pămîntul. În versetul 22 - El a făcut viaţa animală, iar în versetul 26 - El a făcut viaţa umană. Omul a avut întotdeauna dorinţa să ştie cum a făcut Dumnezeu aceste lucruri, dar El a ales să facă un secret din aceasta. Diferiţi oameni au făcut greşala să creadă că lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu sînt Dumnezeu Însuşi. Nu se poate să-I aducem închinare lui Dumnezeu închinîndu-ne lucrurilor pe care le-a făcut El. Acestea dovedesc că au fost făcute de Dumnezeu, Cel Atotputernic, dar omul nu trebuie să li se închine lor. Omul este dator să se închine Celui care a făcut toate lucrurile. Întrebarea care se pune este de ce a creat Dumnezeu lucrurile? Există un singur răspuns: Dumnezeu a făcut totul pentru slava Sa. Acest lucru poate fi văzut în Apocalipsa 4:11: "Vrednic eşti Doamne şi Dumnezeul nostru, să primeşti slava, cinstea şi puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile, şi prin voia Ta stau în fiinţă şi au fost făcute". (Neemia 9:6; Romani 11:36; Efeseni 1:5).

3. *DUMNEZEU PĂSTREAZĂ ŞI POARTĂ DE GRIJĂ LUCRURILOR PE CARE LE-A FĂCUT.*

Coloseni 1:17 spune: "El este mai înainte de toate lucrurile şi toate se ţin prin El." Unii oameni au făcut greşala să creadă că Dumnezeu a lăsat lumea să meargă de capul ei. În Evrei 1:3 se spune: "El, care este oglindirea slavei Lui şi întipărirea Fiinţei Lui şi care ţine toate lucrurile cu Cuvîntul puterii Lui, a făcut curăţirea păcatelor, şi a şezut la dreapta Măririi în locurile prea înalte". Aceasta este partea pe care o are Hristos: de a păstra lucrurile împreună şi de a se ocupa de ele. Dumnezeu a vorbit despre păsările cerului şi despre florile cîmpului, care sînt sub supravegherea lui Dumnezeu. Dacă Se interesează de acestea atît de mult, cu cît mai mult Se va interesa El de om!(Matei 5:45; 6:26; 10:29-31).

Dumnezeu arată în Cuvîntul Său că El a făcut şi păstrează toate lucrurile aşa cum vrea.

A. Pămîntul, soarele, luna şi stelele, aşa după cum au fost plănuite. (Psalmul 119:89-91).

B. Naţiunile lumii se află acolo unde le-a aşezat Dumnezeu sau unde le permite El să se afle. În Faptele Apostolilor 17:26, se spune: "El a făcut ca toţi oamnenii ieşiţi dintr-unul singur, să locuiască pe toată faţa pămîntului, le-a aşezat anumite vremi şi a pus anumite hotare locuinţei lor". (Deuteronom 32:8).

C. Durata vieţii umane este aşa după cum a rînduit-o Dumnezeu. În Iov 14:5, se spune: "Dacă zilele lui sînt hotărîte, dacă i-ai numărat lunile, dacă i-ai însemnat hotarul pe care nu-l va putea trece".

D. Acţiunile omului, bune sau rele, sînt îngăduite de Dumnezeu. Luca 22:22 spune: "Negreşit, Fiul omului se duce, după cum este rînduit. Dar vai de omul acela prin care este vîndut El". (Fapt. Ap. 2:23; 4:27-28; Efeseni 2:10; I Petru 2:8; Apocalipsa 17:17).

E. Salvarea omului de la pedeapsa păcatului este planul lui Dumnezeu (Isaia 53:5; Romani 8:29-30; Efeseni 1:3, 10, 11).

PARTEA 2-a

ÎNVĂŢĂTURA SCRIPTURII CU PRIVIRE LA BIBLIE

(Doctrina despre Sfintele Scripturi)

CAPITOLUL		PAGINA
8.	Biblia sau Sfintele Scripturi	36
9.	Cum a ajuns Biblia la om	39
10.	Cu ce scop a fost scrisă Biblia	42
11.	Sfintele Scripturi sînt date şi însufleţite de Dumnezeu	44
12.	Cuvîntul lui Dumnezeu este adevărat	47

SFINTELE SCRIPTURI

1. *SFINTELE SCRIPTURI SÎNT DE ORIGINE DIVINĂ*

Biblia este singurul Cuvînt scris pe care îl are Dumnezeu pentru om. Cartea Cărţilor, Sfînta Scriptură, nu numai că are în ea cuvinte ale lui Dumnezeu, dar ea însăşi este Cuvîntul lui Dumnezeu. Ea cuprinde într-o singură carte, scrierile sfinte ale lui Dumnezeu. În Biblie sînt 66 de cărţi diferite. Din ele, 39 se găsesc în Vechiul Testament, iar 27 sînt în Noul Testament.

Dumnezeu a folosit 40 de oameni, diferiţi, pentru a scrie cuvintele pe care a vrut să le spună oamenilor. Primele cărţi din Biblie au fost scrise cu aproape 1500 de ani înainte de Hristos, iar ultimele au fost scrise pînă la 100 de ani după înălţarea lui Hristos. De la începutul scrierilor şi pînă la sfîrşitul lor au trecut aproximativ 1600 de ani. În 2Petru 1:20-21 se spune: "... Fiindcă mai întîi de toate, să ştiţi că nici o proorocie din Scriptură nu se tîlcuieşte singură. Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mînaţi de Duhul Sfînt."

Sfintele Scripturi au fost scrise cu mult timp în urmă şi totuşi au fost scrise pentru oamenii din toate timpurile. Nu a fost nevoie ca Dumnezeu să mai dea alte scrieri, pentru că cele scrise sînt de ajuns pentru ca omul să poată fi mîntuit, instruit şi desăvîrşit. Cuvîntul scris al lui Dumnezeu cuprinde tot ce are nevoie omul să cunoască despre Dumnezeu, despre Hristos şi despre Duhul Sfînt; despre felul cum un om păcătos poate deveni un copil al lui Dumnezeu, despre pacea pe care o poate primi în suflet despre felul în care trebuie să trăiască şi despre viaţa veşnică. Dumnezeu ne-a dat în scris Cuvîntul Său, pe care nu-l schimbă şi care se împlineşte. În Matei 24:35 se spune: "...Cerul şi pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece."

2. *SFINTA SCRIPTURĂ ARE DOUĂ PĂRŢI: VECHIUL TESTAMENT ŞI NOUL TESTAMENT.*

Cuvîntul "Testament" vine de la înţelesul că Dumnezeu a făgăduit

anumite lucruri poporului Său. Mai tîrziu a căpătat înţelesul de Legămîntul lui Dumnezeu cu oamenii.

Dumnezeu a avut în vedere dintotdeauna ca oamenii să I se închine. Vechiul Testament sau Vechiul Legămînt, poate fi numit vechea formă de închinăciune. Noul Testament sau Noul Legămînt, de asemenea poate fi numit noua formă de închinăciune; cele două forme de închinăciune fiind diferite. Prima sau vechea formă de închinăciune cuprindea legi şi rînduieli cu privire la jertfirea de animale sau alte lucruri pe un altar înaintea lui Dumnezeu. În noua formă de închinare, Hristos a fost singurul care a fost în măsură să împlinească toate poruncile din Lege. Cînd omul se predă lui Hristos, aduce adevărata închinare lui Dumnezeu. (Evrei 9:1-14).

A. Vechiul Testament vorbeşte despre începutul lumii şi tot ce a făcut Dumnezeu. Ne arată cum El a dat legi şi porunci de viaţă poporului Său. Ne descrie cum au trăit oamenii la început. Cîteodată L-au bucurat pe Dumnezeu, alteori L-au mîniat. Citim cum unii oameni au proorocit despre ce se va întîmpla în viitor. Se spune cum Domnul Hristos, Cel promis, Fiul lui Dumnezeu, va veni să mîntuiască pe oameni de pedeapsa păcatului, cu condiţia ca ei să creadă în El.

B. Noul Testament prezintă naşterea, viaţa şi moartea Domnului Isus, care s-au întîmplat după cum au scris profeţii în Vechiul Testament. În el este scris despre începuturile Bisericii şi încercările prin care a trecut ea şi ce trebuie să facă Biserica pentru a fi plăcută lui Dumnezeu. Este scris despre ceea ce se va întîmpla înainte ca Domnul Hristos să vină a doua oară pe pămînt şi cum se va face aceasta.

BIBLIA ESTE "CARTEA"

Cuvîntul "Biblie" vine din limba în care a fost scris Noul Testament. Biblie însemnează carte. După 500 de ani de la naşterea lui Hristos, Cărţile Sfinte au fost numite Sfînta Biblie.

Uneori scrierile din Biblie se numesc Scripturi, care înseamnă Scrieri Sfinte. Primii creştini au numit Cuvîntul lui Dumnezeu -

Scripturi.

Biblia nu e numai o carte. Ea este "Cartea". Ea este cea mai importantă carte, pentru că în ea se află cuvintele lui Dumnezeu. Biblia este numită Carte Sfîntă, deoarece Cuvîntul lui Dumnezeu este adevăr şi este dat pentru oamenii din toate timpurile.

Dumnezeu a rînduit anumiţi oameni care să scrie ceea ce au auzit, de la El. Acei oameni au trăit în diferite locuri, dealungul vremii. Cei mai mulţi nu s-au cunoscut unii cu alţii şi totuşi scrierile lor au fost asemănătoare, ceea ce dovedeşte că au fost inspiraţi de acelaşi Duh al lui Dumnezeu.

CUM A AJUNS BIBLIA LA OM

1. *BIBLIA A AJUNS LA OM PRINTR-O LUCRARE DEOSEBITĂ A LUI DUMNEZEU.*

Dealungul anilor, Dumnezeu a păstrat scris Cuvîntul Său. Vechiul Testament a fost scris pe piei de animale în limba ebraică şi a fost păstrat aşa pînă cînd s-au tipărit cărţi. Cărţile Noului Testament au fost scrise în limba greacă pe papirus din Egipt. Mulţi ani cuvintele Bibliei au fost scrise cu mîna. Biblia a început apoi să fie tradusă în diferite limbi şi în cele din urmă a început să fie tipărită, iar astăzi se află la dispoziţia fiecărui popor. În unele limbi s-au refăcut traducerile de numeroase ori, actualizîndu-se limbajul, pentru a fi mai pe înţelesul tuturor.

În limba romînă au fost traduse cel puţin 53 de lucrări cu părţi din Scriptură sau Biblia întreagă. Scrierea în limba română a fost făcută folosindu-se alfabetul slavon, cu litere chirilice, pînă în anul 1858, iar mai apoi s-a folosit alfabetul latin.

Înainte de inventarea tiparului de către Gutenberg (1437) cărţile Vechiului Testament sau Noului Testament au circulat sub formă de manuscrise. Fiind scrise cu mîna, costul acestora era foarte ridicat şi numai mînăstirile sau oamenii foarte bogaţi le puteau avea. Odată cu apariţia tiparului, Sfintele Scripturi au început să se răspîndească şi în popor.

Cele mai importante tipărituri ale Sfintelor Scripturi, în România, au fost:

- Evangheliarul lui Coresi tipărit la Sibiu în 1544.
- Sfintele Scripturi traduse de Nicolae Milescu sub domnia lui Şerban Cantacuzino şi tipărite în 1688 la Bucureşti.
- Sfintele Scripturi tipărite de Samuel Micu Clain la Blaj în 1795. Vechiul şi Noul Testament tipărite la Smirna între anii 1839-1846.
- Sfînta Scriptură tipărită la Sibiu în 1858 cu litere mari.
- Sfînta Scriptură tipărită la Iaşi în 1874.

- Sfînta Scriptură tradusă din limba originală greacă de Dr. N. Nitzulescu şi tipărită la Bucureşti în 1895.
- Sfînta Scriptură, cu titluri, textul pe două coloane, tipărită la Bucureşti în 1908, de către Societatea Biblică Britanică (identică cu traducerea de Iaşi).
- Sfînta Scriptură, într-o traducere nouă, făcută de Dumitru Cornilescu în 1923, după ce a absolvit Facultatea de Teologie din Bucureşti. Lucrarea s-a făcut pe cheltuiala prinţesei Calimachi, iar tipărirea a făcut-o Societatea Biblică Britanică. În prezent, această traducere este cea mai răspîndită în Romînia şi din ea s-au tipărit Evanghelii, Noul Testament cu Psalmii sau Biblia întreagă. În ultimul timp au mai apărut şi alte ediţii ale Bibliei, cu un limbaj actualizat, cu explicaţii, concordanţă de texte, dicţionar, tabele, hărţi, etc.

2. *EXISTĂ ŞI SCRIERI FALSE, PE CARE OAMENI NELEGIUŢI ÎNCEARCĂ SĂ LE PREZINTE CA ŞI CUM AR FI CUVÎNTUL LUI DUMNEZEU.*

Au fost unele scrieri pe care oamenii au vrut să le includă în Biblie, dar ele nu sînt Cuvîntul lui Dumnezeu. Aceste scrieri false nu trebuie luate drept Cuvîntul lui Dumnezeu.

Cu 1500 de ani în urmă, conducătorii Bisericii s-au întîlnit pentru a cerceta aceste scrieri şi multe alte cărţi false care se aseamănă în scrierea lor cu Sfintele Scripturi avînd cuvinte care vorbesc despre Dumnezeu, dar au fost scrise de oameni cărora nu le-a vorbit Dumnezeu. Aceste scrieri nu trebuie adăugate la Sfintele Scripturi şi nici cuvinte din ele. În Deuteronom 4:2 se spune: "Să n-adăugaţi nimic la cele ce vă poruncesc eu, şi să nu scădeţi nimic din ele; ci să păziţi poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, aşa cum vi le dau eu." Iar în Apocalipsa 22:18-19 scrie: "Mărturisesc oricui aude cuvintele proorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta. Şi dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărţii acestei proorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieţii şi din cetatea sfîntă, scrise în cartea aceasta."

3. CINE A HOTĂRÎT ŞI CUM S-A AJUNS SĂ SE ŞTIE CARE SÎNT SCRIERI AUTENTICE - DE LA DUMNEZEU - ŞI CARE NU SÎNT AUTENTICE.

Dumnezeu a ales anumiţi oameni care să scrie cuvintele Lui, dar s-au găsit unii oameni care au scris şi ei alte cărţi asemănătoare cu Sfintele Scripturi şi le-au numit tot "Cărţi Sfinte". Cărţile care au fost incluse în Biblie au fost verificate, ele trebuind să îndeplinească anumite norme şi condiţii.

A. Cărţile din Vechiul Testament trebuiau să fie scrise, aşezate împreună, sau recomandate ca adevărate, de un profet din vechime. Scrierile din Noul Testament trebuiau să fie lucrarea unuia din cei 12 apostoli pe care i-a ales Hristos, sau a unuia care a umblat şi a lucrat împreună cu unul din ei.

B. Cărţile trebuia să fi ajutat credincioşii la realizarea creşterii spirituale în viaţa lor.

C. Scrierile trebuiau să fi fost folosite de Biserică şi să se fi dovedit că sînt adevărate.

D. Cea mai importantă probă era ca scrierile să dovedească inspiraţia lui Dumnezeu asupra lor.

Fiecare din cele 66 de cărţi ale Bibliei a fost supusă la numeroase examinări. Numai cele corespunzătoare condiţiilor de mai sus au fost incluse în Biblie. Celelalte scrieri care nu au trecut probele impuse ci au fost respinse la includerea lor în Biblie, nu fac parte din ea şi nici nu trebuie să i se adauge.

CU CE SCOP A FOST SCRISĂ BIBLIA

1. *BIBLIA A FOST SCRISĂ CA DUMNEZEU SĂ SPUNĂ OAMENILOR LUCRURILE PE CARE EL A VRUT CA EI SĂ LE CUNOASCĂ. PRIN BIBLIE DUMNEZEU VORBEȘTE.*

   A. Dumnezeu a vorbit în Vechiul Testament prin profeţi, care au scris ceea ce Dumnezeu le-a spus. Evrei 1:1 "După ce a vorbit în vechime părinţilor noştri prin prooroci, în multe rînduri şi în multe chipuri..." (Luca 1:70; Faptele Apostolilor 3:21; Romani 1:2). În Vechiul Testament Dumnezeu comunică omului cum a făcut lumea cu tot ce este în ea şi cum a îngrijit de poporul Său (Israel - N.Tr.). Vechiul Testament conţine deasemenea vestea bună, făgăduinţa lui Dumnezeu, că va trimite pe Fiul Său - Isus - ca Mîntuitor. (Ieremia 36:2-3; Ezechiel 1:3).

   B. Dumnezeu a vorbit în Noul Testament prin Domnul Isus Hristos. Evrei 1:2a: "La sfîrşitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul."

      Noul Testament descrie naşterea Domnului Isus şi lucrarea Lui pe pămînt. Cuvîntul lui Dumnezeu spune multe lucruri şi despre oameni. Dumnezeu vrea ca omul să ştie că el - omul - este un păcătos. Apoi Domnul vrea ca omul să cunoască soluţia pentru a fi scăpat de pedeapsa păcatului şi cum păcatul poate fi biruit. În Romani 6:20-23 se spune: "Căci, atunci cînd eraţi robi ai păcatului, eraţi slobozi faţă de neprihănire. Şi ce roade aduceaţi atunci? Roade, de cari acum vă este ruşine; pentrucă sfîrşitul acestor lucruri este moartea. Dar acum, odată ce aţi fost izbăviţi de păcat şi v'aţi făcut robi ai lui Dumnezeu, aveţi ca rod sfinţirea, iar ca sfîrşit: viaţa vecinică. Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viaţa vecinică în Isus Hristos, Domnul nostru."

      De îndată ce omul cunoaşte acest adevăr şi crede în Hristos, el află că Biblia cuprinde multe lucruri care îl pot ajuta să-şi pună viaţa în rînduială. În 2Timotei 3:16-17 se spune: "Toată Scriptura este însuflată de Dumnezeu şi de folos ca să înveţe, să

mustre, să îndrepte, să dea înţelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvîrşit şi cu totul destonic pentru orice lucrare bună."

Dacă vrea să ştie care este răspunsul la problemele ce le întîmpină în viaţă, omul poate găsi acest răspuns Cuvîntul lui Dumnezeu, unde poate afla totodată atît mîngîiere, cît şi tot ceea ce trebuie să ştie pentru a trăi după voia lui Dumnezeu.

2. *BIBLIA A FOST SCRISĂ CA OMUL SĂ-L CUNOASCĂ PE DUMNEZEU.*

Creştinii învaţă foarte multe lucruri citind cu sîrguinţă Biblia. Duhul Sfînt îi ajută să înţeleagă cine este Dumnezeu şi ceea ce vrea El să spună prin Biblie. Citind-o, creştinii sînt ajutaţi să devină oameni noi, transformaţi. Este greu să vezi şi să citeşti pe întuneric, dar de îndată ce există o lumină, este uşor de citit. Aşa este şi atunci cînd Biblia este greu de înţeles. Dacă se cere ajutorul Duhului Sfînt, este ca şi cînd o lumină s-ar aprinde şi poţi înţelege uşor ceea ce citeşti.

Biblia nu este Dumnezeu, dar prin ea Dumnezeu vorbeşte. Dumnezeu a vorbit, iar Biblia este Cuvîntul Lui scris pentru om. În 2Petru 1:20-21 scrie: "Fiindcă mai întîi de toate, să ştiţi că nici o proorocie din Scriptură nu se tîlcuieşte singură. Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit dela Dumnezeu, mînaţi de Duhul Sfînt."

SFINTELE SCRIPTURI SÎNT DATE ŞI ÎNSUFLEŢITE DE DUMNEZEU

Cum au fost inspirate Sfintele Scripturi, este greu de înţeles. Nimeni nu are cunoştinţă deplină.

1. *DUMNEZEU A ÎNCREDINŢAT UNOR OAMENI SĂ SCRIE CUVÎNTUL SĂU.*

   Dealungul a 1600 de ani, 40 de oameni au fost întrebuinţaţi de Dumnezeu să scrie cele 66 de cărţi ale Bibliei, care alcătuiesc o singură carte. Ele spun despre o singură cale de a fi mîntuit de păcate şi de a merge în cer. Nici o altă carte religioasă nu se ocupă de aşa ceva şi nu s-a dovedit a conţine adevărul despre acestea aşa cum îl conţine Biblia.

   Este greu de priceput cum au fost inspirate Sfintele Scripturi. O putere deosebită, necunoscută în zilele noastre, a fost dată oamenilor sfinţi, care au scris în propriile lor cuvinte ceea ce Dumnezeu le-a vorbit. Oameni sfinţi au fost înzestraţi cu puterea de a scrie corect, fără greşeli şi fără omisiuni. Puterea Duhului Sfînt a fost aceea care i-a făcut capabili să scrie Sfintele Scripturi. Aceasta ne arată că alte cărţi nu sînt inspirate de Dumnezeu. Duhul Sfînt i-a călăuzit pe scriitorii Bibliei în ceea ce au scris şi în cuvintele pe care le-au folosit. Se înţelege astfel, că primele scrieri nu au avut greşeli. (Este posibil ca bibliile scrise în diferite limbi să aibă greşeli. Dealungul vremii, în numeroase limbi unele cuvinte şi-au schimbat înţelesul şi astfel s-ar putea întîmpla ca ele să nu mai reprezinte chiar acelaşi lucru. Este bine ca omul care citeşte o biblie să fie sigur că traducerea acesteia corespunde înţelesului din limba în care s-au scris cărţile Bibliei.)

2. *DUMNEZEU A DAT CUVÎNTUL SĂU OMULUI.*

   Dumnezeu este atotputernic, sfînt, curat, plin de iubire şi are milă de omul pe care l-a creat. Se vede pretutindeni că Domnul a făcut toate lucrurile spre folosul omului. El dă aer pentru respiraţie, dă

ploaie şi soare ca seminţele să crească. El a dat omului pricepere să înţeleagă cum să folosească toate lucrurile. Dar, omul are nevoie de ceva mai mult. Omul ştie că are probleme cu păcatul, se simte vinovat şi ştie că ceva nu este în ordine în inima sa. Niciunul din lucrurile pe care i le-a dat Dumnezeu, sau înţelepciunea pe care o are, nu-l pot ajuta să scape de vinovăţia lui faţă de Dumnezeu. Omul ştie că este ceva dincolo de viaţa aceasta, el trebuie să fie gata pentru viaţa de dincolo de moarte. Dumnezeu care i-a dat omului toate cele trebuincioase trupului, i-a dat şi o cale de a cunoaşte şi pricepe cum să se împace cu Dumnezeu. I-a dat omului Cuvîntul Său sfînt.

3. *CUVÎNTUL LUI DUMNEZEU TREBUIE SĂ FIE CREZUT.*

A. Biblia, Cuvîntul lui Dumnezeu, este mai importantă decît orice altă carte religioasă, deoarece învaţă pe om cum trebuie să se împace cu Dumnezeu. Ea arată cît de grav este păcatul şi face cunoscut păcătosului calea de a scăpa de el.

B. În două rînduri, Sfînta Scriptură arată cum Dumnezeu şi Hristos Şi-au scris cuvintele. În Exodul 31:18 spune: "Cînd a isprăvit Domnul de vorbit cu Moise pe muntele Sinai, i-a dat cele două table ale mărturiei, table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu." Iar în Ioan 8:6 spune: "...Dar Isus S-a plecat în jos, şi scria cu degetul pe pămînt." Amîndouă, aceste scrieri, au fost repede distruse. Cele două table ale Legii au fost sfărîmate de Moise, cînd acesta a văzut poporul închinîndu-se la un viţel de aur şi apoi foarte curînd oamenii au călcat peste praful în care scrisese Domnul Isus. Dar, Dumnezeu este satisfăcut prin scrierea Legii Sale şi a Evangheliei de către oamenii pe care El i-a ales pentru aceasta şi i-a inspirat.

C. Este important să cunoaştem că Domnul Isus a crezut şi a învăţat scrierile Vechiului Testament. Niciodată Hristos nu le-a spus ucenicilor să fie atenţi la greşelile care ar putea fi în Sfintele Scripturi. Domnul Isus a comparat faptele rele ale oamenilor din vremea Sa cu cerinţele Cuvîntului lui Dumnezeu scris în Vechiul Testament (Matei 23). În Luca 9:55 spune: "Isus

S'a întors spre ei, i-a certat, şi le-a zis: "Nu ştiţi de ce duh sînteţi însufleţiţi!"

Dacă a fost aşa de uşor pentru El să pătrundă gîndurile lor, tot aşa de uşor îi era să cunoască şi să le comunice erorile sau greşelile cuprinse în Sfintele Scripturi, dacă s-ar fi găsit aşa ceva în ele.

Dar Hristos întotdeauna a folosit Sfintele Scripturi, arătînd prin aceasta că orice cuvînt din ele poate fi crezut. În Matei 5:18 spune: "Căci adevărat vă spun, cîtă vreme nu va trece cerul şi pămîntul, nu va trece o iotă sau o frîntură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întîmplat toate lucrurile." În Luca 21:22, spune: "...vor fi zile de răzbunare, ca să se împlinească tot ce este scris." Iar în Luca 24:44 scrie: "...trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci şi în Psalmi." Isus a folosit cuvinte din Legea dată prin Moise, din cărţile profeţilor şi din Psalmi, cînd vorbea despre Vechiul Testament. Toate aceste scrieri nu ar fi fost folosite de Hristos, dacă ele n-ar fi fost date de Duhul Sfînt şi dacă ele n-ar fi fost adevărate.

4. *BIBLIA ESTE CUVÎNTUL LUI DUMNEZEU - NU CUVÎNTUL OMULUI.*

Aşa dar, Sfintele Scripturi au fost scrise de oameni special aleşi de Dumnezeu pentru aceasta. Cuvîntul scris al lui Dumnezeu a fost insuflat de El. Dealungul vremii alţi oameni au scris cuvintele lui Dumnezeu pe piei de animale sau pe papirus. Cele dintîi s-au distrus, degradat sau pierdut.Totuşi unele manuscrise s-au păstrat, ele se găsesc în bibliotecile marilor oraşe ale lumii, şi pot fi citite de cei care cunosc limbile în care au fost scrise. În zilele noastre se mai găsesc încă vreo 1000 de suluri ale Vechiului Testament şi aproape 4000 de manuscrise ale Noului Testament.

CUVÎNTUL LUI DUMNEZEU ESTE ADEVĂRAT

1. SFINTELE SCRIPTURI SÎNT ADEVĂRATE DEOARECE DUMNEZEU AFIRMĂ ACEST LUCRU.

Biblia este adevărată pentru că Dumnezeu afirmă acest lucru şi fiindcă este Cuvîntul lui Dumnezeu. Psalmul 119:89 spune: "Cuvîntul Tău Doamne, dăinuieşte în veci în ceruri." Psalmul 119:160 spune: "Temelia Cuvîntului Tău este adevărul, şi toate legile Tale cele drepte sînt vecinice." Isaia 40:8 spune: "Iarba se usucă, floarea cade; dar cuvîntul Dumnezeului nostru rămîne în veac."

2.SFINTELE SCRIPTURI SÎNT ADEVĂRATE DEOARECE DOMNUL ISUS A CREZUT ÎN ELE CA FIIND ADEVĂRATE.

Domnul Isus a cunoscut Scrierile Sfinte, care acum se numesc Vechiul Testament. Le-a iubit, le-a împlinit şi le-a numit Adevăr. Adevărul lui Dumnezeu şi Cuvîntul lui Dumnezeu. În Luca 4:4-12, cînd a fost ispitit de diavolul, El a răspuns cu Scripturile. În Luca 4:16-21 se spune că Isus a citit Scripturile la Nazaret. Cînd S-a rugat, în Ioan 17:17b a spus: "Cuvîntul Tău este adevărul." În Matei 24:35 spune "Cerul şi pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece."

În Ioan 10:35 a spus: "Scriptura nu poate fi desfiinţată." Domnul Isus i-a învăţat pe oameni din Scripturi pentru că le-a crezut. Iată cîteva din lucrurile scrise în Scripturi şi despre care Domnul Isus a vorbit:

A. Dumnezeu a făcut pe om (Genesa 2:7; Matei 19:4)

B. Căsătoria (Genesa 2:24; Matei 19:5)

C. Rugul aprins (Exodul 3:4-6; Luca 20:37)

D. Moise (Exodul 20:1-21; Deuteronom 25:5; Marcu 7:10;12:19-26)

E. Sîngele lui Abel (Genesa 4:8; Luca 11:51)

F. Noe şi potopul (Genesa 6:5-7; Matei 24:37-39)

G. Solomon şi Împărăteasa din Şeba (1Împăraţi 10:1; Matei 12:42)

H. Avraam, Isaac, Iacov (Exodul 3:6; Marcu 12:26)

I. Lot, nevasta lui, şi nimicirea Sodomei (Genesa 19:1-29; Luca 17:28, 29, 32)

J. Mana (pîine) din cer (Exodul 16:4-5; Ioan 6:31, 32, 49)

K. Şarpele de aramă înălţat în pustie (Numeri 21:9; Ioan 3:14)

L. Ilie şi foametea, femeia din Sarepta al cărei bărbat murise, Naaman vindecat de lepră (1Împăraţi 17:1-9; 2Împăraţi 5:1-14; Luca 4:25-27).

M. Iona în pîntecele peştelui (Iona 1:17; Matei 12:39-41; 16:4)

Domnul Isus Şi-a început propovăduirea pe pămînt prin cuvintele: "Este scris..." (Matei 4:4, 7, 10). El a spus: "O, nepricepuţilor şi zăbavnici cu inima, cînd este vorba să credeţi tot ce au spus proorocii." (Luca 24:25).

Isus a folosit în cuvîntările Lui cuvinte din 22 cărţi ale Vechiului Testament. El le-a socotit ca fiind cuvinte ale lui Dumnezeu şi a spus că n-a venit să desfiinţeze Legea lui Moise sau ce s-a spus prin prooroci, ci dimpotrivă, să împlinească. "Să nu credeţi că am venit să stric Legea sau Proorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat vă spun, cîtă vreme nu va trece cerul şi pămîntul, nu va trece o iotă sau o frîntură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întîmplat toate lucrurile." Domnul Isus a socotit ca important chiar şi o literă din Cuvîntul scris al lui Dumnezeu.

3. SFINTELE SCRIPTURI SÎNT ADEVĂRATE DEOARECE SCRIITORII NOULUI TESTAMENT AU CREZUT CĂ ELE SÎNT ADEVĂRATE. În Evanghelia după Matei sînt vreo 55 de versete citate din Vechiul Testament, iar ceilalţi scriitori citează astfel:

Marcu	de	32	ori	
Luca	"	40	"	
Ioan	"	30	"	
Faptele Apostolilor	"	40	"	
Romani	"	55	"	
1 Corinteni	"	15	"	
2Corinteni	"	8	"	
Galateni	"	12	"	
Efeseni	"	5	"	
1Timotei	"	1	"	
2Timotei	"	1	"	
Evrei	"	35	"	(16 cărţi din Vechiul Testament sînt citate de mai multe ori în această epistolă).
Iacov	"	4	"	
1Petru	"	9	"	
2Petru	"	2	"	
Iuda	"	1	"	

4. SFINTELE SCRIPTURI SÎNT ADEVĂRATE DEOARECE MULTE DIN LUCRURILE VESTITE MAI DINAINTE ÎN ELE (PROFEŢII), S-AU ÎMPLINIT:

A. Lucruri care au fost vestite cu mult timp înainte şi s-au împlinit în timpul vieţii Domnului Isus.

Anul înainte de naşterea lui Hristos	Locul din Scriptură	Faptul împlinit în viaţa Domnului Isus şi cartea din Noul Testament unde se evidenţiază aceasta	
1898	Gen. 18:18	Născut din familia lui Avraam	F.A. 3:25
1898	Gen. 17:19	Născut din familia lui Isaac	Mat. 1:2
1452	Numeri 24:17	Născut din familia lui Iacov	Luca 3:34

1689	Gen. 49:10	Născut din familia lui Iuda	Luca 3:33
710	Mica 5:2	Locul naşterii	Mat. 2:1
538	Dan. 9:25	Timpul naşterii	Luca 2:1,2
742	Is. 7:14	Născut dintr-o fecioară	Mat. 1:18
487	Zah. 11:12	Vîndut pe 30 de arginţi	Mat. 26:15
712	Is. 53:12	Răstignit între tîlhari	Mat. 27:38
1050	Ps. 109:4	S-a rugat pentru duşmani	Luca 23:34
1050	Ps. 34:20	Nici un os sfărîmat	Ioan 19:33, 36
1050	Ps. 16:10	Înviat din morţi	Mat. 28:9

B. Cuvîntul lui Dumnezeu vorbeşte despre multe lucruri privind poporul Israel. Lucrurile acestea au fost vestite cu multă vreme înainte şi s-au împlinit.

5. *SFINTELE SCRIPTURI SÎNT ADEVĂRATE DATORITĂ FELULUI SPECIAL ÎN CARE AU FOST SCRISE.*

Mulţi din scriitorii Bibliei nu s-au văzut niciodată unul cu altul. Unii au vorbit limbi diferite şi au trăit în ţări diferite. Unii au fost păstori, alţii regi, unul făcător de corturi, altul doctor sau perceptor. Cu toate aceste diferenţe de pregătire a celor ce au scris, fiecare parte a Bibliei se potriveşte una cu alta. Numai Atotputernicul Dumnezeu ar fi fost în stare să-i facă pe toţi să scrie în acelaşi sens o singură carte.

6. *SFINTELE SCRIPTURI SÎNT ADEVĂRATE DEOARECE SCHIMBĂ VIAŢA OAMENILOR.*

Prin nici o altă carte nu s-au realizat lucruri aşa de minunate cum s-au făcut prin Biblie. Ea arată singura cale de împăcare a omului cu Dumnezeu. Ea arată cum trebuie ca omul să se nască din nou. Puterea lui Dumnezeu se vede prin schimbarea vieţii la cei ce citesc şi ascultă de învăţăturile Bibliei. Ea arată cum poate veni omul la Dumnezeu. Hristos spune că El este calea, adevărul şi viaţa şi că nimeni nu poate ajunge la Tatăl decît prin El. (Ioan 14:6)

7. *SFINTELE SCRIPTURI SÎNT ADEVĂRATE DEOARECE ADEVĂRUL CUPRINS ÎN ELE NU SE SCHIMBĂ NICIODATĂ.*

Cărţile scrise de oameni îşi pierd importanţa cu trecerea anilor. Biblia încă are înţeles şi adevăr pentru toţi care o citesc şi azi, aşa cum a avut pentru cei care au citit-o cu mulţi ani în urmă. Biblia este o carte a trecutului, prezentului şi viitorului.

8. *SFINTELE SCRIPTURI SÎNT ADEVĂRATE DEOARECE AU REZISTAT ŞI REZISTĂ ÎNCERCĂRILOR DE A FI DISTRUSE.*

Unii oameni au încercat să distrugă Biblia, alţii au încercat să ardă toate bibliile. Odată cu aceasta, oameni ai lui Dumnezeu au fost torturaţi şi omorîţi pentru că au avut o biblie, dar cu cît mai mulţi au încercat, sau încearcă să distrugă Biblia, cu atît mai mult s-a răspîndit, se răspîndeşte şi tot mai mulţi o citesc şi o cred.

PARTEA 3-a

ÎNVĂŢĂTURA SCRIPTURII CU PRIVIRE LA HRISTOS
(Doctrina despre Hristos)

CAPITOLUL		PAGINA
13.	Hristos este Persoană în SfîntaTreime	53
14.	Hristos ca Fiu al omului	58
15.	Hristos este Dumnezeu adevărat şi om adevărat	62
16.	Numele lui Hristos	65
17.	Moartea lui Hristos	67
18.	Hristos a înviat din morţi	69
19.	Hristos S-a înălţat la cer	73
20.	Hristos a fost proslăvit	75

(Doctrina despre lucrarea lui Hristos)

21.	Hristos a vorbit în Numele lui Dumnezeu	80
22.	Hristos Marele Preot	83
23.	Hristos a murit în locul omului	87
24.	Ce trebuie să facă omul	92
25.	Lucrarea lui Dumnezeu în credincios	94

HRISTOS ESTE PERSOANĂ ÎN SFINTA TREIME

1. HRISTOS ESTE VEŞNIC SAU ETERN

Cuvîntul lui Dumnezeu spune, în multe locuri, că Hristos a fost întotdeauna cu Tatăl. Niciodată nu a existat o perioadă în care Hristos nu a fost cu Tatăl. Primele versete din Evanghelia lui Ioan afirmă acest adevăr. Ioan 1:1-5 ne spune: "La început era Cuvîntul şi Cuvîntul era cu Dumnezeu, şi Cuvîntul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El; şi nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El. În El era viaţa, şi viaţa era lumina oamenilor. Lumina luminează în întuneric, şi întunericul n-a biruit-o." Primul verset din Geneza arată cînd a fost făcută lumea. Dar evanghelistul Ioan vorbeşte despre Unul care a existat înainte de facerea lumii aşa că niciodată nu a fost un timp în care Dumnezeu să nu fi existat, tot astfel nu a fost niciodată un timp în care să nu fi existat Isus Hristos.

În Filipeni 2:6-7 este scris: "El măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuşi n-a crezut ca nu lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a desbrăcat pe sine însuşi şi a luat un chip de rob, făcîndu-se asemenea oamenilor." Înainte de a veni pe pămînt ca om, Hristos a fost cu Dumnezeu, Tatăl. Sînt lucruri deosebite, care aparţin numai lui Dumnezeu. Cînd Hristos a părăsit cerul pentru a coborî în lumea noastră, El nu a pierdut nimic din ce-I aparţinea ca Dumnezeu. Dar ca om El nu le-a folosit.

În epistola către Evrei, capitolul 1:2-3, este scris: "...Dumnezeu, la sfîrşitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moştenitor al tuturor lucrurilor şi prin care a făcut şi veacurile. El, care este oglindirea slavei Lui şi întipărirea Fiinţei Lui şi care ţine toate lucrurile cu Cuvîntul puterii Lui, a făcut curăţirea păcatelor şi a şezut la dreapta Măririi, în locurile prea înalte". Isus Hristos a dat lumii viaţă şi El o păstrează prin puterea Sa. În espistola către Coloseni, capitolul 1:16, este scris: "Toate au fost făcute prin El şi pentru El". În epistola către Evrei, capitolul 10:5-7, ni se spune pentru ce a venit Isus pe pămînt: "De aceea, cînd intră în lume El zice: "Tu n-ai voit nici jertfă, nici prinos; ci Mi-ai pregătit un trup; n-

ai primit nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat. Atunci am zis: "Iată-Mă, (în sulul cărţii este scris despre Mine) vin să fac voia Ta, Dumnezeule!"

În Evanghelia după Ioan, capitolul 8:58, Isus a spus că El este înainte de Avraam. În Ioan 17:5, vorbeşte despre strălucitoarea slavă pe care a avut-o la Tatăl înainte de a fi lumea. În Ioan 17:24, Domnul spune că Dumnezeu L-a iubit înainte de întemeierea lumii. Cînd Isus a stat de vorbă cu apostolii în camera de sus, la cină, înainte de a-Şi jertfi viaţa, El a spus: "Am ieşit de la Tatăl şi am venit în lume; acum las lumea şi mă duc la Tatăl". (Ioan 16:28). Isus Hristos a fost înainte de Ioan Botezătorul (Ioan 1:15), înainte de Avraam (Ioan 8:58), şi înainte de întemeierea lumii (Ioan 1:1; 17:5; Coloseni 1:17; Evrei 1:2).

Isus Hristos este Una din Întreita Persoană a lui Dumnezeu. El este Acela care a părăsit cerul şi a venit pe pămînt în trup omenesc. La 1Timotei 3:16, este scris: "Şi fără îndoială, mare este taina evlaviei. Cel ce a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălţat în slavă." Isus Hristos a fost Mielul lui Dumnezeu sacrificat pentru oameni, ca un miel jertfit pe altar. Nici un om - oricît de plin de dragoste, milă şi bunătate ar fi fost, n-ar fi îndeplinit condiţiile de vrednicie pentru a fi jertfit. Omul a avut nevoie de Dumnezeul Cerurilor, de Hristos, care a putut plăti cu propriul Său sînge vina păcatelor lumii şi eliberarea ei. Omul are nevoie de Acela care a fost, care este, şi care va fi totdeauna viu.

Creerea lumii din nimic a fost lucrarea lui Hristos. La Ioan 1:3 ni se spune: "Toate lucrurile au fost făcute prin El şi nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El." La Coloseni 1:16 este scris: "Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile cari sînt în ceruri şi pe pămînt, cele văzute şi cele nevăzute: fie domnii, fie stăpîniri. Toate au fost făcute prin El şi pentru El." Iar la Coloseni 1:15 citim: "El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, cel întîi născut din toată zidirea." Este adevărat că El a venit pe pămînt ca om, şi a trăit ca un om, dar nu atunci a început viaţa Lui. El a fost dintotdeauna. Toate lucrurile au fost făcute prin Isus Hristos şi pentru El. Nimic nu a fost făcut

fără El. De aceea, Hristos este capul tuturor lucrurilor.

2. *DOMNUL HRISTOS ESTE CUNOSCUT ÎN VECHIUL TESTAMENT SUB DOUĂ ASPECTE*

A. În Vechiul Testament Domnul Hristos este cunoscut în lucruri sau acţiuni. Una din aceste situaţii a fost în grădina Edenului. Adam şi Eva au putut vedea măreţia Domnului şi să-I audă glasul. "Atunci am auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei. Şi omul şi nevasta lui s-au ascuns de faţa Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină." (Genesa 3:8). După ce păcatul a intrat în inima primilor doi oameni, un înger al Domnului, un heruvim, a stat la răsăritul grădinii Edenului, învîrtind o sabie învăpăiată. "Astfel a izgonit El pe Adam. Şi la răsăritul grădinii Edenului, a pus nişte heruvimi care să învîrtească o sabie învăpăiată, ca să păzească drumul care duce la pomul vieţii" (Genesa 3:24). În felul acesta S-a făcut cunoscut Domnul atunci. El S-a arătat lui Avraam înainte ca acesta să plece în ţara Canaan: "Domnul zisese lui Avraam: "Ieşi din ţara ta, din rudenia ta şi din casa tatălui tău şi vino în ţara pe care ţi-o voi arăta. Voi face din tine un neam mare şi te voi binecuvînta; îţi voi face un nume mare şi vei fi o binecuvîntare. Voi binecuvînta pe cei ce te vor binecuvînta şi voi blestema pe cei ce te vor blestema; şi toate familiile pămîntului vor fi binecuvîntate în tine." (Genesa 12:1-3). În rugul care ardea, Moise a văzut focul şi a auzit glasul lui Dumnezeu. "Moise păştea turma socrului său, Ietro, preotul Madianului. Odată, a mînat turma pînă dincolo de pustie şi a ajuns la muntele lui Dumnezeu, la Horeb. Îngerul Domnului i S-a arătat într-o flacără de foc care ieşea din mijlocul unui rug. Moise s-a uitat şi iată că rugul era tot un foc şi rugul nu se mistuia deloc. Şi Moise a zis: "Am să mă întorc să văd ce este această vedenie minunată şi pentru ce nu se mistuie rugul". Domnul a văzut că el se întoarce să vadă şi Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului şi a zis: "Moise! Moise!" El a răspuns: "Iată-mă!" Dumnezeu a zis: "Nu te apropia de locul acesta; scoate-ţi încălţămintele din picioare, căci locul pe care calci este un pămînt sfînt". Şi a adăugat: "Eu sînt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui

Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov". Moise şi-a ascuns faţa, căci se temea să privească pe Dumnezeu". (Exodul 3:1-6). Domnul a condus poporul Evreu într-un stîlp de nor ziua şi într-un stîlp de foc noaptea: "Domnul mergea înaintea lor, ziua într-un stîlp de nor ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stîlp de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să meargă şi ziua şi noaptea. Stîlpul de nor nu se depărta dinaintea poporului în timpul zilei, nici stîlpul de foc în timpul nopţii". (Exodul 13:21-22). Slava Domnului s-a văzut cînd norul a acoperit cortul întîlnirii: "Atunci norul a acoperit cortul întîlnirii şi slava Domnului a umplut cortul. Moise nu putea să intre în cortul întîlnirii, pentru că norul stătea deasupra lui şi slava Domnului umplea cortul. Cît au ţinut călătoriile lor, copiii lui Israel porneau numai cînd se ridica norul deasupra cortului. Şi cînd nu se ridica norul, nu porneau, pînă ce nu se ridica. Norul Domnului era deasupra cortului ziua, iar noaptea era un foc înaintea întregii case a lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor." (Exodul 40:34-38).

Sub acest aspect a putut Hristos să fie cunoscut de oameni în perioada Vechiului Testament. *Slava Domnului* este numele lui Isus Hristos *văzut*. "Cuvîntul Domnului" este numele lui Isus Hristos *auzit* de oameni.

B. În Vechiul Testament, Hristos apare şi ca persoană. Este numit Îngerul Domnului şi are dreptul şi puterea să acţioneze cum alţii nu pot sau nu trebuie să o facă şi are dreptul să fie venerat. Mai este numit Fiul lui Dumnezeu sau Atotputernicul Dumnezeu.

Lucrările făcute de Îngerul Domnului sînt lucrările Domnului Isus Hristos. (Genesa 32:24-32).

Mica 5:2 ne vorbeşte despre Hristos cunoscut în Vechiul Testament ca Cel ce trebuia şi era prezis să vină să Se nască pe pămînt. Naşterea Lui, în Betleem, nu este începutul existenţei Sale, fiindcă Isus a fost dintotdeauna.

Fiecare Persoană a Sfintei Treimi este Dumnezeu. Fiecare are

un rol special lucrînd împreună, în unitate. Ce era Hristos, înainte de creerea lumii este cel mai bine arătat în Evanghelia lui Ioan 17:5: "Şi acum, Tată, proslăveşte-Mă la Tine însuţi cu slava pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea!" Şi în Ioan 17:24: "Tată, vreau ca acolo unde sînt Eu, să fie împreună cu Mine şi aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă Slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu, fiindcă M-ai iubit înainte de întemeerea lumii!" Omul nu ştie ce înseamnă această slavă. Cînd Isus Hristos a părăsit slava şi măreţia cerului, pentru a veni să trăiască pe pămînt, ca om între cei păcătoşi, această slavă nu I-a fost luată. El şi Tatăl erau "una" chiar şi atunci cînd Isus a luat chip de rob. (Ioan 14:7-11). Apostolul Pavel, în epistola către Filipeni capitolul 2:6-7 ne spune: "El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuşi n-a crezut că un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat de sine însuşi şi a luat chip de rob, făcîndu-Se asemenea oamenilor."

HRISTOS CA FIU AL OMULUI.

Sfînta Scriptură învaţă că Dumnezeu, arătat în Vechiul Testament, S-a întrupat în Persoana lui Isus Hristos, care S-a născut în Betleem. (Matei 1:18-25; Luca 1:26-35; Ioan 1:14; Faptele Apostolilor 10:38; Romani 8:34; Galateni 4:4; I Timotei 3:16; Evrei 2:14).

Modul în care Hristos, din cer, S-a întrupat pe pămînt, ne este relatat în evanghelia lui Luca 1:34-35. Nu rezultă, însă, că oamenii pot înţelege ce s-a întîmplat. În Efeseni 3:19 este scris că astfel de lucruri sînt mai presus de înţelegerea oamenilor. "O, adîncul bogăţiei, înţelepciunii şi ştiinţei lui Dumnezeu! Cît de nepătrunse sînt judecăţile Lui şi cît de neînţelese sînt căile Lui!"

Pentru ce a părăsit Isus Hristos cerul şi a venit pe pămînt în trup omenesc?

1. *SĂ-L FACĂ CUNOSCUT PE DUMNEZEU TATĂL.* Ioan 1:18 ne spune: "Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Singurul Lui Fiu, care este în sînul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut".

2. *OAMENII SĂ POATĂ AVEA DEPLINĂ ÎNCREDERE ÎN EL.* La Evrei 2:18 este scris: "Şi prin faptul că El însuşi a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sînt ispitiţi".

3. *SĂ IA PĂCATELE LUMII.* 1Ioan 3:5: "Şi ştiţi că El S-a arătat ca să ia păcatele; şi în El nu este păcat."

4. *SĂ ARATE OAMENILOR CUM SĂ TRĂIASCĂ.* 2Petru 2:20: "Şi la aceasta aţi fost chemaţi; fiindcă şi Hristos a suferit pentru voi şi v-a lăsat o pildă, ca să călcaţi pe urmele Lui".

5. *SĂ NIMICEASCĂ LUCRĂRILE DIAVOLULUI.* 1Ioan 3:8: "Cine păcătueşte este de la diavolul, căci diavolul păcătueşte de la început. Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului."

6. *SĂ BIRUIE MOARTEA.* Evrei 2:14 "Astfel dar, deoarece copiii sînt

părtaşi sîngelui şi cărnii, tot aşa şi El însuşi a fost deopotrivă părtaş la ele, pentru ca prin moarte să nimicească pe cel ce are puterea morţii, adică pe diavolul."

7. *SĂ FACĂ POSIBILĂ A DOUA SA VENIRE.* Evrei 9:28: "Tot aşa, după ce S-a adus jerfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mîntuirea celor ce-L aşteaptă."

Hristos a venit în lume ca toţi ceilalţi oameni, DAR FĂRĂ PĂCAT. Pentru că a fost fără păcat, El a putut să Se dea pe sine însuşi pentru păcatele oamenilor; primind pedeapsa lui Dumnezeu în locul lor.

1. *HRISTOS A FOST OM ADEVĂRAT.*

   A. El S-a născut dintr-o femeie şi a crescut ca ceilalţi oameni. A avut înfăţişarea unui om şi aobosit ca şi ceilalţi oameni. Ioan 4:6: "Acolo se afla fîntîna lui Iacov. Isus, ostenit de călătorie, şedea lîngă fîntînă. Era cam pe la ceasul al şaselea."

   B. El a flămînzit. Matei 4:2: "Acolo a postit patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi; la urmă a flămînzit."

   C. El a însetat. Ioan 19:28: "După aceea, Isus, care ştia că acum totul s-a sfîrşit, ca să împlinească Scriptura, a zis: "Mi-e sete".

   D. El Însuşi S-a numit Fiul omului. Matei 26:64: "Da", i-a răspuns Isus: "sînt! Ba mai mult, vă spun că de acum încolo veţi vedea pe Fiul omului şezînd la dreapta puterii lui Dumnezeu şi venind pe norii cerului".

2. *HRISTOS A FOST DUMNEZEU ADEVĂRAT.*

   A. *OAMENII I S-AU ÎNCHINAT.* Matei 14:33: "Cei ce erau în corabie au venit de I s-au închinat lui Isus şi I-au zis: "Cu adevărat, Tu eşti Fiul lui Dumnezeu"!"

   B. El Este Atotputernic. Matei 28:18: "Isus S-a apropiat de ei, a

vorbit cu ei şi le-a zis: "Toată puterea Mi-a fost dată în cer şi pe pământ".

C. El cunoaşte totul. Ioan 16:30: "Acum cunoaştem că ştii toate lucrurile şi n-ai nevoie să Te întrebe cineva. De acum credem că ai ieşit de la Dumnezeu."

D. El, prin Duhul Sfînt, este pretutindeni. Matei 18:20: "Căci acolo unde sînt doi sau trei adunaţi în Numele Meu, sînt şi Eu în mijlocul lor! Matei 28:20: "Şi învăţaţi-i să păzească tot ce v-am poruncit. Şi iată, că Eu sînt cu voi pînă la sfîrşitul veacului. Amin."

E. Cînd Isus a fost judecat, în faţa Sanhedrinului, a răspuns marelui preot că El este Dumnezeu. Matei 26:63-66: "Isus tăcea. Şi marele preot a luat cuvîntul şi I-a zis: "Te jur, pe Dumnezeul Cel Viu, să ne spui dacă eşti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu". "Da", i-a răspuns Isus, "Sînt! Ba mai mult, vă spun că de acum înainte veţi vedea pe Fiul omului şezînd la dreapta puterii lui Dumnezeu şi venind pe norii cerului". Atunci, marele preot şi-a rupt hainele şi a zis: "A hulit! Ce nevoie mai avem de martori? Iată, că acum aţi auzit hula Lui. Ce credeţi?" Ei au răspuns: "Este vinovat să fie pedepsit cu moartea."

3. *HRISTOS A FOST DUMNEZEU - OM.*

El este Dumnezeu adevărat şi om adevărat. Cînd El a venit pe pământ în trup omenesc, nu a devenit numai un om, ci şi parte a întreagii familii umane. Dar, mai mult, El făcea parte din Sfînta Treime.

A. Hristos este Marele Preot care a deschis omului calea spre Dumnezeu. Evrei 7:21-28: "Căci pe cînd Leviţii se făceau preoţi fără jurămînt, Isus S-a făcut preot prin jurămîntul Celui ce I-a zis: "Tu eşti preot în veac, după rînduiala lui Melhisedec. Mai mult, în vechiul legămînt, au fost preoţi în mare număr, pentru că moartea îi împiedica să rămînă pururea. Dar El, fiindcă rămîne "în veac", are o preoţie care nu poate trece de la unul la

altul. De aceea şi poate să mîntuiască, în chip desăvîrşit, pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăieşte pururea ca să mijlocească pentru ei. Şi tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuia: sfînt, nevinovat, fără pată, despărţit de păcătoşi şi înălţat mai sus de ceruri, care n-are nevoie ca ceilalţi mari preoţi să aducă jertfe în fiecare zi, întîi pentru păcatele norodului, căci lucrul acesta l-a făcut odată pentru totdeauna, cînd S-a adus jertfă pe Sine însuşi. În adevăr, Legea pune mari preoţi pe nişte oameni supuşi slăbiciunii; dar cuvîntul jurămîntului, făcut după ce a fost dată Legea, pune pe Fiul care este desăvîrşit pentru veşnicie."

B. Hristos v-a reveni pe pămînt. Faptele Apostolilor 1:11: "Şi au zis: "Bărbaţi Galileeni, de ce staţi şi vă uitaţi spre cer? Acest Isus care S-a înălţat la cer din mijlocul vostru, va veni în acelaşi fel cum L-aţi văzut mergînd la cer".

HRISTOS ESTE DUMNEZEU ADEVĂRAT ŞI OM ADEVĂRAT

Este important să înţelegem că Isus Hristos a fost în acelaşi timp şi Dumnezeu şi om. El este numit Dumnezeu întrupat în om. Trebuie amintit că El a fost într-o singură persoană Dumnezeu desăvîrşit şi om desăvîrşit. El a renunţat la tot ce I-a aparţinut în ceruri şi S-a făcut om, născîndu-Se ca un om, dar nu în acelaşi fel ca oamenii, pentru că atunci n-ar mai fi fost Dumnezeu. (Filipeni 2:6-7; Coloseni 2:9).

1. ESTE ADEVĂRAT CĂ ISUS A FOST DUMNEZEU

În Ioan 1:1 citim: "La început era Cuvîntul şi Cuvîntul era cu Dumnezeu şi Cuvîntul era Dumnezeu." În acest text, Biblia Îl numeşte pe Isus, Dumnezeu. "Şi Cuvîntul S-a făcut trup şi a locuit printre noi plin de har şi de adevăr. Şi noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl!" (Ioan 1:14). În Evrei 1:8-9 citim: "Fiului I-a zis: "Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate... de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns...".

Hristos, ca Domn, este numit Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu, Rege al regilor şi Domn al domnilor. Are toată puterea, cunoaşte totul, este pretutindeni şi nu se schimbă. El face totul, păstrează totul, iartă păcatele, dă viaţă celor morţi şi judecă vinovaţii. Este slăvit de îngeri şi de oameni, iar într-o zi toţi oamenii se vor pleca înaintea Lui şi vor mărturisi că El, Isus Hristos, este Domnul.

Isus a părăsit cerul şi a venit pe pămînt. Prin lucrarea puternică a lui Dumnezeu, El S-a născut cu trup omenesc, dintr-o fecioară, fără un tată pămîntesc, aşa cum au toţi copiii. Cum s-a născut Isus? În Matei 1:18 este scris: "Iar naşterea lui Isus a fost aşa: Maria, mama lui Isus, era logodită cu Iosif. Înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfînt." În Isaia 7:14, cu mult înainte de naşterea lui Isus Hristos, se spune: "De aceea, Domnul însuşi vă va da un semn: "Iată, fecioara va rămînea însărcinată, va naşte un Fiu şi-i vei pune numele Emanuel." La Matei 1:20-23 este scris: "Dar pe cînd se gîndea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului şi i-a zis: "Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce s-a

zămislit în ea este de la Duhul Sfînt. Ea va naşte un Fiu şi-I vei pune numele Isus, pentru că El va mîntui pe poporul Lui de păcatele sale." Toate acestea s-au întîmplat, ca să se împlinească ce vestise Domnul prin proorocul care zice: "Iată, fecioara va naşte un Fiu şi-I vei pune numele Emanuel, care tălmăcit înseamnă: "Dumnezeu este cu noi". Isus S-a născut ca orice copil. Dar naşterea Lui din fecioară a fost o lucrare deosebită a puterii lui Dumnezeu, prin Duhul Sfînt.

Cine a fost Maria, mama lui Isus? La Luca 1:26-38 citim, că un înger, Gavril, i-a spus Mariei că Dumnezeu a ales-o, dintre multe alte femei, să fie prin Duhul Sfînt, mama lui Isus. Ea a fost o femeie deosebit de credincioasă. Mariei i s-a făcut un "...mare har..." de a fi mama lui Isus; ea însă, ca om, nu a fost fără păcat. Numai Domnul Isus S-a născut fără păcat. El S-a întrupat în fecioara Maria prin Duhul Sfînt. Isus nu a acordat nici mamei, nici familiei Sale, favoruri speciale. Cînd mama şi fraţii Săi au venit să-L vadă, El nu a avut o atitudine specială faţă de propria Sa familie. El a spus: "Oricine face voia lui Dumnezeu, Îmi este frate, soră şi mamă." Marcu 3:31-35. Biblia spune că Maria a avut şi alţi copii, fraţi şi surori cu Isus. Marcu 6:3 "Nu este acesta tîmplarul, feciorul Mariei, fratele lui Iacov, Iose, Iuda şi Simion? Şi nu sînt surorile Lui aici printre noi?"

2. ESTE ADEVĂRAT CĂ ISUS A FOST OM.

Biblia ne dovedeşte că, în acelaşi timp, Isus a fost şi om, în toate privinţele.

A. S-a născut dintr-o femeie. (Galateni 4:4)
B. A crescut la fel ca ceilalţi oameni. (Luca 2:52)
C. A flămînzit. (Matei 4:2)
D. A obosit. (Ioan 4:6)
E. A plîns. (Ioan 11:35)
F. A murit. (Matei 27:50)

La Filipeni 6:2-7 este scris: "El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuşi n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat de sine însuşi şi a luat un chip de rob, făcîndu-Se asemenea oamenilor." El a putut astfel să arate oamenilor pe Dumnezeu şi să-i înveţe cum să trăiască. A venit să-i salveze de pedeapsa cuvenită pentru păcatele lor şi să distrugă lucrările diavolului. El înţelege pe oameni, de aceea a venit în lume şi le-a deschis calea spre

Dumnezeu. El a împlinit astfel făgăduinţa făcută de Dumnezeu, cu mult înainte, că Isus va veni pe pământ.

Ca om, Isus a fost ca toţi ceilalţi oameni, dar fără păcat. A fost ispitit ca om, dar nu a păcătuit niciodată. (Evrei 4:15).

3. ESTE IMPORTANT SĂ ŞTIM CĂ ISUS A FOST CU ADEVĂRAT DUMNEZEU ÎNTRUPAT ÎN OM.

Există învăţători falşi, care spun că Isus nu a venit în trup omenesc. (1Ioan 4:2-3; 5:20-21). Este foarte greu de înţeles cum a fost Hristos Dumnezeu şi om în acelaşi timp. Dar în viaţa Lui pe pământ, El a fost cu adevărat Dumnezeu şi om.

HRISTOS DUMNEZEU ÎNTRUPAT ÎN OM

Ca om, a obosit. - Ca Dumnezeu, a chemat pe cei obosiţi şi trudiţi să le dea odihnă.

Ca om, a flămînzit. - Ca Dumnezeu, a fost "Pîinea Vieţii".

Ca om, a însetat. - Ca Dumnezeu, a fost "Apa Vieţii".

Ca om, a suferit. - Ca Dumnezeu, a vindecat pe cei care erau bolnavi şi în dureri.

Ca om, a crescut. - Ca Dumnezeu, era de la început, din veşnicii.

Ca om, a fost ispitit. - Ca Dumnezeu, nu a putut fi ispitit.

Ca om, nu ştia toate lucrurile. - Ca Dumnezeu, El ştia totul.

Ca om, S-a coborît mai jos decît îngerii. - Ca Dumnezeu, a fost mai înalt decît ei.

Ca om, El a spus: "Tatăl este mai mare decît Mine". - Ca Dumnezeu, a spus: "Eu şi Tatăl sîntem una."

Ca om, El S-a rugat. - Ca Dumnezeu, a răspuns rugăciunii.

Ca om, a plîns la mormîntul lui Lazăr. - Ca Dumnezeu, El a chemat pe cel mort să iasă din mormînt.

Ca om, a murit. - Ca Dumnezeu, este viu în vecii vecilor.

NUMELE LUI HRISTOS

În Sfînta Scriptură sînt peste o sută de nume date Domnului Isus Hristos, nume care Îl slăvesc şi Îl înalţă mai presus de orice. El este "Cel Sfînt", "Domn a toate", "Începutul şi Sfîrşitul". El este "Singurul Fiu al lui Dumnezeu: "Luceafărul strălucitor de dimineaţă", "Darul cel mare al lui Dumnezeu", "Minunat", "Sfetnic", "Domn al Păcii", "Părinte al Veşniciilor", "Dumnezeu Tare", "Regele Evreilor", "Rege al Regilor", "Domnul tare şi puternic", "Dumnezeu care poate să mîntuie".

1. NUMELE ŞI SEMNIFICAŢIA LOR:

A. Isus - Acest nume înseamnă a mîntui, a ajuta, a elibera. "Îi vei pune numele Isus, pentru că El va mîntui pe poporul Lui de păcatele Sale." (Matei 1:21b).

B. Hristos - Acest nume înseamnă "Cel ales pentru o slujbă deosebită" sau "Unsul" şi este acelaşi cu "Messia" în Vechiul Testament. "Unsul" era un om ales pentru o slujbă deosebită, însemnată, pentru care era uns cu ulei sfinţit. La început Domnul a fost numit Isus Hristosul, iar mai tîrziu, Isus Hristos. "Simon Petru drept răspuns a zis: Tu eşti Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu"!" (Matei 16:16).

C. Domn - El este Capul, Conducătorul Bisericii. "Cred, Doamne, I-a zis el; şi I s-a închinat". (Ioan 9:38). "El, (Dumnezeu) I-a pus totul sub picioare şi L-a dat căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii." (Efeseni 1:22). "El este Capul trupului, al Bisericii" (Coloseni 11:18); "Şi orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul!" (Filipeni 2:11).

D. Fiul omului - Este numele cu care Isus S-a auto intitulat. Numele arată că deşi era Dumnezeu, El a devenit om. "Pentru că Fiul omului a venit să caute şi să mîntuiască ce era pierdut." (Luca 19:10).

E. Fiul Lui David - Acest nume are la bază promisiunea lui Dumnezeu, din timpuri străvechi, că Hristos, Messia, va veni prin familia lui David. "Cînd a plecat de acolo, s-au luat după Isus doi orbi, care strigau şi ziceau: "Ai milă de noi, Fiul lui David!". (Matei 9:27). "Iată, vin zile zice Domnul, cînd voi ridica lui David o Odraslă neprihănită. El va împărăţi, va lucra cu înţelepciune şi va face dreptate şi judecată." (Ieremia 23:5).

F. Emanuel - Nume dat lui Isus cînd S-a născut. "Şi-I vor pune numele Emanuel" care tălmăcit înseamnă: "Dumnezeu este cu noi."

2. *EL MAI ESTE NUMIT ŞI:*

A. Cuvîntul - Cel ce ajută omului să înţeleagă.

B. Învăţător - El a învăţat pe oameni.

C. Mare Preot - El Se roagă şi mijloceşte între Dumnezeu şi oameni. Prin Adam, toţi oamenii s-au născut în păcat. Prin Hristos, jertfit pentru păcatele lumii, a venit mîntuirea şi s-a deschis calea spre Dumnezeu.

D. Mielul Lui Dumnezeu - El a fost Mielul fără cusur şi fără prihană; singurul vrednic să ridice păcatul lumii.

3. *ALTE NUME ALE LUI HRISTOS ÎN LEGĂTURA CU LUCRAREA SA:*

"Cel care poartă de grijă", "Cel care mîntuie", "Marele Păstor", "Izbăvitorul".

"Credincios", "Adevărat", "Prietenul celor păcătoşi", "Darul lui Dumnezeu", "Lumina Lumii", Cel care cunoaşte binele şi răul.

Ne putem încrede în El, pentru că este "Stînca" şi "Piatra din capul unghiului". Este "Calea" şi "Uşa" spre cer. El este "Viaţa".

MOARTEA LUI HRISTOS

În vechiul Testament s-a vorbit despre moartea Domnului Isus Hristos. În Genesa 3:15 este profeţit că Satan - şarpele - va răni, cîndva, pe Isus. Isaia 53 descrie venirea lui Isus, ca să moară pentru păcatele şi fărădelegile oamenilor. Zaharia 13:6-7 vorbeşte despre Mesia crucificat, despre Păstorul ce va muri şi oile ce se vor împrăştia.

Vechiul Testament arată, în diferite capitole, cum va muri Hristos. Abel, fiul lui Adam, a jertfit pe altar un miel, pe care l-a închinat lui Dumnezeu. Era o imagine de mai tîrziu, a morţii lui Hristos pentru oameni. Aceeaşi imagine a fost arătată în cartea Exod 12, cînd sîngele mielului sacrificat, cu care s-au uns uşiorii uşilor, a ocrotit poporul evreu de pedeapsa lui Dumnezeu asupra Egiptului. În Numeri 21, cînd Moise a făcut un şarpe de aramă, spînzurat de o prăjină, şi l-a expus vederii poporului Evreu, Dumnezeu avea în vedere jertfa de pe cruce a lui Isus Hristos, aşa cum însuşi Domnul a explicat, în Ioan 3:14-15.

În Noul Testament, în evanghelia lui Ioan 10, Isus spune că El este Păstorul cel bun, care Îşi dă viaţa pentru oile Sale. Isus Hristos a murit în locul celor ce au păcătuit. El a fost fără păcat - Nu a păcătuit niciodată, dar Dumnezeu a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirile oamenilor, pentru a-i împăca cu Sine. "Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El" (1Corinteni 5:21.) "Hristos ne-a eliberat de sub blestemul legii..." (Galateni 3:13).

Hristos a murit ca un om, dar pentru păcatele întregii lumi. Moartea Lui a fost hotărîtă înainte de a crea Dumnezeu lumea. A fost voinţa Lui să moară pentru oameni şi a fost liber s-o facă. Cînd soldaţii romani au venit să grăbească moartea crucificaţilor, zdrobindu-le picioarele, ei nu s-au atins de picioarele lui Isus, aşa cum au făcut celor doi tîlhari. Soldaţii au constatat moartea Lui şi ca să fie mai siguri, I-au străpuns coasta. Sîngele şi apa care au curs, au confirmat moartea lui Isus.

Isus a murit, dîndu-Şi viaţa de bunăvoie pentru mîntuirea lumii. Nu pentru că a fost condamnat de Sanhedrin - nu chiar piroanele L-au ţintuit pe cruce. El şi-a dăruit viaţa pentru toţi, pentru ca ei să poată trăi.

(Evrei 10:10-14). S-a dăruit pe Sine însuşi jertfă înaintea lui Dumnezeu. "Dumnezeu Îşi arată dragostea faţă de noi prin faptul că, pe cînd eram încă păcătoşi, Hristos a murit pentru noi" (Romani 5:6-9). "El este jertfa de ispăşire pentru păcatele noastre şi nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi." (1Ioan 2:2).

Prin moartea lui Isus, oamenii sînt eliberaaţi de sub puterea păcatului. (Romani 5:9) "Veţi cunoaşte Adevărul, şi Adevărul vă va face slobozi" (Ioan 8:32-36; Romani 6:10). Isus ne eliberează şi de teama în care ne robeşte păcatul. "Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste şi de chibzuinţă. (2Timotei 1:7). Isus Hristos ne-a salvat iubindu-ne. El a plătit pedeapsa pentru păcatele noastre de la Adam pînă la sfîrşitul veacurilor.

"SI DUPĂ CUM A ÎNĂLŢAT MOISE ŞARPELE ÎN PUSTIE, TOT AŞA TREBUIE SĂ FIE ÎNĂLŢAT ŞI FIUL OMULUI." (Ioan 3:14).

HRISTOS A ÎNVIAT DIN MORŢI

Învierea Domnului Isus Hristos, după moartea pe cruce ca jertfă de ispăşire a păcatelor întregii lumi, este unul din cele mai importante evenimente cuprinse în Cuvîntul lui Dumnezeu. Împăcarea noastră cu Dumnezeu este dovedită prin învierea Domnului. La 1Corinteni 15:17 este scris: "Şi dacă n-a înviat Hristos, credinţa voastră este zadarnică, voi sînteţi încă în păcatele voastre!" Trebuie să crezi că Isus a înviat. Adevărul acesta trăieşte de două mii de ani!

1. ADEVĂRUL CĂ ISUS HRISTOS A ÎNVIAT PUNE ÎN EVIDENŢĂ URMĂTOARELE:

A. Domnul Isus a sfîrşit lucrarea Sa pe pămînt, murind şi luînd asupra Lui pedeapsa pentru păcatele oamenilor. Dumnezeu a primit moartea Lui pentru noi, înviindu-L din morţi.

B. Învierea lui Isus întăreşte şi dovedeşte făgăduinţa care ne-a fost dată că El va reveni pe pămînt. Moartea Lui pe cruce - pentru ispăşirea păcatelor lumii - ar fi fost zadarnică dacă El nu ar fi înviat. (Romani 4:5; 1Corinteni 15:14-17). Ştim că Dumnezeu I-a primit jertfa pentru că L-a înviat şi L-a aşezat în locurile prea înalte, la dreapta Măririi. (Filipeni 2:8-10; Evrei 1:3). Dacă Hristos n-ar fi înviat, El nu ar fi putut merge în cer pentru îndreptăţirea noastră şi n-ar putea reveni ca să ne ia cu El în cer. (1Tesaloniceni 4:14-16; Faptele Apostolilor 1:3-9). Dar El a înviat din morţi!

C. Cel mai mare adevăr, din toate timpurile, este acela că Isus a înviat din morţi! (Faptele Apostolilor 1:3).

Este cea mai mare exprimare a puterii lui Dumnezeu! (Efeseni 1:17-20.)

Este cel mai măreţ fapt care-l determină pe om să creadă şi să se încreadă în Dumnezeu. (1Tesaloniceni 4:14).

Este cel mai mare adevăr care dă, celor ce se încred în Isus, siguranţa învierii lor. (1Corinteni 15:20).

Şi este cea mai mare lucrare care insuflă oamenilor dorinţa de a fi sfinţi. (Romani 6:9-12).

D. Adevărul că Isus a înviat din morţi, a fost atît de puternic dovedit, încît ucenicii lui Isus nu au avut nici cea mai slabă îndoială. Ei au mers pretutindeni şi au vestit învierea Domnului, fără nici o teamă. Au vestit-o chiar celor ce-i urau şi toţi au fost gata să moară pentru acest adevăr. Petru, în prima lui predică după Rusalii, i-a acuzat pe cei cărora le vorbea, că sînt vinovaţi de moartea Domnului Isus, singurul pe care apoi Dumnezeu L-a înviat din morţi. Şi cei ce-l ascultau au trebuit să recunoască acest fapt. (Faptele Apostolilor 2:23-36; 3:13-15).

E. După suferinţele şi moartea Sa, Isus S-a arătat viu ucenicilor Săi. Ei L-au văzut în repetate rînduri după înviere.

El S-a arătat multora:

1. La 500 de oameni, în acelaşi timp: 1Corinteni 15:6.
2. Mariei Magdalena: Ioan 20:14-16.
3. Femeilor care se întorceau de la mormînt: Matei 28:8-10.
4. Lui Petru: Luca 24:34.
5. Ucenicilor Săi, aproape de seară: Luca 24:33-36.
6. Celor doi ucenici, pe drumul spre Emaus: Luca 24:13-31.
7. Tuturor ucenicilor, opt zile mai tîrziu: Ioan 20:26.
8. Celor şapte la marea Tiberiadei: Ioan 21:1-23.
9. Lui Iacov: 1Corinteni 15:7.
10. Celor unsprezece apostoli: Matei 28:16-20.
11. Lui Ştefan, afară din Ierusalim: Faptele Apostolilor 7:55.
12. Lui Pavel, pe drumul Damascului: Faptele Apostolilor 9:3-6.
13. În templu: Faptele Apostolilor 22:17-21.
14. Lui Ioan în insula Patmos: Apocalipsa 1:10-19.

2. *ADEVĂRURI CARE MĂRTURISESC DESPRE REALITATEA ÎNVIERII LUI HRISTOS*

A. Mormîntul gol (Marcu 16:5-6).

B. Giulgiul şi făşiile de pînză rămase în mormînt. (Luca 24:12).

C. Cum S-a purtat Isus, după înviere. (Luca 24:36-40).

D. Biserica primară a cunoscut profeţiile şi a crezut împlinirea lor în Isus Hristos. (Faptele Apostolilor 13:29-31).

E. Viaţa ucenicilor s-a schimbat. (Faptele Apostolilor 13:47).

F. Saul, prigonitorul Bisericii lui Hristos, devine Pavel, apostolul lui Isus Hristos. (Faptele Apostolilor 9:1-18).

G. Dovezile aduse de Noul Testament.

H. Viaţa nouă pe care Isus o dă unui om, dovedeşte mai mult decît orice altceva.

3. *DESPRE ADEVĂRUL ÎNVIERII LUI ISUS:*

A. Cu ani înainte, Dumnezeu a arătat poporului Evreu ce se va întîmpla în viitor:

1. Vechiul Testament vorbeşte despre învierea Domnului. (Iov 19:25-26; Psalm 16:10.)

2. Isus vorbeşte despre învierea Lui. (Matei 17:22-23; 20:11- 19.)

3. Dumnezeu a împlinit, ce a făgăduit în Sfînta Scriptură. "Şi noi vă aducem vestea aceasta bună, că făgăduinţa făcută părinţilor noştri, Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii Lui, înviind pe Isus după cum este scris în Psalmul al doilea: "Tu eşti Fiul Meu, astăzi Te-am născut". (Faptele Apostolilor 13:32-33).

B. Îngerii şi cei care L-au urît pe Isus au vorbit şi ei despre învierea Domnului. "Străjerii au tremurat de frica lui şi au rămas ca nişte morţi. Dar îngerul a luat cuvîntul şi a zis femeilor: "Nu vă temeţi, căci ştiu că voi căutaţi pe Isus, care a fost răstignit. Nu

este aici; a înviat după cum zisese. Veniţi să vedeţi locul unde zăcea Domnul". (Matei 28:4-6; 28:11-15; Luca 24:1-4; 7, 23.)

4. *ADEVĂRURI DOVEDITE PRIN ÎNVIEREA LUI ISUS DIN MORŢI:*

A. Dumnezeu - Tatăl, L-a primit cu bucurie pe Isus.

B. Isus este singurul Fiu al lui Dumnezeu.

C. Isus a biruit diavolul şi moartea.

D. Isus nu poate fi niciodată biruit.

E. Cine se încrede în Hristos este socotit de Dumnezeu ca neprihănit.

F. Puterea lui Isus Hristos se traduce în viaţa creştină.

G. Domnul dăruieşte creştinului o nădejde vie.

H. Creştinul are în Isus un Mare Preot.

I. Creştinul are făgăduinţa învierii din morţi în Isus Hristos şi un loc în cer cu Dumnezeu.

J. Învierea lui Hristos dovedeşte lumii adevărul întregii Sale învăţături.

K. Toţi oamenii vor învia. Unii vor fi găsiţi vinovaţi şi vor fi pedepsiţi; alţii vor primi răsplata pentru viaţa trăită cu Hristos.

L. Într-o zi lumea va fi acuzată ca vinovată.

Toate celelalte religii ale lumii se închină unui dumnezeu mort. Creştinii sînt singurul popor care se închină adevăratului Dumnezeu, care a biruit moartea şi care este viu în veci.

HRISTOS S-A ÎNĂLŢAT LA CER

1. *ADEVĂRUL CĂ HRISTOS S-A ÎNĂLŢAT LA CER, CĂ STĂ LA DREAPTA TATĂLUI ŞI A PRIMIT DE LA EL PUTEREA, SLAVA ŞI MĂRIREA, ESTE O DOVADĂ CĂ LUCRAREA DOMNULUI ISUS DE ISPĂŞIRE A PĂCATELOR NOASTRE L-A SATISFĂCUT PE DUMNEZEU.*

2. *ÎNĂLŢAREA LUI ISUS LA CER A FOST NECESARĂ.* Isus a trebuit să primească puterea, slava şi mărirea:

   A. Pentru ca Isus să-Şi desăvîrşească lucrarea de salvare a omului de sub puterea păcatului. (Ioan 20:16-17).

   B. Ca ucenicii Săi să poată face lucrări mai mari. Ioan 14:12: "Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face şi el lucrările pe care le fac Eu. Ba încă va face altele şi mai mari decît acestea, pentru că Eu mă duc la Tatăl."

   C. Ca Duhul Sfînt să poată fi dat. Ioan 7:39: "Spunea cuvintele acestea despre Duhul Sfînt pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfînt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit."

   D. Ca lucrarea lui Dumnezeu să poată fi cunoscută de întreaga lume. Toţi oamenii I se pot închina. Matei 28:18-20: "Toată puterea Mi-a fost dată în cer şi pe pămînt. Duceţi-vă şi faceţi ucenici din toate neamurile, botezîndu-i în Numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Şi învăţaţi-i să păzească tot ce v-am poruncit Eu. Şi iată, că Eu sînt cu voi pînă la sfîrşitul veacului. Amin."

   E. Ucenicii Săi, cei de atunci şi cei de acum, au primit autoritatea să spună totul despre Isus, despre moartea şi învierea Sa. Ei L-au văzut înălţîndu-Se la cer. Luca 24:50-51: "El i-a dus afară pînă spre Betania, Şi-a ridicat mîinile şi i-a binecuvîntat. Pe cînd îi binecuvînta, S-a despărţit de ei şi a fost înălţat la Cer. După ce

I s-au închinat, ei s-au întors în Ierusalim cu o mare bucurie. Şi tot timpul stăteau în Templu şi lăudau şi binecuvîntau pe Dumnezeu".

3. *ASTĂZI, HRISTOS STĂ LA DREAPTA LUI DUMNEZEU ŞI MIJLOCEŞTE PENTRU NOI.* Evrei 10:12: "S-a aşezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu." Romani 8:34: "El a înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu şi mijloceşte pentru noi." Evrei 7:25: "De aceea şi poate să mîntuiască în chip desăvîrşit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăieşte pururea ca să mijlocească pentru ei."

4. *ADEVĂRUL, CĂ ISUS S-A ÎNĂLŢAT LA CER, NE ESTE CONFIRMAT, ÎN PLUS, PRIN:*

   A. Petru - Faptele Apostolilor 2:32-33: "Şi Dumnezeu a înviat pe acest Isus şi noi toţi sîntem martori ai Lui. Şi acum, odată ce S-a înălţat prin dreapta lui Dumnezeu şi a primit de la Tatăl făgăduinţa Duhului Sfînt, a turnat ce vedeţi şi auziţi."

   B. Pavel - Evrei 8:1: "Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare Preot care S-a aşezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri." (Efeseni 1:20-21; 4:8-10.)

   C. Ştefan - care a văzut pe Isus la dreapta lui Dumnezeu. Faptele Apostolilor 7:56: "Iată! Văd cerurile deschise şi pe Fiul Omului stînd în picioare la dreapta lui Dumnezeu!"

   D. Apocalipsa - Revelaţia lui Isus Hristos, dată apostolului Ioan.

HRISTOS A FOST PROSLĂVIT

1. *CUVÎNTUL LUI DUMNEZEU NE SPUNE CĂ HRISTOS A FOST ÎNVIAT DIN MORŢI ŞI A FOST ÎNĂŢAT LA CER PENTRU A FI CU TATĂL.* El a înviat şi a primit mare slavă, dîndu-I-se cel mai însemnat loc.

   A. Ucenicii Lui, stînd în picioare pe Muntele Măslinilor, L-au văzut înălţîndu-Se la cer. (Luca 24:50-52). După acest eveniment, la întîlnirea lor, pentru rugăciune, aşa cum ni se relatează în Faptele Apostolilor la capitolul 1, ucenicii nu au mai aşteptat ca Domnul să apară între ei, în felul în care S-a arătat după înviere şi pînă la înălţarea Sa, deoarece ei ştiau că Isus S-a înălţat la Tatăl.

   B. Imediat după înălţarea Domnului Isus la Tatăl, doi îngeri le-au vorbit ucenicilor despre revenirea Lui în acelaşi fel cum a plecat. Faptele Apostolilor 1:10-11: "Şi cum stăteau ei cu ochii pironiţi spre cer, pe cînd Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbaţi îmbrăcaţi în alb şi le-au zis: Bărbaţi Galileeni, de ce staţi şi vă uitaţi spre cer? Acest Isus, care S-a înălţat la cer, din mijlocul vostru, va veni în acelaşi fel cum L-aţi văzut mergînd la cer".

   C. În ziua cînd Duhul Sfînt S-a coborît peste Biserică, Petru a vorbit mulţimii care se adunase, despre Hristos care este la dreapta lui Dumnezeu. Faptele Apostolilor 2:33: "Şi acum, odată ce S-a înălţat prin dreapta lui Dumnezeu şi a primit de la Tatăl făgăduinţa Duhului Sfînt, a turnat ce vedeţi şi auziţi."

   D. Cînd Ştefan a fost ucis - înainte de a muri - i s-a dat să vadă cerul deschis şi pe Fiul Omului stînd în picioare la dreapta lui Dumnezeu! (Faptele Apostolilor 7:56).

   E. Pavel ne spune în epistola către Efeseni 1:20-21: "...să pricepeţi... care este nemărginita mărime a puterii Sale... pe care a desfăşurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morţi şi L-a pus să şadă la dreapta Sa, în locurile cereşti, mai pe

sus de orice domnie, de orice stăpînire, de orice putere, de orice dregătorie şi de orice nume care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci şi în cel viitor!"

2. *CE S-A ÎNTÎMPLAT CÎND HRISTOS A FOST ÎNĂLŢAT LA TATĂL.*

A. Hristos a revenit în acelaşi loc de strălucire şi măreţie pe care L-a avut înainte de a-l părăsi. În Evanghelia lui Ioan 17:5 ni se spune: "Şi acum, Tată, proslăveşte-Mă la Tine însuţi, cu slava pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea." (Evrei 1:8-9; Apocalipsa 5:11-12).

B. După ce Hristos S-a înălţat la cer, Duhul Sfînt S-a coborît asupra Bisericii. A fost făgăduinţa Domnului Isus şi a fost unul din motivele pentru care El S-a reîntors la Tatăl. Duhul Sfînt nu S-a revărsat decît după înălţarea lui Hristos în slavă. Ioan 16:7: "Totuşi, vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mîngîietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite".

C. Prin Hristos s-a deschis oamenilor o cale nouă şi vie. La Evrei 10:20-21 este scris: "Astfel dar, fraţilor, fiindcă prin sîngele lui Isus avem o intrare slobodă în Locul prea sfînt, pe calea cea nouă şi vie pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua dinlăuntru, adică trupul Său... avem un Mare Preot pus peste casa lui Dumnezeu."

D. Pentru că Hristos S-a înălţat în slavă, noi avem nădejdea reîntoarcerii Lui. Faptele Apostolilor 2:20-21 "Soarele se va preface în întuneric şi luna în sînge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare şi strălucită. Atunci, oricine va chema Numele Domnului, va fi mîntuit."

Hristos a venit prima dată ca să ispăşească păcatele oamenilor. A doua oară va veni ca să ia cu Sine pe toţi acei ce au crezut în El. La Evrei 9:28 este scris: "Tot aşa, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua

oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mîntuirea celor ce-L aşteaptă."

Hristos, din acel loc înalt şi slăvit, va veni din nou pe pămînt. La Filipeni 3:20-21 ni se spune: "Dar cetăţenia noastră este în ceruri, de unde şi aşteptăm ca Mîntuitor pe Domnul Isus Hristos. El va schimba trupul stării noastre smerite, şi-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Şi supune toate lucrurile".

3. *HRISTOS A FOST ÎNĂŢAT LA TATĂL DIN CONSIDERENTE DEOSEBITE:*

A. Pentru a-L slăvi pe Dumnezeu. Ioan 17:1 "Tată, a sosit ceasul! Proslăveşte pe Fiul Tău, ca şi Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine!"

B. Pentru ca oamenii să se poată încrede în Isus. La 1Timotei 3:16 este scris: "Şi fără îndoială, mare este taina evlaviei! Cel ce a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre Neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălţat în slavă!"

C. Să dea daruri oamenilor. Efeseni 4:8 "De aceea este zis: S-a suit sus şi a luat robia roabă şi a dat daruri oamenilor".

D. Să dea darul Duhului Sfînt. La Ioan 16:7, Domnul spune: "Totuşi, vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci dacă nu Mă duc Eu, Mîngîietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite."

E. Pentru a înceta puterea păcatului. La Evrei 1:3 este scris: "El, care este oglindirea slavei Lui şi întipărirea Fiinţei Lui şi care ţine toate lucrurile cu Cuvîntul puterii Lui, a făcut curăţirea păcatelor şi a şezut la dreapta Măririi în locurile prea înalte."

F. Pentru ca oamenii să se apropie cu deplină încredere de tronul harului lui Dumnezeu. La Evrei 4:14-16 este scris: "Astfel dar,

fiindcă, avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să rămînem tari în mărturisirea noastră. Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca şi noi, dar fără păcat. Să ne apropiem dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare şi să găsim har, pentru ca să fim ajutaţi la vreme de nevoie."

G. Să ne desăvîrşească intrarea la Dumnezeu. Evrei 6:19-20 "...Să apucăm nădejdea care ne era pusă înainte, pe care o avem ca o ancoră a sufletului; o nădejde tare şi neclintită, care pătrunde dincolo de perdeaua dinlăuntrul Templului, unde Isus a intrat pentru noi, ca înainte mergător, cînd a fost făcut Mare Preot în veac, după rînduiala lui Melhisedec. (Genesa 14:8-20).

H. Să mîntuie şi să ierte păcatele. Evrei 7:25 "De aceea şi poate să mîntuie în chip desăvîrşit, pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăieşte pururea ca să mijlocească pentru ei." (Romani 8:34; Evrei 9:24).

I. Să fie pentru oameni, Marele Preot. Evrei 8:1 "Punctul cel mai important al celor spuse este că avem un Mare Preot, care S-a aşezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri."

J. Să apere credinţa şi nădejdea creştinilor. La Romani 8:33-34 este scris: " Cine va ridica pîră împotriva aleşilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socoteşte neprihăniţi! Cine-i va osîndi? Hristos a murit! Ba, mai mult; El a înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu şi mijloceşte pentru noi!"

K. Să întărească nădejdea şi încrederea celor ce se apropie de Dumnezeu. Evrei 10:22-23 "Să ne apropiem cu o inimă curată, cu credinţă deplină, cu inimile stropite şi curăţite de un cuget rău şi cu trupul spălat cu o apă curată. Să ţinem fără şovăire la mărturisirea nădejdii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduinţa."

L. Să dea autoritate celor aleşi, de a realiza lucrări mari. Ioan 14:12

"Adevărat, adevărat vă spun, că cine crede în Mine va face şi el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele şi mai mari decît acestea, pentru că Mă duc la Tatăl!"

M. Să dea, celor ce cred în El, un loc împreună cu El în ceruri. Efeseni 2:6 "El ne-a înviat şi ne-a pus să şedem împreună în locurile cereşti, în Hristos Isus."

N. Isus să primească cel mai minunat nume, spre slava lui Dumnezeu -Tatăl. Filipeni 2:8-9 "La înfăţişare a fost găsit ca un om; S-a smerit şi S-a făcut ascultător pînă la moarte... şi încă moarte de cruce. De aceea şi Dumnezeu L-a înălţat nespus de mult şi I-a dat Numele care este mai presus de orice nume; pentru ca în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pămînt şi de sub pămînt şi orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu, Tatăl, că Isus Hristos este Domnul!"

O. Ca să umple cu El Însuşi întreaga creaţiune. Efeseni 4:10 "Cel ce S-a coborît este acelaşi cu cel ce S-a suit mai presus de toate cerurile, ca să umple toate lucrurile."

P. Ca Isus să primească autoritatea şi toată puterea de a stăpîni. Matei 28:18 "Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei şi le-a zis: "Toată puterea Mi-a fost dată în cer şi pe pămînt". (Faptele Apostolilor 3:20-21; Evrei 10:12-13; 1Petru 3:22).

Q. Ca Isus să devină Capul Bisericii. Coloseni 1:18 "El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întîi născut dintre cei morţi, pentru ca în toate lucrurile să aibă întîietatea." (Efeseni 14:15-16; 5:30-32).

R. Să curăţe (să purifice) locurile cereşti unde Satan a lucrat împotriva lui Dumnezeu. La Evrei 9:24, 26 se spune că sîngele animalelor erau jertfite ca să curăţe templul omenesc, locaşul de închinare omenesc, o imagine a celui din ceruri. Dar cerul a avut nevoie de ceva mai bun decît sîngele animalelor jertfite. A avut nevoie de sîngele ispăşitor al lui Isus Hristos.

HRISTOS A VORBIT ÎN NUMELE LUI DUMNEZEU

Deuteronom 18:18-19 "Le voi ridica din mijlocul fraţilor lor un prooroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui şi el le va spune tot ce-i voi porunci Eu. Şi dacă cineva nu va asculta de cvintele Mele pe care le va spune el în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală." Petru, unul din apostoli, a spus că aela care a vorbit în Numele Domnului, a fost Hristos. (Faptele Apostolilor 3:22).

Primul şi cel mai important sens al cuvîntului "profet" este "cel care aduce lucrurile la lumină" sau "acela care spune ce se va întîmpla". În Vechiul Testament numele "profet" sau "prooroc" înseamnă şi "cel care vede ceva ce ochiul nu vede." În Noul Testament termenul "prooroc" condiţionează ca cel ce vorbeşte oamenilor să exprime voinţa, cuvintele lui Dumnezeu. Şi Vechiul şi Noul Testament dovedesc că Hristos a vorbit în Numele lui Dumnezeu.

1. *PRIMII PROOROCI - ÎN VECHIUL TESTAMENT - AU VORBIT ÎN NUMELE DOMNULUI.*

   Mulţi consideră că un profet - un prooroc - este unul care vorbeşte numai despre ce se va întîmpla în viitor. Nu numai desvăluirea viitorului este atribuţia unui prooroc. Acei care au vorbit în Numele Domnului, în timpul lui Israel, au fost preocupaţi tot atît de mult de evenimentele din trecut sau prezent, ca şi de ale viitorului. Mulţi din cei ce prooroceau în Numele Domnului, spuneau poporului şi lucruri ce aparţineau trecutului dar şi multe evenimente ce aveau să se întînmple în viitor. În perioada Vechiului Testament, Dumnezeu S-a folosit de oameni deosebiţi, aleşi de El, prin care să vorbească poporului Său. În epoca Noului Testament, Dumnezeu ne-a vorbit prin Isus Hristos. Evrei 1:1-2: "După ce a vorbit în vechime părinţilor noştri prin prooroci, în multe rînduri şi în multe chipuri, Dumnezeu, la sfîrşitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moştenitor al tuturor lucrurilor şi prin care a făcut şi veacurile."

2. *HRISTOS A VORBIT ÎN NUMELE LUI DUMNEZEU.*

   Hristos a fost Acela care a vorbit în Numele lui Dumnezeu, de la

botezul Său în rîul Iordan şi pînă la răstignirea Lui pe cruce. Faptele Apostolilor 2:22: "Bărbaţi Israeliţi, ascultaţi cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, om adeverit de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele şi lucrările pline de putere, pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine ştiţi..." (Matei 4:23-25; Luca 14:17; Evrei 9:26-28).

În timpul vieţii Sale pe pămînt, Hristos a vorbit în Numele lui Dumnezeu despre evenimente importante, care aveau să se împlinească în viitor:

A. Despre moartea şi învierea Sa. (Matei 12:39-40); 26:1-2; Ioan 2:19-22).

B. Despre evenimente ce se vor întîmpla după moartea şi învierea Sa din morţi şi pînă la distrugerea Ierusalimului. (Matei 24:4-14; Marcu 13:13; Luca 2:5-24).

C. Despre distrugerea Ierusalimului, despre împrăştierea, suferinţa şi uciderea creştinilor. Despre apariţia lui Anticrist - "urîciunea pustiirii, stînd în locul sfînt", în Templul lui Dumnezeu, în Ierusalim. (Matei 24:15-22; Marcu 13:14-23; Luca 21:20-28).

D. Despre predicarea Evangheliei pînă la marginile pămîntului. (Matei 24:14).

E. Despre revenirea Sa. (Vezi partea 9-a)

3. *ÎN TRECUT AU EXISTAT ŞI "PROOROCI MINCINOŞI" ŞI EXISTĂ MULŢI ŞI ASTĂZI. SÎNT DOVEZI PRECISE CARE DEMASCĂ PE FALŞII PROFEŢI.*

A. Hristos a adus o dovadă care poate fi folosită şi astăzi. "Aşa că după faptele lor îi veţi cunoaşte". (Matei 7:20). Aceştia încearcă să prezinte lucrările lor ca fiind făcute în Numele lui Dumnezeu, dar dovedesc că sînt falşi prooroci.

B. Dacă vechii prooroci nu vorbeau împotriva păcatelor, ca

oamenii să se pocăiască de faptele lor, aceştia se dovedeau a fi falşi prooroci. Acest adevăr rămîne valabil şi pentru vremea noastră.

C. Falşii prooroci pot fi testaţi prin Cuvîntul lui Dumnezeu. Chiar dacă lucrările pe care le fac, par însoţite de putere, dacă ceea ce vorbesc şi trăiesc nu exprimă Cuvîntul lui Dumnezeu viu şi adevărat - ei sînt falşi prooroci.

D. Duhurile pot şi trebuie să fie cercetate. La 1Ioan 4:1-3 este scris: "Prea iubiţilor, să nu daţi crezare oricărui duh, ci să cercetaţi duhurile dacă sînt de la Dumnezeu; căci în lume au ieşit mulţi prooroci mincinoşi. Duhul lui Dumnezeu să-L cunoaşteţi după aceasta: orice duh, care mărturiseşte că Isus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu. Şi orice duh, care nu mărturiseşte pe Isus, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui Anticrist, de a cărui venire aţi auzit. El chiar este în lume acum."

HRISTOS ESTE MARELE PREOT, CARE A DESCHIS CALEA OAMENILOR SPRE DUMNEZEU.

Un mare preot este acela care stă între Dumnezeu şi oameni şi se roagă pentru păcatele celor vinovaţi. Cuvîntul lui Dumnezeu spune că Hristos este Marele nostru Preot. La Evrei 5:6; 6:20; 7:17 este scris: "Fiindcă iată ce se zice despre El: Tu eşti preot în veac, după rînduiala lui Melhisedec". "...a fost făcut Mare Preot în veac, după rînduiala lui Melhisedec". În Psalmul 110:4 "Domnul a jurat... "Tu eşti Preot în veac, în felul lui Melhisedec".

1. HRISTOS A ÎMPLINIT TOATE CONDIŢIILE PE CARE TREBUIA SĂ LE AIBĂ UN MARE PREOT.

A. În legămîntul Vechiului Testament, erau aleşi pentru popor conducători religioşi numiţi preoţi, care împlineau rolul de mijlocitori între Dumnezeu şi oameni. La Evrei 5:1-4 ni se spune ce atribuţii avea un preot:

(1) Era ales dintre oameni.

(2) Era mijlocitor între om şi Dumnezeu.

(3) Jertfea pe altar înaintea lui Dumnezeu daruri aduse de popor şi închinate Lui.

(4) Aducea jertfe de animale pentru păcatele poporului.

(5) Preotul fiind şi el un om şi inerent păcătos, trebuia să aducă jertfe atît pentru păcatele lui cît şi pentru păcatele poporului.

(6) Dumnezeu alegea omul potrivit pentru o astfel de slujbă.

(7) După legea Vechiului Testament, preoţii erau aleşi numai din seminţia lui Levi.

B. Isus Hristos este Marele Preot care a deschis oamenilor calea spre Dumnezeu. El poate fi Marele nostru Preot pentru că:

(1) A fost ales dintre oameni. (Evrei 5:4-6).
(2) El este mai mult decît un mijlocitor între Dumnezeu şi oameni. El este Marele Preot şi calea prin care omul ajunge la Dumnezeu.

(3) Hristos S-a adus ca jertfă, o singură dată. El a fost o jertfă desăvîrşită, odată pentru totdeauna, pentru păcatele lumii. (Evrei 9:25-26).

(4) Hristos a jertfit propriul Său sînge, nu sînge de animale, cum aduceau preoţii din poporul Evreu.

(5) Isus Hristos, ca Mare Preot pentru oameni, este sfînt şi fără păcat. El nu a păcătuit niciodată şi este cu totul despărţit de păcătoşi. Evrei 7:26 "Şi tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuia: sfînt, nevinovat, fără pată, despărţit de păcătoşi şi înălţat mai pe sus de ceruri." De aceea a putut Isus să-Şi dăruiască viaţa ca jertfă pentru păcatele oamenilor. Nu şi pentru El, aşa cum erau obligaţi preoţii vechiului legămînt, deoarece Isus era fără păcat.

(6) Dumnezeu L-a ales pe Hristos Marele nostru Preot. Evrei 5:5, 6: "Tot aşa şi Hristos, nu Şi-a luat singur slava de a fi Mare Preot, ci o are de la Cel ce I-a zis: "Tu eşti Fiul Meu, astăzi Te-am născut". Şi cum zice iarăşi într-alt loc: "Tu eşti preot în veac, după rînduiala lui Melhisedec."

(7) Isus, ca om, nu S-a născut din seminţia lui Levi, ci din seminţia lui Iuda. Preoţii din seminţia lui Levi aduceau pentru păcatele poporului jertfe temporare, repetate, fiindcă şi ei erau muritori. Dumnezeu a făcut o altă alegere: a chemat pe Isus ca Mare Preot din altă seminţie, şi El S-a dăruit pe Sine însuşi, odată pentru totdeauna, ca jertfă desăvîrşită, veşnică, pentru păcatele întregii lumi. La Evrei 7:11-14 este scris: "Dacă desăvîrşirea ar fi fost cu putinţă

prin preoţia Leviţilor - căci prin preoţia aceasta a primit poporul Legea - ce nevoie mai era să se ridice un alt preot "...după rînduiala lui Melhisedec" şi nu după rînduiala lui Aaron? Pentru că, odată schimbată preoţia, trebuia numaidecît să aibă loc şi o schimbare a Legii. În adevăr, Acela despre care sînt zise aceste lucruri, face parte dintr-o altă seminţie, din care nimeni n-a slujit altarului. Căci este vădit că Domnul nostru a ieşit din Iuda, seminţie despre care Moise n-a zis nimic cu privire la preoţie."

2. *HRISTOS A ÎMPLINIT TOT CE ERA ATRIBUIT UNUI MARE PREOT.*

A. În Vechiul Legămînt, un preot oficia trei mari slujbe:

(1) Jertfea animalele pe altar, ca dar de închinare al poporului.

(2) Intra în Locul Sfînt, ca să Se roage pentru popor. Marele preot intra în Sfînta Sfintelor odată pe an, cu sîngele unui animal jertfit, atît pentru păcatele lui ca mare preot, cît şi pentru păcatele întregului popor.

(3) După ce aducea sîngele în Sfînta Sfintelor, marele preot ieşea şi aducea mulţumiri şi rugăciuni lui Dumnezeu, ca binecuvîntările să vină peste popor.

B. Ca Mare Preot, Hristos a împlinit, în jertfa Sa, trei mari lucrări:

(1) S-a dat pe Sine însuşi ca jertfă pe altar. La Evrei 9:14 este scris: "Cu cît mai mult sîngele lui Hristos, care prin Duhul cel veşnic, S-a adus pe Sine însuşi ca jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăţi cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiţi Dumnezeului celui viu!"

(2) Hristos Se roagă acum lui Dumnezeu şi mijloceşte pentru oameni. La Romani 8:34 este scris: "Cine va ridica pîră împotriva aleşilor lui Dumnezeu? ...cine-i va osîndi? Hristos

a murit! Ba mai mult, El a şi înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu şi mijloceşte pentru noi!"

(3) Cînd Hristos va veni a doua oară pe pămînt, va lua cu El pe toţi aceia care s-au încrezut în El. Evrei 9:28 "Tot aşa Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mîntuirea celor ce-L aşteaptă!" (1Tesaloniceni 4:6; 1Petru 1:5; Apocalipsa 20:4).

La Evrei 4:15-16 este scris: "Căci nu avem un Mare Preot care să nu aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca şi noi, dar fără păcat. Să ne apropiem dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare şi să găsim har, pentru ca să fim ajutaţi la vreme de nevoie."

HRISTOS A MURIT ÎN LOCUL OMULUI

Cuvîntul "ispăşire" înseamnă lucrarea de mîntuire adusă de Isus Hristos, ca jertfă, ca plată, pentru păcatele unei lumi vinovate; jertfă ce a satisfăcut dreptatea lui Dumnezeu care, fiind sfînt, urăşte păcatul. Această ispăşire a împlinit-o viaţa sfîntă a Domnului Hristos, moartea Lui pe cruce în locul celor păcătoşi, învierea Sa din morţi şi slava pe care a primit-o în cer.

Dumnezeu a făcut totul, pentru pacea între El şi păcătoşi. Omul nu poate face nimic pentru mîntuirea lui. Dumnezeu este acela care a făcut totul pentru oameni. Omul nu va putea realiza niciodată o cale spre cer. Dumnezeu S-a coborît la om şi numai El a deschis omului această cale.

1. *MOARTEA LUI HRISTOS, ÎN LOCUL NOSTRU, ESTE DE O MARE VALOARE ÎN CER ŞI PE PĂMÎNT.*

   A. Este o lucrare pe care îngerii au dorit să-o cunoască: 1Petru 1:10-12 "Proorocii, care au proorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mîntuirea aceasta ţinta cercetărilor şi căutării lor stăruitoare. Ei cercetau să vadă ce vreme şi ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, cînd vestea mai dinainte patimile lui Hristos şi slava de care aveau să fie urmate. Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înşişi, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia, prin Duhul Sfînt trimis din cer şi în care chiar îngerii doresc să privească."

   B. Însuşi Domnul Isus a spus că jertfa Sa de ispăşire a fost partea cea mai însemnată a lucrării Sale. Marcu 10:45 "Căci Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească şi să-Şi dea viaţa răscumpărare pentru mulţi."

   C. Hristos, prin moartea Sa, avea să atragă la El pe toţi oamenii. Ioan 12:32: "Şi după ce voi fi înălţat de pe pămînt, voi atrage la Mine pe toţi oamenii. Vorbind astfel, arăta cu ce moarte avea să moară."

   D. Sfînta Scriptură vorbeşte foarte des că Hristos S-a dat pe Sine Însuşi la moarte pentru păcătoşi. Moartea Lui este arătată de

peste 175 de ori în Noul Testament. E amintită şi de Pavel şi de ceilalţi scriitori ai Noului Testament.

Harul lui Dumnezeu înseamnă dragostea care se manifestă prin acţiune, prin faptă. Chiar înainte ca omul să-şi cunoască propriile păcate şi greutăţi, Dumnezeu S-a îngrijit de ele. Romani 4:2 şi 5:5 scrie: "Căci pe cînd eram noi încă fără putere, Hristos la vremea cuvenită a murit pentru cei nelegiuiţi."

Cele mai multe religii afirmă că omul poate ajunge singur la Dumnezeu, devenind prin eforturi, din ce în ce mai bun. Este o părere greşită. Cuvîntul lui Dumnezeu spune că El, Domnul, este acela care dă omului încredinţarea că este păcătos şi că are nevoie de mîntuire. Sînt căi false de închinare, ce promit să-l aducă pe om - prin propriile lui eforturi - la Dumnezeu. Omul este însă prea păcătos şi nu poate ajunge şi nu poate sta înaintea lui Dumnezeu. Acest lucru este posibil numai prin Isus Hristos, pentru că El a devenit om şi prin jertfa Lui a deschis calea prin care oamenii ajung la Dumnezeu.

2. *PATRU MOTIVE PENTRU CARE HRISTOS A TREBUIT SĂ MOARĂ ÎN LOCUL NOSTRU.*

A. Dumnezeu fiind sfînt, urăşte păcatul. Dar Dumnezeu nu este numai sfînt; El este şi dragoste. El nu iubeşte numai pe cei mîntuiţi, ci şi pe cei păcătoşi. Romani 5:8 "Dar Dumnezeu Îşi arată dragostea faţă de noi prin faptul că, pe cînd eram noi încă păcătoşi, Hristos a murit pentru noi."

Chiar dacă un om ar încerca să nu mai păcătuiască, dorinţele şi gîndurile lui nu se pot schimba. Ca om păcătos rămîne - în continuare - în conflict cu Dumnezeu. Dumnezeu este sfînt şi El nu poate ignora păcatul. Nu poate iubi păcatul, dar iubeşte pe păcătos. Răspunsul la această problemă a fost moartea lui Hristos, a Fiului lui Dumnezeu. El a luat asupra Lui pedeapsa care ni se cuvenea nouă, celor păcătoşi. Fiindcă Dumnezeu este Sfînt, cineva trebuia să plătească. Fiul Său a plătit. A murit în locul nostru.

B. Legea lui Dumnezeu fiind călcată, trebuia adusă o jertfă ca plată pentru păcat. Numai o jertfă desăvîrşită putea fi adusă pe altar.

Hristos a fost jertfa desăvîrşită. El este singurul care a putut face ispăşirea păcatelor întregii lumi.

C. Cînd un om păcătuieşte, cugetul îi spune că este vinovat; şi nu poate avea pace şi odihnă cît timp păcatul nu i-a fost iertat. Cînd cel păcătos înţelege că Hristos a luat asupra Sa pedeapsa care i se cuvenea lui, păcătosului, atunci primeşte pace şi odihnă. Romani 5:1: "Deci, fiindcă sîntem socotiţi neprihăniţi prin credinţă, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos."

D. Un păcătos pierdut ştie că este pierdut. Cugetul îi spune că este vinovat. Cînd Duhul Sfînt îi vorbeşte prin Cuvîntul lui Dumnezeu, înţelege cît de mult a călcat Legea lui Dumnezeu şi cît este de pierdut! Ca omul să poată fi salvat din păcat; numai cineva care nu a păcătuit niciodată trebuia şi putea să-l caute şi să-l salveze. Isus este acel Unul şi El a făcut acest lucru, în mod desăvîrşit. Luca 19:10 spune "Pentru că Fiul omului a venit să caute şi să mîntuiască ce era pierdut."

3. *MOARTEA LUI ISUS HRISTOS PE CRUCE, ÎN LOCUL NOSTRU, A ÎNSEMNAT ATÎT DE MULT PENTRU NOI, PENTRU CĂ:*

A. A fost cel mai însemnat motiv pentru care S-a născut Domnul Isus. Matei 1:21: "Ea va naşte un Fiu şi-I vei pune numele Isus, pentru că El va mîntui pe poporul Lui de păcatele sale."

B. Jertfa lui Isus ocupă un loc însemnat în primele patru cărţi ale Noului Testament. Fiecare din cei patru autori ai acestei cărţi, relatează multe lucruri. Dar, cu cea mai mare grijă ne sînt redate evenimentele cu privire la viaţa şi moartea lui Isus Hristos. Din douăzeci şi unu de capitole, din Evanghelia lui Ioan, zece cuprind moartea şi învierea lui Hristos.

C. Isus Hristos a venit pe pămînt ca să confirme că s-a împlinit ceea ce Dumnezeu a făgăduit primilor noştri părinţi, în Vechiul Testament. În Vechiul Legămînt Dumnezeu a făgăduit că va trimite în lume pe Fiul Său. Romani 15:8 "Hristos a fost, în adevăr, un slujitor al tăierii împrejur, ca să dovedească credincioşia lui Dumnezeu şi să întărească făgăduinţele date

părinţilor." (2Timotei 1:9).

D. Cînd Hristos a devenit om, El a putut să-L facă cunoscut oamenilor pe Dumnezeu Tatăl. Ioan 1:18 "Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sînul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut."

E. Hristos a venit ca Mare Preot, care a deschis calea omului spre Dumnezeu. În epistola lui Pavel către Evrei ni se spune că marii preoţi iudei erau aleşi dintre oameni, ca astfel să poată lucra pentru ei. Evrei 5:1: "În adevăr, orice mare preot, luat din mijlocul oamenilor, este pus pentru oameni în lucrurile privitoare la Dumnezeu, ca să aducă daruri şi jertfe pentru păcate." Evrei 5:5- 6 spune acelaşi lucru.

   Evrei 2:17-18 spune: "Prin urmare, Isus a trebuit să Se asemene fraţilor Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ce priveşte legăturile cu Dumnezeu, un mare preot milos şi vrednic de încredere, ca să facă ispăşire pentru păcatele norodului. Şi prin faptul că El însuşi a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sînt ispitiţi."

   1Corinteni 10:13 spune: "Nu v-a ajuns nici o ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Şi Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiţi ispitiţi peste puterile voastre. Ci, împreună cu ispita, a pregătit şi mijlocul să ieşiţi din ea, ca s-o puteţi răbda."

F. Hristos a murit ca să poată nimici păcatul. Evrei 9:26 "...acum, la sfîrşitul veacurilor, S-a arătat o singură dată, ca să şteargă păcatul prin jertfa Sa." (Marcu 10:45; Ioan 3:5; 2Corinteni 5:21; Romani 5:21; 6:12-18; Evrei 2:8).

G. Hristos a murit ca să nimicească lucrările diavolului. "Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului." (1Ioan 3:8; Ioan 12:31; Evrei 2:14-15).

H. Hristos a murit ca să pregătească totul pentru a doua Lui venire pe pămînt. Evrei 9:28 "...Hristos... Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mîntuirea celor ce-L aşteaptă." (Romani 8:18-25; Apocalipsa 21:27).

I. Hristos a murit pentru ca cei ce cred în El să poată avea o viaţă din belşug. "Eu am venit ca oile Mele să aibă viaţă şi s-o aibă din belşug." (Ioan 10:10; Evrei 2:14-15; I Ioan 4:10).

4. PENTRU CINE A MURIT HRISTOS?

La 1Timotei 2:5-6 este scris: "Căci este un singur Dumnezeu şi un singur mijlocitor între Dumnezeu şi oameni: Omul Isus Hristos, care S-a dat pe Sine însuşi ca preţ de răscumărare pentru toţi." Evrei 2:9 "Dar pe Acela care a fost făcut "pentru puţină vreme mai prejos decît îngerii", adică pe Isus, Îl vedem încununat cu slavă şi cu cinste, din pricina morţii pe care a suferit-o; pentru ca, prin Harul Lui Dumnezeu, El să sufere moartea pentru toţi." Ioan 2:2: "El este jertfa de ispăşire pentru păcatele noastre; şi nu numai pentru ale noastre ci pentru ale întregii lumi."

Dar *jertfa* de ispăşire este valabilă numai pentru cei ce L-au primit pe Isus, darul lui Dumnezeu. Toţi oamenii sînt iubiţi de Dumnezeu, dar mîntuiţi sînt numai cei ce cred în El. Romani 10:9 "Dacă mărturiseşti cu gura ta pe Isus ca Domn şi dacă crezi în inima ta, că Dumnezeu L-a înviat din morţi, vei fi mîntuit."

Jertfa depusă de Domnul Hristos împarte timpul istoriei în două: toate lucrurile, care au fost înainte de Hristos, priveau în viitor, spre naşterea Lui; tot ce s-a întîmplat după moartea lui Hristos, priveşte în urmă spre tot ce El a făcut prin moartea Sa pe cruce. Isus a spus: "Nu este mai mare dragoste decît să-şi dea cineva viaţa pentru prietenii săi." (Ioan 15:13). Au existat oameni care şi-au dat viaţa pentru prietenii lor, dar Hristos a avut o dragoste deosebită de a tuturor. Şi-a dat viaţa nu pentru prieteni ci pentru cei ce I-au fost duşmani.

La Romani 5:8 este scris: "Dar Dumnezeu Îşi arată dragostea faţă de noi prin faptul că, pe cînd eram noi încă păcătoşi, Hristos a murit pentru noi". El a venit din cer pentru cruce şi S-a smerit pînă la moarte, o moarte în ruşine şi suferinţă. El este cel mai mare dar care a fost dat oamenilor. "Fiindcă atît de mult a iubit Dumnezeu lumea, încît a dat pe Singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viaţă veşnică!" (Ioan 3:16).

CE TREBUIE SĂ FACĂ OMUL

Omul ştie că el nu este neprihănit înaintea lui Dumnezeu. Ştie că este păcătos şi pierdut. Omul însă nu poate face nimic prin propriile-i puteri pentru a se împăca cu Dumnezeu.

1. *OMUL TREBUIE SĂ CREADĂ CĂ DUMNEZEU EXISTĂ*

   Evrei 11:6 spune: "Şi fără credinţă este cu neputinţă să fim plăcuţi Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este şi că răsplăteşte pe cel ce-L caută." Cînd un om crede, el este convins de acest adevăr şi-l acceptă. Nu este însă suficient a crede doar că Dumnezeu există. Este necesară credinţa în Isus Hristos, care a murit ca jertfă de ispăşire pentru păcatele noastre şi care a înviat pentru a fi Cel veşnic Viu, care ne mîntuie de sub puterea păcatului. (Isaia 53:1-12; 1Corinteni 15:3-4).

   Dar credinţa singură, nu este suficientă. La Iacov 2:19 este scris: "Tu crezi că Dumnezeu este unul şi bine faci! Dar şi dracii cred... şi se înfioară!" Demonii lui Satan cred că Dumnezeu există, acceptă acest adevăr... dar nimic mai mult, nici o schimbare în ei.

2. *OMUL TREBUIE SĂ CREADĂ ÎN DUMNEZEU.*

   Evrei 11:6a "Şi fără credinţă este cu neputinţă să fim plăcuţi Lui. Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este şi că răsplăteşte pe cei ce-L caută!" Evrei 11:1 ne spune ce este credinţa: "Şi credinţa este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite; o puternică încredinţare despre lucrurile care nu se văd." Dacă un om admite doar că există "un Dumnezeu" nu înseamnă credinţă, şi fără avea credinţă în El, omul nu poate fi mîntuit de păcatele sale.

3. *OMUL TREBUIE SĂ SE ÎNCREADĂ ÎN ISUS CARE ÎL MÎNTUIE DIN PĂCAT.*

   Încrederea este acţiunea care merge împreună cu credinţa. Ea este de fapt aspectul cel mai important al credinţei; înseamnă să te predai pe tine însuţi în grija celui în care crezi.

4. *OMUL TREBUIE SĂ REGRETE PĂCATELE SĂVÎRŞITE ŞI SĂ LE PĂRĂSEASCĂ.*

Omul trebuie să regrete păcatele lui şi să le părăsească; să-l **doară** păcatul. Acest act este pocăinţa. Este o schimbare a **inimii** şi a minţii, care duce la o înnoire a întregii vieţi.

Este posibil să regreţi păcatul şi totuşi să nu doreşti să încetezi să-l mai repeţi. Omul bogat a strigat în iad pentru îndurare. A fost nenorocit, dar remuşcarea lui, pentru păcatele trăite, a venit prea tîrziu, ca şi dorinţa de a fi izbăvit de ele. Luca 16:24-28 spune: "Părinte Avraame, fie-ţi milă de mine, şi trimite pe Lazăr să-şi moaie vîrful degetului în apă, şi să-mi răcorească limba; căci grozav sînt chinuit în văpaia aceasta." "Fiule", i-a răspuns Avraam, "adu-ţi aminte că, în viaţa ta, tu ţi-ai luat lucrurile bune, şi Lazăr şi-a luat pe cele rele; acum aici, el este mîngîiat, iar tu eşti chinuit. Pe lîngă toate acestea, între noi şi voi este o prăpastie mare, aşa ca cei ce ar vrea să treacă de aici la voi, sau de acolo la noi, să nu poată." Bogatul a zis: "Rogu-te dar, părinte Avraame, să trimiţi pe Lazăr în casa tatălui meu; căci am cinci fraţi, şi să le adeverească aceste lucruri, ca să nu vină şi ei în acest loc de chin."

Acei care nu regretă acum că trăiesc în păcat şi nu părăsesc păcatul, vor plînge amar într-o zi... şi suferinţa lor va fi mare.

5. *OMUL TREBUIE SĂ-ŞI MĂRTURISEASCĂ PĂCATELE ÎNAINTEA LUI DUMNEZEU ŞI SĂ MĂRTURISEASCĂ DESPRE DUMNEZEU ÎNAINTEA OAMENILOR.*

A. Mărturisire păcatelor înantea lui Dumnezeu. Domnul doreşte ca să-I mărturisim Lui păcatele noastre, ca să ne poată ierta. 1Ioan 1:9 spune: "Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios, şi drept, ca să ne ierte păcatele şi să ne cureţe de orice nelegiuire."

B. Mărturisirea lui Dumnezeu înaintea oamenilor: Cei care se încred în Isus Hristos ca în Acel care-i mîntuie, trebuie să spună şi altora ce le-a făcut Domnul. Romani 10:10 spune: "Dacă mărturiseşti, deci, cu gura ta pe Isus ca Domn, şi dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morţi,vei fi mîntuit."

CE SE ÎNTÎMPLĂ CÎND UN OM ÎŞI PUNE ÎNCREDEREA ÎN DUMNEZEU?

1. *EL DEVINE UN OM NOU, O FĂPTURĂ NOUĂ.*

   2Corinteni 5:17 spune: "Căci dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus; iată că toate lucrurile s-au făcut noi."

2. *EL PRIMEŞTE O NOUĂ VIAŢĂ.*

   Tit 3:4-5 "Dar, cînd s-a arătat bunătatea lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, şi dragostea Lui de oameni, El ne-a mîntuit, nu pentru faptele noastre făcute în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea naşterii din nou şi prin înnoirea făcută de Duhul Sfînt pe care L-a revărsat din belşug peste noi, prin Isus, Hristos, Mîntuitorul nostru!"

3. *DUMNEZEU ÎL CONSIDERĂ NEPRIHĂNIT.*

   Romani 5:24-25 "...Celor ce credem în Cel ce a înviat din morţi pe Isus Hristos, Domnul nostru, care a fost dat din pricina fărădelegilor noastre şi a înviat din pricină că am fost socotiţi neprihăniţi."

4. *EL ESTE SALVAT DE SUB PEDEAPSA PĂCATULUI, A VINOVĂŢIEI ŞI A RĂSPUNDERII.*

   Romani 5:9 spune: "Deci, cu atît mai mult acum, cînd sîntem socotiţi neprihăniţi prin sîngele Lui, vom fi mîntuiţi prin El de mînia lui Dumnezeu." (Efeseni 2:4-5).

5. *OMUL ESTE RĂSCUMPĂRAT ŞI ELIBERAT DE SUB PUTEREA PĂCATULUI.*

   Efeseni 1:7 "În El avem răscumpărarea, prin sîngele Lui iertarea păcatelor, după bogăţiile harului Său!"

6. *OMUL ESTE PRIMIT ÎN FAMILIA LUI DUMNEZEU.*

Efeseni 2:19 "Aşa dar, voi nu mai sînteţi nici străini, nici oaspeţi ai casei, ci sînteţi împreună cetăţeni cu sfinţii, oameni din casa lui Dumnezeu." (Romani 8:15; 8:23; 9:4; 1Corinteni 6:17-18; Galateni 3:26; Efeseni 1:4-11; 1Ioan 3:2; Galateni 4:4-7).

7. *ESTE BOTEZAT PRIN DUHUL SFÎNT, ŞI DEVINE PARTE INTEGRANTĂ ÎN TRUPUL LUI HRISTOS.*

1Corinteni 12:13 "Noi toţi, în adevăr, am fost botezaţi de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi, şi toţi am fost adăpaţi dintr-un singur Duh."

8. *DEVINE PARTE INTEGRANTĂ IN BISERICĂ, CARE ESTE TEMPLUL LUI DUMNEZEU.*

Efeseni 2:22 "Şi prin El voi sînteţi zidiţi împreună, ca să fiţi un locaş al lui Dumnezeu, prin Duhul." (1Corinteni 3:9).

9. *EL ARE ASIGURAT UN LOC ÎN CERURI ÎMPREUNĂ CU HRISTOS.*

Efeseni 2:6 "El ne-a înviat împreună şi ne-a pus să şedem împreună, în locurile cereşti în Hristos Isus."

10. *EL ESTE PECETLUIT CU DUHUL SFÎNT PENTRU DUMNEZEU.*

Efeseni 1:13 "Şi voi, după ce aţi auzit Cuvîntul adevărului, Evanghelia mîntuirii voastre, aţi crezut în El şi aţi fost pecetluiţi cu Duhul Sfînt, care fusese făgăduit."

11. *EL ESTE PUS DEOPARTE PENTRU O VIAŢĂ DE SFINŢENIE.*

1Corinteni 6:11 "Şi aşa eraţi unii din voi! Dar acum aţi fost spălaţi, aţi fost sfinţiţi, aţi fost socotiţi neprihăniţi, în Numele lui Isus Hristos şi prin Duhul Dumnezeului nostru."

12. EL PRIMEŞTE DARURILE DUHULUI SFÎNT.

1Corinteni 12:4-11 "Sînt felurite daruri, dar este acelaşi Duh; sînt felurite slujbe, dar este acelaşi Domn. Sînt felurite lucrări, dar este acelaşi Dumnezeu care lucrează totul în toţi. Şi fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. Unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înţelepciune; altuia, despre cunoştinţă, datorită aceluiaş Duh; altuia, credinţa, prin acelaşi Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin acelaşi Duh; altuia, puterea să facă minuni; altuia, proorocia; altuia, felurite limbi; şi altuia, tălmăcirea limbilor. Dar toate aceste lucruri le face unul şi acelaşi Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voieşte." (Romani 12:5-8; Efeseni 4:11-12).

PARTEA 4-a

ÎNVĂŢĂTURA SCRIPTURII CU PRIVIRE LA DUHUL SFÎNT
(Doctrina despre Duhul Sfînt)

CAPITOLUL		PAGINA
	Persoana Duhului Sfînt	
26.	Cine este Duhul Sfînt	98
27.	Numele Duhului Sfînt	100
28.	Simbolizări ale Duhului Sfînt	102
29.	Cum poate fi întristat Duhul Sfînt	104
	Lucrarea Duhului Sfînt	
30.	Lucrarea Duhului Sfînt înainte de a exista Biserica	106
31.	Lucrarea Duhului Sfînt în oameni	109
32.	Lucrarea Duhului Sfînt în Biserică	114

CINE ESTE DUHUL SFÎNT

Duhul Sfînt este o parte a Sfîntei Treimi

1. DUHUL SFÎNT ESTE DUMNEZEU

A. La Faptele Apostolilor 5:3-4 scrie: "Petru i-a zis: "Anania, pentru ce ţi-a umplut Satana inima ca să minţi pe Duhul Sfînt,... N-ai minţit pe oameni, ci pe Dumnezeu." (1Corinteni 3:16-17).

B. Duhul Sfînt este Dumnezeu.

(1) El este atotputernic. Luca 1:35 spune: "Duhul Sfînt Se va pogorî peste tine, şi puterea Celui Prea Înalt te va umbri." (Romani 15:13-19).

(2) El este atotştiutor. 1Corinteni 2:10 spune: "Căci Duhul cercetează totul, chiar şi lucrurile adînci ale Lui Dumnezeu." (Luca 2:25-32).

(3) El este omniprezent. Psalmul 139:7-10 zice: "Unde mă voi duce departe de Duhul Tău, şi unde voi fugi departe de Faţa Ta? Dacă mă voi sui în cer, Tu eşti acolo; dacă mă voi culca în locuinţa morţilor, iată-Te şi acolo; dacă voi lua aripile zorilor, şi mă voi duce să locuiesc la marginea mării, şi acolo mîna Ta mă va călăuzi, şi dreapta Ta mă va apuca."

(4) El este etern sau veşnic. Evrei 9:14b spune: "...care prin Duhul cel vecinic, S-a adus pe Sine însuş jertfă fără pată lui Dumnezeu."

Lucrul acesta este de asemeni arătat de Hristos cînd a spus ucenicilor să propovăduiască Evanghelia pretutindeni. Le-a poruncit să boteze în Numele fiecărei Persoane a Sfintei Treimi. Matei 28:18-20 scrie: "Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei, şi le-a zis: "Toată puterea Mi-a fost dată în cer şi pe pămînt. Duceţi-vă şi faceţi ucenici din toate neamurile, botezîndu-i în Numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Şi învăţaţi-i să păzească tot ce v-am

poruncit. Şi iată că Eu sînt cu voi în toate zilele, pînă la sfîrşitul veacului. Amin."

La încheierea unei scrisori, apostolii au scris: "Dragostea Domnului Isus Hristos să vă însoţească... Să aveţi dragostea Lui Dumnezeu... Duhul Sfînt să vă facă una". Apostolii s-au referit la Duhul Sfînt ca Dumnezeu.

În Apocalipsa, Domnul Isus Îl prezintă pe Duhul Sfînt lui Ioan şi Bisericii, ca pe Cineva care trebuie ascultat. "Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul." (Apocalipsa 3:22b).

Lucrarea în Biserică este făcută de oameni care au primit anumite daruri din partea Duhului Sfînt. " Sînt felurite daruri, dar este acelaş Duh; sînt felurite slujbe, dar este acelaş Domn; sînt felurite lucrări, dar este acelaş Dumnezeu, care lucrează totul în toţi." (1Corinteni 12:4-6). În Biblie se vorbeşte despre Dumnezeu şi Duhul Sfînt ca despre o singură Persoană.

NUMELE DUHULUI SFÎNT

Este greu pentru oameni să înţeleagă sau să înveţe despre cineva pe care nu-l pot atinge cu mîinile lor sau nu-l pot vedea cu proprii lor ochi. Aşa se întîmplă şi cu înţelegerea despre Duhul Sfînt. El este o parte a Sfintei Treimi, şi nu poate fi atins sau văzut în mod obişnuit. Referirea la Duhul Sfînt nu se poate face ca la un obiect. Duhul Sfînt este o persoană, şi El poate fi numit, ca şi Dumnezeu Tatăl şi Isus Hristos care sînt persoane şi pot fi numite cu pronumele personal El. El are capacitatea de a cunoaşte, de a simţi şi de a voi. "Mîngîietorul", sau Unul care a fost chemat să ajute sau să mîngîie. (Ioan 14:16; 16:7). Un astfel de nume poate fi dat numai unei persoane. Cînd Domnul Isus S-a înălţat la cer, Duhul Sfînt S-a pogorît pentru a-L substitui. Această lucrare n-a putut fi făcută decît de către o persoană.

Este important a învăţa cîteva dintre numele Duhului Sfînt pentru a-L putea înţelege mai bine.

1. *NUME ALE DUHULUI SFÎNT:*

   A. Duhul Sfînt - Matei 4:1 spune: "Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul."

   B. Duhul Adevărului - Ioan 14:17 "Şi anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede şi nu-L cunoaşte; dar voi Îl cunoaşteţi, căci rămîne cu voi şi va fi în voi."

   C. Mîngîietorul - Ioan 14:26 scrie: "Dar Mîngîietorul, adică Duhul Sfînt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăţa toate lucrurile, şi vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu."

   D. Duhul Lui Dumnezeu - Romani 8:9: "Voi însă nu mai sînteţi pămînteşti, ci duhovniceşti, dacă Duhul Lui Dumnezeu locuieşte în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui."

   E. Duhul Lui Hristos - (Romani 8:9).

F. Duhul Dumnezeului celui viu - 2Corinteni 3:3 spune: "Voi sînteţi arătaţi ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe nişte table de piatră, ci pe nişte table cari sînt inimi de carne."

G. Duhul Sfînt al promisiunii - Efeseni 1:13 spune: "Şi voi după ce aţi auzit cuvîntul adevărului (Evanghelia mîntuirii voastre), aţi crezut în El, şi aţi fost pecetluiţi cu Duhul Sfînt, care fusese făgăduit."

H. Duhul Lui - Efeseni 1:17 spune: "Şi mă rog ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înţelepciune şi de descoperire, în cunoaşterea Lui."

I. Duhul Sfînt al lui Dumnezeu - Efeseni 4:30: "Să nu întristaţi pe Duhul Sfînt al lui Dumnezeu, prin care aţi fost pecetluiţi pentru ziua răscumpărării."

J. Duhul cel vecinic - Evrei 9:14: "Cu cît mai mult sîngele lui Hristos, care prin Duhul cel vecinic, S-a dat pe Sine însuş, jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăţi cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiţi Dumnezeului celui viu."

K. Duhul - Apocalipsa 2:7; 11; 29, spune: "Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul: "Celui ce va birui îi voi da să mănînce din pomul vieţii, care este în raiul lui Dumnezeu." "Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul: "Cel ce va birui, nicidecum nu va fi vătămat de a doua moarte." "Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul."

SIMBOLIZĂRI ALE DUHULUI SFÎNT

Oamnenii nu-L pot vedea pe Duhul Sfînt aşa cum L-au văzut pe Domnul Isus cînd a fost pe pămînt. Cum nimenea nu L-a văzut vreodată pe Dumnezeu Tatăl, tot aşa nimeni nu L-a văzut pe Duhul Sfînt. Biblia însă ilustrează cum este Duhul Sfînt.

1. SIMBOLIZĂRI ALE ÎNSUŞIRILOR DUHULUI SFÎNT

A. Asemeni unui porumbel. Ioan 1:32 zice: "Am văzut Duhul pogorîndu-Se din cer ca un porumbel şi oprindu-Se peste El."

B. Asemeni apei. În Ioan 7:38, 39 Isus spune: "Cine crede în Mine, din inima lui vor curge rîuri de apă vie..."Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească ceice vor crede în El. Căci Duhul Sfînt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit." Cum este apa pentru buzele însetate sau ploaia pentru pămîntul uscat, aşa este Duhul Sfînt pentru un credincios. Nimic nu astîmpără setea ca apa şi nimic nu face inima mai fericită ca Duhul Sfînt.

C. Asemeni uleiului. 1Samuel 16:13 spune: "Samuel a luat cornul cu untdelemn şi l-a uns în mijlocul fraţilor lui. Duhul Domnului a venit peste David, începînd din ziua aceea şi în cele următoare." Ungerea cu ulei era o modalitate de-a arăta că Dumnezeu era asupra acelei persoane, acoperind-o cu prezenţa Sa. Cînd cineva era desemnat conducător religios, i se turna ulei pe urechi ca simbol să audă tot timpul vocea Lui Dumnezeu. Apoi era uns degetul cu ulei care însemna ca orice ar fi făcut să aducă strălucire şi mărire Lui Dumnezeu. I se punea apoi ulei pe degetul mare de la picior, în semn că trebuia să meargă cu Dumnezeu. Acestă stare de lucruri, numai Duhul Sfînt o realizează în viaţa creştinului.

D. Asemeni vîntului. Ioan 3:8 spune: "Vîntul suflă încotro vrea şi-i auzi vuietul; dar nu ştii de unde vine, nici încotro merge. Tot aşa este cu oricine este născut din Duhul." Cînd Duhul Sfînt S-a

pogorît peste apostoli, după ce Isus S-a înălţat la cer, "...deodată a venit din cer un sunet ca vîjîitul unui vînt puternic, şi a umplut toată casa unde şedeau ei." (Faptele Apostolilor 2:2). Nu poţi vedea vîntul, dar îi poţi simţi şi vedea efectul sau puterea. La fel este şi cu Duhul Sfînt.

E. Asemeni focului. Faptele Apostolilor 2:3 spune: "Nişte limbi ca de foc au fost văzute împărţindu-se printre ei, şi s-au aşezat cîte una pe fiecare din ei." După ce Domnul Isus S-a înălţat la cer, Duhul Sfînt a fost trimis la ucenicii Săi. Limbi ca de foc au fost văzute deasupra capetelor lor. Focul arde gunoaiele şi curăţeşte lucrurile. Focul dă căldură, lumină şi de asemenea, rezistenţă şi putere anumitor materiale. Toate acestea sînt aspecte ale Duhului Sfînt. El scoate lucrurile rele din viaţa oamenilor şi-i face curaţi. Îi face să dorească părtăşia cu Dumnezeu şi le pune în inimă dragostea pentru Dumnezeu. Duhul Sfînt îi trece pe oameni prin încercări să le verifice credinţa în Dumnezeu.

F. Asemeni unei haine. Judecători 6:34a spune: "Ghedeon a fost îmbrăcat cu Duhul Domnului." Duhul Sfînt îi îmbracă pe credincioşi în El.

CUM POATE FI ÎNTRISTAT DUHUL SFÎNT

Trebuie să ne amintim că Duhul Sfînt ca şi Domnul Isus şi Dumnezeu Tatăl, este o Persoană. Gîndindu-ne la acest lucru este mai uşor de înţeles că Duhul Sfînt poate fi întristat. Aceasta se datoreşte dragostei Sale îndelung răbdătoare.

1. *CUM POATE FI ÎNTRISTAT DUHUL SFÎNT DE CĂTRE NECREDINCIOŞI*

Oamenii care nu cred în Isus Hristos, întristează Duhul Sfînt. El vrea să lucreze în vieţile lor ca ei să creadă în Isus Hristos. Sînt trei moduri prin care oamenii necredincioşi Îl întristează pe Duhul Sfînt în timpul acţiunii Sale de a le face cunoscut starea lor de păcat.

A. Duhul Sfînt poate fi stins de cei care îşi împietresc inima şi nu-L ascultă. Faptele Apostolilor 7:51 spune: "Oameni tari la cerbice, netăiaţi împrejur cu inima şi cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviţi Duhului Sfînt. Cum au făcut părinţii voştri, aşa faceţi şi voi." Este trist să vezi cum Duhul Sfînt este jignit cînd El lucrează în vieţile oamenilor încercînd să-i convingă de necesitatea de-a crede în Isus Hristos.

B. Duhul Sfînt este întristat cînd aratînd păcătoşilor dragostea iertătoare a lui Dumnezeu, El este batjocorit.

C. Duhul Sfînt este întristat cînd cuvinte murdare sînt spuse împotriva Lui. Cel ce face acest lucru nu va fi iertat niciodată.

Matei 12:31-32 spune: "De aceea vă spun: Orice păcat şi orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar hula impotriva Duhului Sfînt nu le va fi iertată. Oricine va vorbi împotriva Fiului omului, va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfînt, nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor."

Oricine spune vorbe neadevărate despre naşterea deosebită a Domnului Isus, sau spune despre Cuvîntul Lui Dumnezeu că nu este adevărat şi că nu Dumnezeu a făcut lumea, Îl jigneşte pe

Duhul Sfînt. Duhul Sfînt este Cel care a inspirat pe oamenii lui Dumnezeu să scrie Sfintele Scripturi. Duhul Sfînt este acela care a coborît peste Maria ca să rămînă însărcinată şi să nască pe Mesia. Duhul Sfînt este cel care a făcut pămîntul, cum scrie în Genesa în primele capitole . A spune cuvinte rele împotriva a ceea ce Duhul Sfînt a făcut, înseamnă a-L supăra sau jigni. Biblia spune că cine huleşte împotriva Duhului Sfînt nu va fi iertat niciodată.

2. *CUM POT CREDENICIOŞII ÎNTRISTA DUHUL SFÎNT*

A. Duhul Sfînt locuieşte în creştini ca să-i ajute. El vrea să lucreze în viaţa lor ca să-i elibereze de firea pămîntească, păcătoasă. În Galateni 5:16-17 se spune: "Zic dar: umblaţi cîrmuiţi de Duhul, şi nu împliniţi poftele firii pămînteşti. Căci firea pămîntească pofteşte împotriva Duhului, şi Duhul împotriva firii pămînteşti. Sînt lucruri potrivnice unele altora, aşa că nu puteţi face tot ce voiţi." (Citeşte de asemenea versetele 19-21 căci ele arată cum este firea pămîntească).

B. Efeseni 4:30 ne arată că Duhul Sfînt poate fi întristat prin felul de trăire a creştinului. Versetul spune: "Să nu întristaţi pe Duhul Sfînt al Lui Dumnezeu, prin care aţi fost pecetluiţi pentru ziua răscumpărării."

C. Creştinul poate opri sau împiedica lucrarea Duhului Sfînt în viaţa sa cînd nu mai ascultă de El. Faptele Apostolilor 5:32b spune: "...Duhul Sfînt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El." Iar 1Tesaloniceni 5:19 spune: "Nu stingeţi Duhul."

LUCRAREA DUHULUI SFÎNT ÎNAINTE DE A EXISTA BISERICA

1. *DUHUL SFÎNT A FOST PERSOANĂ A SFINTEI TREIMI, ESTE ŞI VA FI ASTFEL ÎNTOTDEAUNA.*

2. *DUMNEZEU TATĂL, FIUL ŞI DUHUL SFÎNT ARE FIECARE CONTRIBUŢIA SA ÎN LUCRAREA DE CREAŢIE ŞI ÎN CONTINUA EI ÎNTREŢINERE.*

   A. Dumnezeu Tatăl - Genesa 1:1 spune: "La început, Dumnezeu a făcut cerurile şi pământul."

   B. Dumnezeu Fiul - Coloseni 1:16 spune: "Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile cari sînt în ceruri şi pe pământ, cele văzute şi cele nevăzute. Fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpîniri. Toate au fost făcute prin El şi pentru El."

   C. Dumnezeu Duhul Sfînt - Genesa 1:26 spune: "Duhul Lui Dumnezeu Se mişca pe deasupra apelor." Iar Iov 33:4 spune: "Duhul Lui Dumnezeu m-a făcut, şi suflarea Celui Atotputernic îmi dă viaţă."

3. *LUCRAREA DUHULUI SFÎNT ESTE DE A ŢINE TOATE LUCRURILE ÎN FUNCŢIUNE DUPĂ CUM A FOST PLĂNUIT.*

   El aduce frumuseţe pământului şi ţine toate lucrurile la locul lor. Iov 26:13 spune: "Suflarea Lui înseninează cerul." Duhul Sfînt a avut o parte în creaţia cerurilor şi menţinerea lor în locul planificat. Lucrarea Duhului Sfînt este de-a da viaţă prin naşterea din nou. Duhul Sfînt are o lucrare importantă astăzi în toată lumea.

   A. El Înoieşte faţa pământului. (Psalmul 104:30).

   B. El menţine continuitatea vegetaţiei pe pământ. (Psalmul 104:10-13).

   C. El întreţine viaţa umană şi animală. (Iov 33:4; Psalmul 104:11, 12, 14, 21, 27).

4. *DUHUL SFÎNT A FĂCUT ANUMITE LUCRURI ÎN TIMPUL VECHIULUI TESTAMENT.*

A. El descoperea primilor prooroci unde şi ce să vorbească. (2Petru 1:19-21).

B. El a avut un rol important în descoperirea viitorului. El a fost acela care a inspirat Cuvîntul lui Dumnezeu primilor prooroci care au scris despre viitor. (1Petru 1:10-12).

5. *DUHUL SFÎNT A DAT OMULUI SFÎNTA SCRIPTURĂ. (BIBLIA).*

(Vezi partea 2-a, capitolul 11; 2Samuel 23:2; Isaia 1:2; Ieremia 1:4; Ezechiel 1:3; 2Petru 1:20-21).

6. *DUHUL SFÎNT ESTE CEL CARE DESCOPERE ÎNŢELESUL BIBLIEI.*

În 1Corinteni 2:9-14 scrie: "Dar, după cum este scris: "Lucruri pe cari ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, şi la inima omului nu s-au suit, aşa sînt lucrurile, pe cari le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc". Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cerecetează totul, chiar şi lucrurile adînci ale lui Dumnezeu. În adevăr, cine dintre oameni cunoaşte lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot aşa: nimeni nu cunoaşte lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu. Şi noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine dela Dumnezeu, ca să putem cunoaşte lucrurile, pe cari ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său. Şi vorbim despre ele nu cu vorbiri învăţate de la înţelepciunea omenească, ci cu vorbiri învăţate de la Duhul Sfînt, întrebuinţînd o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovniceşti. Dar omul firesc nu primeşte lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sînt o nebunie; şi nici nu le poate înţelege, pentrucă trebuiesc judecate duhovniceşte." (Ioan 16:13-15; Efeseni 1:17).

7. *UNELE LUCRĂRI SPECIALE PE CARE LE-A FĂCUT DUHUL SFÎNT ÎN TIMPUL CÎT DOMNUL ISUS A FOST PE PĂMÎNT.*

A. Duhul Sfînt a avut o parte importantă în aducerea Domnului

Isus Hristos pe pămînt pentru a face lucrarea la care a fost trimis. Ioan 3:34b spune: "...pentru că Dumnezeu nu-I dă Duhul cu măsură." (Matei 1:18b; Luca 1:35).

B. El a fost prezent cînd Isus a fost botezat în rîul Iordan, şi S-a coborît din cer sub chipul unui porumbel. (Luca 3:22; Ioan 1:32).

C. L-a însoţit pe Domnul Isus în pustie în timpul ispitei lui Satan. (Luca 4:1-13).

D. El activa în oameni cînd Domnul Hristos le vorbea. (Ioan 3:3-6; 14:25-26).

E. El a fost acolo cînd Dumnezeu Tatăl a făcut mărturisirea despre alegerea Domnului Hristos şi cînd L-a investit public pentru misiunea Sa. (Isaia 61:1; Luca 4:16-21).

F. Prin manifestarea puterii Sale a vindecat bolnavi. (Faptele Apostolilor 10:38).

G. A însoţit cu putere viaţa Domnului Hristos. (Luca 4:14-15).

H. El a contribuit la învierea Domnului Isus Hristos din morţi. Romani 8:11 spune: "Şi dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morţi locuieşte în voi, cel ce a înviat pe Hristos Isus din morţi va învia şi trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său care locuieşte în voi."

I. El comunică oamenilor adevărul şi-i dovedeşte că sînt vinovaţi de păcat. Ucenicii lui Isus au înţeles că sînt păcătoşi, vinovaţi, de aceia ei au venit la Isus.

Cel mai important lucru care trebuie amintit, este că Duhul Sfînt a fost şi va fi Persoană în Sfînta Treime întotdeauna. Duhul Sfînt a făcut lucrări înainte de venirea Domnului Isus pe pămînt. El a lucrat cît timp Hristos a fost pe pămînt. Duhul Sfînt lucrează şi astăzi şi va lucra vecinic.

LUCRAREA DUHULUI SFÎNT ÎN OAMENI

1. LUCRAREA DUHULUI SFÎNT ÎN PĂCĂTOŞI.

A. Duhul Sfînt nu locuieşte în păcătoşi. (Ioan 14:17).

B. El convinge pe oameni să-şi pună încrederea în Isus Hristos. (Ioan 16:6-11). El nu va face aceasta totdeauna. Ioan 6:44 spune: "Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-L atrage Tatăl, care M-a trimis; şi Eu îl voi învia în ziua de apoi."

C. El descopere oamenilor păcatul. Ioan 16:8-9 spune: "El va dovedi lumea vinovată în ce priveşte păcatul, neprihănirea şi judecata. În ce priveşte păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine."

D. Duhul Sfînt spune păcătoşilor să nu se îndepărteze de Dumnzeu ci să vină la El. Evrei 3:7-10 spune: "De aceea, cum zice Duhul Sfînt: "Astăzi, dacă auziţi glasul Lui, nu vă împietriţi inimile, ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustie, unde părinţii voştri M-au ispitit, şi M-au pus la încercare, şi au văzut lucrările Mele patruzeci de ani!" De aceea M-am desgustat de neamul acesta, şi am zis: "Ei totdeauna se rătăcesc în inima lor. N-au cunoscut căile Mele!".

E. El face viu Cuvîntul Lui Dumnezeu. Ioan 6:63 spune: "Duhul este acela care dă viaţă, carnea nu foloseşte la nimic; cuvintele, pe care vi le-am spus Eu, sînt duh şi viaţă."

F. El spune păcătoşilor adevărul că Isus este Acela care iartă păcatele. În Faptele Apostolilor 5:30-32 spune: "Dumnezeul părinţilor noştri a înviat pe Isus, pe care voi L-aţi omorît, atîrnîndu-L pe lemn. Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălţat cu puterea Lui, şi L-a făcut Domn şi Mîntuitor, ca să dea lui Israel pocăinţa şi iertarea păcatelor. Noi sîntem martori ai acestor lucruri, ca şi Duhul Sfînt, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El."

G. Duhul Sfînt dă putere Cuvîntului lui Dumnezeu cînd este

predicat păcătoşilor. 1Corinteni 2:4, 13 spune: "Şi învăţătura şi propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înţelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul şi de putere... Şi vorbim despre ele nu cu vorbiri învăţate de la înţelepciunea omenească, ci cu vorbiri învăţate de la Duhul Sfînt, întrebuinţînd o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovniceşti." 1Tesaloniceni 1:5 spune la fel.

H. El este Duhul de viaţă care eliberează pe oameni de sub puterea păcatului şi a morţii. Romani 8:2 spune: "În adevăr, legea Duhului de viaţă în Hristos Isus, m-a izbăvit de Legea păcatului şi a morţii."

I. El ne curăţeşte prin spălarea naşterii din nou. Tit 3:7 spune: "El ne-a mîntuit nu pentru faptele, făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea naşterii din nou şi prin înnoirea făcută de Duhul Sfînt."

2. *LUCRAREA DUHULUI SFÎNT ÎN CREŞTINI*

A. Duhul Sfînt dă viaţă nouă. 2Corinteni 5:17 spune, "Căci dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi." (Ioan 3:5-6; 1Corinteni 6:11; Tit 3:5).

B. Duhul Sfînt eliberează pe credincios de păcat şi moarte. Romani 8:2 spune: "În adevăr, legea Duhului de viaţă în Hristos Isus, m-a izbăvit de Legea păcatului şi a morţii."

C. Duhul Sfînt întăreşte inima credinciosului. Efeseni 3:16 spune: "Şi-L rog ca, potrivit cu bogăţia slavei Sale, să vă facă să vă întăriţi în putere, prin Duhul Lui, în omul din lăuntru."

D. Duhul Sfînt conduce pe creştini la o viaţă dedicată lui Dumnezeu. Romani 8:14 spune: "Căci toţi cei ce sînt călăuziţi de Duhul lui Dumnezeu sînt fii ai lui Dumnezeu."

E. Duhul Sfînt încredinţează pe creştini că ei sînt copii ai lui

Dumnezeu. Romani 8:16 spune: "Însuşi Duhul adevereşte împreună cu duhul nostru că sîntem copii ai lui Dumnezeu."

F. Duhul Sfînt aduce roade în viaţa creştinului. Galateni 5:22, 23 spune: "Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioşia, blîndeţea, înfrînarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege."

G. Duhul Sfînt conduce pe creştin în adevăr. Ioan 16:13 scrie: "Cînd va veni Mîngîietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit şi vă va descoperi lucrurile viitoare." (1Ioan 2:20).

H. Duhul Sfînt ajută pe creştini să-şi amintească ce le-a spus Isus. Ioan 14:26 spune: "Dar Mîngîietorul, adică Duhul Sfînt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăţa toate lucrurile, şi vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu."

I. Duhul Sfînt arată creştinilor lucruri despre Dumnezeu şi-i ajută să le înţeleagă. 1Corinteni 2:9-14 spune: "Dar, după cum este scris: "Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, şi la inima omului nu s-au suit, aşa sînt lucrurile pe cari le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc". Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar şi lucrurile adînci ale lui Dumnezeu. În adevăr, cine dintre oameni cunoaşte lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot aşa nimeni nu cunoaşte lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu. Şi noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaşte lucrurile, pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său. Şi vorbim despre ele nu cu vorbiri învăţate de la înţelepciunea omenească, ci cu vorbiri învăţate de la Duhul Sfînt, întrebuinţînd o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovniceşti. Dar omul firesc nu primeşte lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el, sînt o nebunie; şi nici nu le poate înţelege, pentru că trebuiesc judecate duhovniceşte." (Isaia 64:4; 65:17).

J. Duhul Sfînt dă creştinului putere să propovăduiască Cuvîntul lui Dumnezeu, vestea bună a iertării păcatelor cuprinsă în Evanghelie. Faptele Apostolilor 6:10 spune: "Dar nu puteau să stea împotriva înţelepciunii şi Duhului cu care vorbea el (Ştefan)." 1Corinteni 2:1-5 spune: "Cît despre mine fraţilor, cînd am venit la voi, n-am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau înţelepciune strălucită. Căci n-am avut de gînd să ştiu între voi altceva decît pe Isus Hristos şi pe El răstignit. Eu însumi, cînd am venit în mijlocul vostru, am fost slab, fricos, şi plin de cutremur. Şi învăţătura şi propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înţelepciuniii, ci într-o dovadă dată de Duhul şi de putere, pentru ca credinţa voastră să fie întemeiată nu pe înţelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu."

K. Duhul Sfînt ajută, conduce, şi dă putere creştinului în rugăciune. Iuda 20 spune: "Dar voi, prea iubiţilor, zidiţi-vă sufleteşte pe credinţa voastră prea sfîntă, rugaţi-vă prin Duhul Sfînt." (Romani 8:26-27; Efeseni 6:18).

L. Duhul Sfînt conduce pe creştin să dea onoare şi mulţumiri lui Dumnezeu. Efeseni 5:18-20 spune: "Nu vă îmbătaţi de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă fiţi plini de Duh. Vorbiţi între voi cu psalmi, cu cîntări de laudă şi cu cîntări duhovniceşti, şi cîntaţi şi aduceţi din toată inima laudă Domnului. Mulţumiţi totdeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos."

M. Duhul Sfînt ajută pe creştin să slujească lui Dumnezeu într-un fel bun şi adevărat. Filipeni 3:3 spune: "Căci cei tăiaţi împrejur sîntem noi, cari slujim lui Dumnezeu, prin Duhul lui Dumnezeu, cari ne lăudăm în Hristos Isus, şi cari nu ne punem încrederea în lucrurile pămînteşti."

N. Duhul Sfînt face acea chemare tainică, lăuntrică a creştinilor pe care-i trimite să facă lucrări speciale. Faptele Apostolilor 13:2-4 spune: "Pe cînd slujeau Domnului şi posteau, Duhul Sfînt a zis:

"Puneţi-Mi deoparte pe Barnaba şi pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat." Atunci după ce au postit şi s-au rugat, şi-au pus mîinile peste ei, şi i-au lăsat să plece. Barnaba şi Saul, trimişi de Duhul Sfînt, s-au coborît la Seleucia, şi de acolo au plecat cu corabia la Cipru."

O. Duhul Sfînt conduce pe creştin chiar şi în lucrurile mărunte ale vieţii de zi cu zi. (de exemplu, unde să meargă, ce să facă şi ce să spună). Faptele Apostolilor 8:29 scrie: "Duhul a zis lui Filip: "Du-te şi ajunge carul acesta." (Faptele Apostolilor 16:6-7).

P. Duhul Sfînt va aduce la viaţă trupurile credincioşilor lui Dumnezeu. Romani 8:10-11 spune: "Şi dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morţii, din pricina păcatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihănirii. Şi dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morţi locuieşte în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morţi, va învia şi trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuieşte în voi."

Q. Duhul Sfînt dă daruri creştinilor ca să-i ajute să lucreze mai bine spre folosul semenilor şi spre slava Lui Dumnezeu. (1Corinteni 12).

LUCRAREA DUHULUI SFÎNT ÎN BISERICĂ

Biserica este alcătuită din toţi cei ce au crezut şi cred în Hristos. Duhul Sfînt a fost dat Bisericii după cincizeci de zile de la înălţarea Domnului Isus la cer. Faptele Apostolilor 2:1-4 spune: "În ziua Cincizecimii, erau toţi împreună în acelaş loc. Deodată a venit din cer un sunet ca vîjîitul unui vînt puternic, şi a umplut toată casa unde şedeau ei. Nişte limbi ca de foc au fost văzute împărţindu-se printre ei, şi s-au aşezat cîte una pe fiecare din ei. Şi toţi s-au umplut de Duhul Sfînt, şi au început să vorbească în alte limbi după cum le da Duhul să vorbească."

Biserica vie a lui Hristos nu poate fi văzută, deorece ea nu este o clădire materială. Ea poate fi considerată ca un trup. Isus Hristos este capul, şi creştinii sînt părţi ale trupului. Deoarece Hristos este capul, El spune trupului ce să facă. El face acest lucru prin intermediul Duhului Sfînt care locuieşte în creştini. Biserica, sau toţi creştinii, constituie locuinţa Duhului Sfînt. El locuieşte şi lucrează în Biserică.

1. CUM LUCREAZĂ DUHUL SFÎNT PRIN BISERICĂ.

A. Duhul Sfînt a format Biserica aşa cum ne-o face cunoscut Sfînta Scriptură. (Faptele Apostolilor 2:1-4). El a investit-o, ca să arate puterea Duhului Sfînt întregii lumi. Biserica este trupul lui Hristos, iar El este capul ei. Efeseni 1:22-23 spune: "El I-a pus totul sub picioare, şi L-a dat căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii, care este trupul Lui, plinătatea Celui ce plineşte totul în toţi."

B. Duhul Sfînt locuieşte în vieţile creştinilor iar creştinii alcătuiesc Biserica. (Efeseni 2:19-21). Ce este adevărat despre fiecare creştin, trebuie să fie adevărat şi despre Biserică. 1Corinteni 6:19-20 spune: "Nu ştiţi că trupul vostru este Templul Duhului Sfînt, care locuieşte în voi, şi pe care L-aţi primit de la Dumnezeu? Căci aţi fost cumpăraţi cu un preţ. Proslăviţi dar pe Dumnezeu în trupul şi în duhul vostru, cari sînt ale lui Dumnezeu." (1Corinteni 6:16).

C. Duhul Sfînt stăpîneşte peste Biserică şi o conduce. (Faptele

Apostolilor 15:28).

D. Duhul Sfînt completează Biserica, chemînd pe oameni la Dumnezeu. Aceştia sînt cei care cred în Hristos şi sînt salvaţi din starea lor de păcat. Biserica are datoria de a predica Evanghelia tuturor oamenilor. Duhul Sfînt lucrează în continuare în inimile celor ce au ascultat Evanghelia. El îi cheamă, însă ei sînt cei care iau decizia de a asculta sau nu. Marcu 16:15-16 spune: "Apoi le-a zis: "Duceţi-vă şi propovăduiţi Evanghelia la orice făptură. Cine va crede şi se va boteza, va fi mîntuit; dar cine nu va crede, va fi osîndit."

2. *CE DĂ DUHUL SFÎNT BISERICII CA S-O AJUTE ÎN LUCRARE.*

A. Darurile Duhului ajută Biserica în lucrarea ei. Aceste daruri dau putere. Efeseni 4:11-12 spune: "Şi El a dat pe unii apostoli; pe alţii prooroci; pe alţii, evanghelişti; pe alţii, păstori şi învăţători, pentru desăvîrşirea sfinţilor, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos." (Romani 12:6-8; 1Corinteni 12:4- 11).

B. Roadele Duhului arată felul lucrării făcute pentru Dumnezeu. Galateni 5:22-23 spune: "Roada Duhului dimpotrivă este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioşia, blîndeţea, înfrînarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege." Roada Duhului este dragostea. Bucuria este dragostea exprimată prin cîntare. Pacea este odihna în dragostea lui Dumnezeu. A nu lăsa un lucru neterminat este dragostea de-a lucra. Fiind milos este manifestarea dragostei pentru alţii. A fi bun înseamnă a lăsa dragostea lui Dumnezeu să lucreze. A avea credinţă este a te încrede în dragostea lui Dumnezeu. Fiind delicat cu alţii arată dragoste fără mîndrie. Stăpînind dorinţele este dragostea activă, sau dragostea în acţiune. (Galateni 5:22- 23).

Darurile Duhului şi roadele Duhului sînt lucruri diferite dar lucrează împreună.

PARTEA 5-a

ÎNVĂŢĂTURA SCRIPTURII CU PRIVIRE LA ÎNGERI
(Doctrina despre îngeri)

CAPITOLUL		PAGINA
33.	Îngeri buni	117
34.	Lucrarea îngerilor buni	120
35.	Demonii şi conducătorii lor	124
36.	Lucrarea Diavolului şi a demonilor	126
37.	Lucrări făcute cu ajutorul lui Satan	129

ÎNGERI BUNI

Îngerii sînt fiinţe fără trup material. Ei primesc puterea de la Dumnezeu însă o putere limitată. Ei nu sînt atotputernici.

1. ORIGINEA ÎNGERILOR

Îngerii au fost creaţi prin lucrarea plină de putere a lui Dumnezeu. În Coloseni 1:16 este scris că, "...prin El au fost făcute toate lucrurile care sînt în ceruri şi pe pămînt, cele văzute şi cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpîniri. Toate au fost făcute prin El şi pentru El." Îngerii au fost creaţi înaintea omului, însă nu se ştie cînd anume. Neemia 9:6 afirmă: "Tu, Doamne, numai Tu, ai făcut cerurile, cerurile cerurilor şi toată oştirea lor, şi pămîntul cu tot ce este pe el, mările cu tot ce cuprind ele. Tu dai viaţă tuturor acestor lucruri, şi oştirea cerurilor se închină înaintea Ta."

2. ROLUL IMPORTANT AL ÎNGERILOR.

Îngerii se deosebesc de oameni şi le sînt superiori în toate privinţele (în epoca aceasta). În Evrei 2:7 este scris: "L-ai făcut pentru puţină vreme mai pe jos de îngeri." Îngerii nu sînt atotputernici, nu sînt atotştiutori şi nu sînt omniprezenţi.

3. DEOSEBIREA ÎNGERILOR FAŢĂ DE OAMENI.

A. Îngerii ascultă de Dumnezeu şi I se supun. Psalmul 103:20 spune: "Binecuvîntaţi pe Domnul, îngerii Lui, care sînteţi tari în putere, care împliniţi poruncile Lui, şi care ascultaţi de glasul cuvîntului Lui".

B. Îngerii sînt în stare să vorbească oamenilor despre viitor şi să-i înveţe ce este de făcut. În Faptele Apostolilor 27:23-24 este scris: "Un înger al Dumnezeului, al căruia sînt eu, şi căruia Îi slujesc, mi s-a arătat azi noapte, şi mi-a zis: "Nu te teme, Pavele; tu trebuie să stai înaintea Cezarului; şi iată că Dumnezeu ţi-a dăruit pe toţi cei ce merg cu corabia împreună cu tine." (Genesa 19:15-22; Matei 2:13, 14; Luca 2:9-14).

C. Îngerii doresc să cunoască taina mîntuirii oamenilor de sub puterea păcatului. La 1Petru 1:12b se spune: "...pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia, prin Duhul Sfînt trimes din cer şi în care chiar îngerii doresc să privească."

D. Îngerii sînt slujitorii lui Dumnezeu. În Evrei 1:14 este scris: "Nu sînt oare toţi duhuri slujitoare trimise să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moşteni mîntuirea?"

E. Cînd au fost aduşi la fiinţă, îngerii erau lipsiţi de orice păcat. Unii au decis să se revolte împotriva lui Dumnezeu şi au fost izgoniţi, împreună cu Satan, afară din rai. Dar îngerii care au decis să rămînă sfinţi, aşa cum i-a creat Dumnezeu, se numesc îngeri sfinţi. În Iuda 6 scrie: "El a păstrat pentru judecata zilei celei mari, puşi în lanţuri veşnice, în întuneric, pe îngerii care nu şi-au păstrat vrednicia, ci şi-au părăsit locuinţa."

F. Îngerii sînt duhuri (spirite) care sînt în stare să ia chip material pentru a-şi duce la îndeplinire slujba. Adesea ei pot fi văzuţi de oameni şi pot lua chiar înfăţişarea lor. Ioan 20:12 spune: "Şi a văzut doi îngeri în alb, şezînd în locul unde fusese culcat trupul lui Isus: unul la cap şi altul la picioare." (Genesa 19:1-11; 32:1-2; Matei 1:20; Luca 1:26).

G. Îngerii nu pot fi opriţi de uşi încuiate. În Faptele Apostolilor 12:7-9 este scris: "Şi iată, un înger al Domnului a stătut lîngă el pe neaşteptate, şi o lumină a strălucit în temniţă. Îngerul a deşteptat pe Petru, lovindu-l în coastă, şi i-a zis: "Scoală-te, iute!" Lanţurile i-au căzut jos de pe mîini. Apoi îngerul i-a zis: "Încinge-te, şi leagă-ţi încălţămintele". Şi el a făcut aşa. Îngerul i-a mai zis: "Îmbracă-te în haină, şi vino după mine". Petru a ieşit afară, şi a mers după el, fără să ştie dacă ce făcea îngerul este adevărat. I se părea că are o vedenie."

H. Îngerii nu se căsătoresc. Luca 20:35 afirmă: "Cei ce vor fi găsiţi vrednici să aibă parte de veacul viitor şi de învierea dintre cei morţi, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita."

I. Îngerii nu mor. În Luca 20:36 este scris: "Pentru că nici nu vor putea muri, căci vor fi ca îngerii. Şi vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii."

J. Îngerii sînt puternici.

(1) Ei au putere mai mare ca a oamenilor. 2Petru 2:11 spune: "...îngerii, care sînt mai mari în tărie şi putere, nu aduc înaintea Domnului nici o judecată batjocoritoare împotriva lor." (2 Împăraţi 19:35).

(2) Ioan a văzut un înger plin de putere: "După aceea am văzut pogorîndu-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; şi pămîntul s-a luminat de slava lui." (Apocalipsa 18:1)

(3) Un înger a prăvălit piatra de la mormîntul lui Hristos: "Şi iată că s-a făcut un mare cutremur de pămînt; căci un înger al Domnului s-a pogorît din cer, a venit şi a prăvălit piatra de la uşa mormîntului, şi a şezut pe ea. Înfăţişarea lui era ca fulgerul, şi îmbrăcămintea lui albă ca zăpada." (Matei 28:2-3).

LUCRAREA ÎNGERILOR BUNI

1. *ÎNGERII AU O SLUJBĂ IMPORTANTĂ ÎN A DUCE LA ÎNDEPLINIRE LUCRĂRILE CERUTE DE DUMNEZEU CU PRIVIRE LA CREDINCIOȘI ȘI PĂCĂTOȘI.*

   A. Legea lui Dumnezeu a fost dată prin îngeri. În Faptele Apostolilor 7:35 se afirmă: "Voi, care aţi primit Legea dată prin îngeri, şi n-aţi păzit-o!..." (Galateni 3:19; Evrei 2:2).

   B. Îngerii influenţează mersul popoarelor. "În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strîmtorare, cum n-a mai fost de cînd sînt neamurile şi pînă la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mîntuit, şi anume, oricine va fi găsit scris în carte." (Daniel 12:1).

   C. Îngerii veghează asupra oamenilor.

      (1) Un înger l-a ajutat pe Ilie: "S-a culcat şi a adormit subt un ienuper. Şi iată, l-a atins un înger şi i-a zis: "Scoală-te şi mănîncă". (1Împăraţi 19:5).

      (2) Un înger a închis gura leilor: "Dumnezeul meu a trimis pe îngerul Său şi a închis gura leilor, care nu mi-au făcut nici un rău..." (Daniel 6:22a).

      (3) Un înger l-a scos pe Petru din închisoare. Faptele Apostolilor 12:7-9 spune: "Şi iată, un înger al Domnului a stătut lîngă el pe neaşteptate, şi o lumină a strălucit în temniţă. Îngerul a deşteptat pe Petru, lovindu-l în coastă, şi i-a zis: "Scoală-te, iute!" Lanţurile i-au căzut jos de pe mîini. Apoi îngerul i-a zis: "Încinge-te, şi leagă-ţi încălţămintele". Şi el a făcut aşa. Îngerul i-a mai zis: "Îmbracă-te în haină, şi vino după mine". Petru a ieşit afară, şi a mers după el, fără să ştie dacă ce făcea îngerul este adevărat. I se părea că are o vedenie."

(4) Îngerii sînt însărcinaţi să ocrotească pe cei credincioşi. În Psalmul 34:7 scrie: "Îngerul Domnului tăbărăşte în jurul celor ce se tem de El, şi-i scapă din primejdie." Psalmul 91:11 afirmă: "Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale." (2Împăraţi 6:15-17).

D. Îngerii ridică la cer pe copiii lui Dumnezeu. "Cu vremea săracul a murit; şi a fost dus de îngeri în sînul lui Avraam." (Luca 16:22).

E. Cînd Hristos Se va reîntoarce pe pămînt, va fi însoţit de îngeri. Matei 25:31 spune: "Cînd va veni Fiul omului în slava Sa, cu toţi sfinţii îngeri, va şedea pe scaunul de domnie al slavei Sale." În 2Tesaloniceni 1:7 este scris: "...şi să vă dea odihnă atît vouă, care sînteţi întristaţi, cît şi nouă, la descoperirea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Lui."

F. Îngerii duc la îndeplinire poruncile lui Dumnezeu cu privire la păcătoşii nemîntuiţi. În Matei 13:47-50 este scris: "Împărăţia cerurilor se mai aseamănă cu un năvod aruncat în mare, care prinde tot felul de peşti. După ce s-a umplut, pescarii îl scot la mal, şed jos, aleg în vase ce este bun, şi aruncă afară ce este rău. Tot aşa va fi şi la sfîrşitul veacului. Îngerii vor ieşi, vor despărţi pe cei răi din mijlocul celor buni, şi-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plînsul şi scrîşnirea dinţilor." (Matei 13:39-42).

G. Îngerii ascultă de poruncile lui Dumnezeu. În Apocalipsa 7:1-3 scrie: "După aceea am văzut patru îngeri, care stăteau în picioare în cele patru colţuri ale pămîntului. Ei ţineau cele patru vînturi ale pămîntului, ca să nu sufle vînt pe pămînt, nici pe mare, nici peste vreun copac. Şi am văzut un alt înger, care se suia dinspre răsăritul soarelui, şi care avea pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri, cărora le fusese dat să vatăme pămîntul şi marea, zicînd: "Nu vătămaţi pămîntul, nici marea, nici copacii, pînă nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!"

H. Îngerii vor strînge pe copiii lui Dumnezeu. Matei 24:31 spune:

"El va trimite pe îngerii Săi cu trîmbiţa răsunătoare, şi vor aduna pe aleşii Lui din cele patru vînturi, de la o margine a cerurilor pînă la cealaltă."

I. Îngerii nu lasă pe oameni să li se închine, dar îi îndeamnă să se închine lui Dumnezeu. În Apocalipsa 19:10 zice: "Şi m-am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis: "Fereşte-te să faci una ca aceasta! Eu sînt împreună slujitor cu tine şi cu fraţii tăi, care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te!"

2. *ÎNGERII POT FI PRETUTINDENI.*

A. De obicei îngerii sînt în cer, dar ei lucrează şi pe pămînt. La Marcu 12:25b spune: "...vor fi ca îngerii în ceruri." La Matei 28:2a spune: "Şi iată că s-a făcut un mare cutremur de pămînt; căci un înger al Domnului s-a pogorît din cer." Luca 1:11 spune: "Atunci un înger al Domnului s-a arătat lui Zaharia, şi a stătut în picioare la dreapta altarului pentru tămîiere." (Numeri 22:22-31).

B. Iacov a visat nişte îngeri care se suiau şi se coborau din cer. (Genesa 28:12).

3. *EXISTĂ MAI MULŢI ÎNGERI DECÎT POATE PRICEPE OMUL.*

A. Isus putea să cheme peste 70.000 de îngeri înainte să fi fost răstignit pe cruce. "Crezi că n-aş putea să rog pe Tatăl Meu, care Mi-ar pune îndată la îndemînă mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?" (Matei 26:53).

4. *BIBLIA VORBEŞTE DE NUMELE A DOI ÎNGERI.*

A. Mihail - Numele lui înseamnă "cel ce este ca Dumnezeu". În Iuda 9 el este prezentat ca cel mai important înger. În Apocalipsa 12:7 este scris că el se va lupta împotriva lui Satan. (Daniel 10:12-14).

B. Gavril - Numele acesta înseamnă "cel ce biruieşte mereu pentru Dumnezeu". Luca 1:19, 26a spune: "Îngerul i-a zis: "Eu sînt Gavril, care stau înaintea lui Dumnezeu; am fost trimis să-ţi vorbesc, şi să-ţi aduc această veste bună... În luna a şasea, îngerul Gavril a fost trimes de Dumnezeu într-o cetate din Galilea, numită Nazaret." (Daniel 8:16-26; 9:21-22).

5. *TREI CATEGORII SPECIALE DE FIINŢE ÎNGEREŞTI.*

A. Heruvimii - fiinţe pline de slavă. (Genesa 3:24; Evrei 9:5).

B. Serafimii - despre ei se vorbeşte doar în Isaia 6:2.

C. Făpturi vii - despre care se vorbeşte în Apocalipsa 4 şi 5. (Ezechiel 1:5-9).

DEMONII ŞI CONDUCĂTORII LOR

1. *DEMONII SÎNT SLUJITORII LUI SATAN*

A. Demonii (sau dracii - N.Tr.) sînt spirite fără trup material. Sînt îngeri răi care lucrează în slujba diavolului. (Matei 12:26-27; 25:41; Marcu 1:23; 32-34; Apocalipsa 16:13-16).

B. Demonii au puterea să întunece judecata omului. Ei pot pricinui omului diferite boli. (Matei 12:22; 17:15-18; Luca 13:16).

C. Demonii ştiu că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Ei Îl numesc chiar "Sfîntul lui Dumnezeu", dar nu se pocăiesc. Pentru ei nu există nici o speranţă de a fi mîntuiţi. Într-o zi, ei vor fi aruncaţi în focul cel veşnic. (Matei 25:41; 8:28-32; Marcu 1:22-24; Faptele Apostolilor 19:15; Iacov 2:19).

D. Demonii joacă un rol important în lupta diavolului pentru conducere spirituală. Efeseni 6:12 spune: "Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii şi sîngelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpînitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii care sînt în locurile cereşti."

E. Demonii împrăştie învăţături false şi se luptă împotriva planului lui Dumnezeu şi împotriva poporului Său. (Efeseni 6:12; 1Timotei 4:1-3; 1Ioan 4:1-6). Cuvîntul lui Dumnezeu vorbeşte în multe ocazii despre demoni şi despre închinarea la draci. În 1Corinteni 10:20 este scris: "Dimpotrivă, eu zic că ce jertfesc Neamurile, jertfesc dracilor, şi nu lui Dumnezeu. Şi eu nu vreau ca voi să fiţi în împărtăşire cu dracii." Demonii slujesc în lucrarea de ghicire spiritism şi vrăjitorie, care sînt practicate astăzi peste tot în lume. (Deuteronom 32:17; 1Samuel 28:7-20; Psalmul 106:36-37).

2. *DEMONII SE ÎMPART ÎN DOUĂ GRUPE.*

A. Cei ce populează astăzi cerul şi pămîntul. (Efeseni 6:12).
B. Cei ce sînt acum legaţi dar care vor fi lăsaţi să lovească omenirea în ultimile zile, în timpul "Necazului cel mare". (Apocalipsa 9:1-21; 16:13-16).

3. SATAN ESTE CONDUCĂTORUL LOR.

Satan, care este cunoscut şi sub numele de Diavolul, este conducătorul dracilor. El este marele duşman a lui Dumnezeu şi al omului. (Matei 12:26-27; 25:41). Numărul demonilor nu este cunoscut dar se cunoaşte că sînt aşa de mulţi că nu pot fi număraţi. (Marcu 5:19).

4. CUM ESTE DIAVOLUL?

Este ucigaş. Nu spune adevărul, pentru că este tatăl minciunii. Conduce sistemul lume. (Ioan 8:44; 14:30; Evrei 2:14; I Ioan 3:8). Satan urăşte şi pe Dumnezeu şi pe om. (Iov 1:6-12; Zaharia 3:1; Matei 13:19, 39; Ioan 12:2; Faptele Apostolilor 5:3; 2Corinteni 11:3; Efeseni 6:11-12; 1Petru 5:8).

5. NUMELE LUI SATAN:

A. diavol (Apocalipsa 12:9; 20:2).
B. şarpe (Apocalipsa 12:3,7; 13:2; 20:2).
C. Lucifer (Isaia 14:12).
D. omul păcatului (2 Tesaloniceni 2:8).
E. ispititorul (Matei 4:3; 1Tesaloniceni 3:5).
F. dumnezeul acestei lumi (2Corintei 4:4).
G. căpetenia forţelor întunericului (Efeseni 2:2).
H. stăpînitorul acestei lumi (Ioan 12:31; 14:30; 16:11).
I. mincinos şi ucigaş (Ioan 8:44).
J. Apolion (Apocalipsa 9:11).
K. Abadon (Apocalipsa 9:11).

LUCRAREA DIAVOLULUI ŞI A DEMONILOR

Cercetarea lucrării demonilor nu este un studiu plăcut deoarece înspiră frică şi groază, însă credinciosul care se supune Cuvîntului lui Dumnezeu şi trăieşte pentru Domnul nu trebuie să se teamă. Demonii pot ataca pe credincioşi doar limitat, cu acordul lui Dumnezeu. Influenţa lor se îndreaptă îndeosebi spre cei ce nu şi-au predat viaţa Domnului Isus Hristos.

1. CE POT FACE DEMONII.

A. Dracii pot avea putere asupra trupului unui om. În Luca 4:35 scrie: "Isus l-a certat, şi i-a zis: "Taci, şi ieşi afară din omul acesta!" Şi dracul, după ce l-a trîntit jos, în mijlocul adunării, a ieşit afară din el, fără să-i facă vreun rău." (Luca 8:29; Faptele Apostolilor 19:16).

B. Demonii sînt în stare să se întoarcă în trupul unui om. În Matei 12:43-45 scrie: "Duhul necurat, cînd a ieşit dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, căutînd odihnă, şi n-o găseşte. Atunci zice: "Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieşit." Şi, cînd vine în ea, o găseşte goală, măturată şi împodobită. Atunci se duce şi ia cu el alte şapte duhuri mai rele decît el: intră în casă, locuiesc acolo, şi starea din urmă a omului acestuia ajunge mai rea decît cea dintîi. Tocmai aşa se va întîmpla şi cu acest neam viclean."

C. Demoniii pot pricinui boli trupeşti. Luca 13:16 spune: "Dar femeia aceasta, care este o fiică a lui Avraam, şi pe care Satana o ţinea legată de optsprezece ani, nu trebuia oare să fie deslegată de legătura aceasta în ziua Satabului?"

D. Demonii pot pricinui boli mintale. În Evanghlia după Marcu 5:5 citim despre un demonizat: "Totdeauna, zi şi noapte, stătea în morminte şi pe munţi, ţipînd şi tăindu-se cu pietre."

2. *CUM ÎŞI ÎNCEP DEMONII LUCRAREA.*

A. Drogurile sînt extrem de primejdioase. Împreună cu băuturile tari, ele pot face din mintea cuiva un loc propice pentru lucrarea demonilor. (1Corinteni 10:20-21).

B. Demonii pot lua controlul mintal al celui ce s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu. (Matei 12:43-45).

C. Prin frică. (2Timotei 1:7; Romani 8:15).

D. Prin minciună. (Ioan 8:40 - 47)

E. Ura împotriva cuiva şi refuzul de a ierta, pot da cale liberă demonilor de a-şi începe lucrarea într-o persoană. În 2Corinteni 2:10-11 scrie: "Dar pe cine iertaţi voi, îl iert şi eu. În adevăr, ce am iertat eu, - dacă am iertat ceva - am iertat pentru voi, în faţa lui Hristos, ca să nu lăsăm pe Satana să aibă un cîştig de la noi; căci nu sîntem în neştiinţă despre planurile lui." În Luca 11:4 scrie: "Ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă şi noi iertăm oricui ne este dator; şi nu ne duce în ispită, ci izbăveşte-ne de cel rău." (Matei 5:43-48; 6:14-15; Marcu 11:25-26; Luca 6:36-37; Evrei 12:15; Iacov 3:14-15).

CE TREBUIE SĂ FACĂ CREDINCIOSUL.

Creştinii trebuie să-şi dea seama că sînt într-un război continuu cu diavolul. Trebuie să fie pregătiţi să i se împotrivească.

Biblia ne învaţă că trebuie să împiedicăm lucrarea demonilor. În Iacov 4:7 este scris: "Supuneţi-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviţi-vă diavolului, şi el va fugi de la voi." Creştinul trebuie să se ferească de el. În 1Tesaloniceni 5:22 scrie: "Feriţi-vă de orice se pare rău." Credincioşii pot să respingă ispitirile şi atacurile diavolului prin puterea lui Dumnezeu. Biblia nu permite celui credincios să vorbească necuviincios cu demonii, ci să-i pună faţă-n faţă cu puterea Duhului Sfînt în Numele lui Isus Hristos. (1Petru 5:8-11; Iuda 9).

Creştinul trebuie să vegheze ca diavolul să nu pună stăpînire pe mintea sa. Diavolul poate ataca pe cel credincios, dar atît cît îi îngăduie Dumnezeu, care ştie măsura de putere a fiecărui suflet în parte. (1Corinteni 1o:13) Credinciosul poate face oricînd apel la sîngele lui Hristos care-l poate ocroti de puterea şi acţiunile demonilor. (Apocalipsa 12:11).

În Efeseni 6:10-17 scrie: "Încolo, fraţilor, întăriţi-vă în Domnul şi în puterea tăriei Lui. Îmbrăcaţi-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteţi ţinea piept împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii şi sîngelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpînitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii care sînt în locurile cereşti. De aceea, luaţi toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteţi împotrivi în ziua cea rea, şi să rămîneţi în picioare, după ce veţi fi biruit totul. Staţi gata dar, avînd mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcaţi cu platoşa neprihănirii, avînd picioarele încălţate cu rîvna Evangheliei păcii. Pe deasupra tuturor acestora, luaţi scutul credinţei, cu care veţi putea stinge toate săgeţile arzătoare ale celui rău. Luaţi şi coiful mîntuirii şi sabia Duhului, care este Cuvîntul lui Dumnezeu."

LUCRĂRI PUTERNICE DAR MINCINOASE, EXECUTATE CU AJUTORUL LUI SATAN.

În toate timpurile au existat oameni care au făcut lucrări miraculoase (minuni) cu ajutorul diavolului. Această activitate poartă numele de magie. Biblia condamnă astfel de practici păcătoase. În Deuteronom 18:9-14 scrie: "După ce vei intra în ţara pe care ţi-o dă Domnul, Dumnezeul tău, să nu te înveţi să faci după urîciunile neamurilor acelora. Să nu fie la tine nimeni care să-şi treacă pe fiul sau pe fiica lui prin foc, nimeni care să aibă meşteşugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor, de descîntător, nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe morţi. Căci oricine face aceste lucruri este o urîciune înaintea Domnului; şi din pricina acestor lucruri va izgoni Domnul, Dumnezeul tău, pe aceste neamuri dinaintea ta. Tu să te ţii în totul totului tot, numai de Domnul Dumnezeu tău. Căci neamurile acelea pe care le vei izgoni, ascultă de cei ce citesc în stele şi de ghicitori; dar ţie, Domnul, Dumnezeul tău, nu-ţi îngăduie lucrul acesta." (2Corinteni 6:17).

1. *MAGIA ESTE PRACTICATĂ ÎN URMĂTOARELE FELURI:*

   A. Preziceri despre viitor. (Genesa 44:5; Osea 4:12).

   B. Preziceri făcute cu ajutorul duhurilor sau morţilor. (1Samuel 28:8; 1Cronici 10:13-14; 2Cronici 33:6).

   C. Preziceri despre viitor bazate pe fapte trecute. (Ezechiel 21:21).

   D. Ducerea oamenilor în rătăcire. (Genesa 41:8; Exodul 7:11; Daniel 4:7).

   E. Magia neagră (care are ca scop distrugerea omului).

PARTEA 6-a

ÎNVĂŢĂTURA SCRIPTURII CU PRIVIRE LA OM
(Doctrina despre om)

CAPITOLUL		PAGINA
38.	Originea omului	131
39.	Cu ce se aseamănă omul	133
40.	Dumnezeu l-a lăsat pe om să aleagă	136
41	Omul a păcătuit împotriva lui Dumnezeu	138

ORIGINEA OMULUI

O întrebare care a fost pusă dealungul anilor este: "De unde vine omul?" Dintotdeauna omul a dorit să cunoască cine l-a făcut pe primul om şi cum a fost făcut. Faptul nu este un secret deoarece Biblia ne spune totul despre el.

1. ISTORIA OMULUI

Cuvîntul lui Dumnezeu ne învaţă că omul a fost făcut de Dumnezeu dintr-o dată, prin lucrarea Sa plină de putere. Cuvîntul lui Dumnezeu spune aceasta, dar s-au găsit oameni care au născocit teorii mincinoase despre provenienţa omului. Oameni păcătoşi care n-au crezut în Cuvîntul lui Dumnezeu au lansat teoria că oamenii provin din animale, prin transformarea acestora în decursul vremurilor. Păsările, peştii, şi animalele se aseamănă în anumite privinţe. Dar oameni care nu cred în Dumnezeu privesc la aceste lucruri, şi susţin că o celulă vie a evoluat devenind o vietate diferită de cea de dinainte. Pe urmă, această vietate a crescut devenind din nou o vietate diferită. Aceasta a continuat, spun ei, pînă cînd a apărut omul aşa cum îl cunoaştem că există acum. Ei nu admit că Dumnezeu l-a făcut pe om; ci spun că el a apărut dealungul unei perioade lungi de timp, printr-o mulţime de transformări a animalelor. Această opinie se numeşte "teoria evoluţiei" e falsă, nu poate fi admisă şi nu trebuie să fie studiată ca adevăr ştinţific.

Omul se deosebeşte de animale. El a fost om, de cînd l-a făcut Dumnezeu din ţărîna pămîntului. Nu ar fi fost mai simplu ca Dumnezeu să-l facă pe om la fel cum a făcut animalele? Cuvîntul lui Dumnezeu spune că toate animalele de pe pămînt vor da naştere la animale de acelaşi fel. (Genesa 1:24-25). Omul nu a devenit unul din aceste animale şi nici un animal nu poate deveni om. Nimeni nu a putut dovedi, vreodată, că omul provine dintr-un animal. Oamenii necredincioşi şi vrăjmaşi lui Dumnezeu, dintre cei ce nu cred în El şi nici în Sfintele Scripturi ca fiind adevărate, au născocit teorii false, încercînd să defaime şi să batjocorească puterea şi măreţia lui Dumnezeu.

2. *CE SPUNE DUMNEZEU*

Genesa 2:7 spune cum a fost făcut omul iar în Genesa 2:21-22 este arătat cum a fost făcută femeia. Cuvîntul lui Dumnmezeu ne învaţă că atunci cînd a fost creat primul om şi prima femeie, aceştia au fost o creaţiune unică, nu au fost făcuţi din ceva asemănător cu ei. Cuvintele folosite în limba ebraică pentru facerea omului nu au înţelesul de "a creşte din...", sau "a transforma din...". Unii cred şi învaţă pe alţii teoria evoluţiei, adică cum că oamenii ar provini din animale, prin transofrmările suferite de acestea, dar nu aşa ne învaţă Cuvîntul lui Dumnezeu. În Genesa 2:7 citim că trupul primului om a fost făcut din pămînt. Apoi Dumnezeu a suflat în om duh de viaţă şi omul a devenit un suflet viu. Cuvîntul lui Dumnezeu spune că primul om şi prima femeie, Adam şi Eva, au fost creaţi de Dumnezeu, dintr-o dată, nu prin evoluţie, ci printr-o lucrare plină de putere şi au devenit temelia familiei umane.

3. *ALTE LUCRURI CARE ARATĂ CĂ OMUL A FOST CREAT DE DUMNEZEU*

A. Documente şi scrieri găsite de la primele popoare şi grupări de familii, spun că omul a apărut într-un loc şi într-un anumit timp, în Asia Centrală. În Faptele Apostolilor 17:26 este scris: "El a făcut ca toţi oamenii, ieşiţi dintr-unul singur, să locuiască pe toată faţa pămîntului; le-a aşezat anumite vremi şi a pus anumite hotare locuinţei lor."

B. Toate limbile mai importante provin din acelaşi loc.

C. Toţi oamnii, de pretutindeni în lume, sînt în mare măsură asemănători unii cu alţii precum şi în lucrurile pe care le fac sau în acţiunile lor.

D. Oamenii dintr-o parte a lumii se aseamănă sructural cu cei din altă parte a lumii. Cuvîntul lui Dumnezeu ne redă cît se poate de pe înţeles cum a fost făcut primul om atunci cînd a fost creat. În Genesa 1:27 se spune: "Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu." Omul este diferit de animale pentru că a fost făcut după chipul lui Dumnezeu.

CU CE SE ASEAMĂNĂ OMUL

1. OMUL ESTE FĂCUT DIN TREI PĂRŢI - TRUP, SUFLET ŞI DUH.

Cuvîntul lui Dumnezeu ne învaţă că omul este făcut din trei părţi; o parte vizibilă, şi celelalte două părţi invizibile. În 1Tesaloniceni 5:23b spune: "Duhul vostru, sufletul vostru şi trupul vostru să fie păzite întregi." Această ilustraţie ne ajută a înţelege cum fiecare om este făcut din trei părţi.

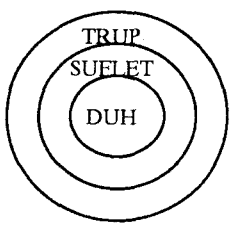

Trupul este format din carne, oase, grăsime şi sînge, apă etc. Sufletul şi duhul sînt structuri imateriale. Sufletul este nedespărţit de duh. Luca 1:46-47 vorbeşte despre diferenţa dintre suflet şi duh. Evrei 4:12 spune: "...pătrunde pînă acolo că desparte sufletul şi duhul."

A. Trupul omului este partea din om care se poate vedea. Dumnezeu a făcut trupul în aşa fel încît să aibă viaţă. Poate să vadă, să audă, să miroase, să guste şi să pipăie lucrurile.

B. Sufletul omului nu poate fi văzut. În Luca 6:45 este scris: "Omul bun scoate lucruri bune din viesteria bună a inimii lui, iar omul rău scoate lucruri rele din visteria rea a inimii lui; căci din prisosul inimii vorbeşte gura." Toate acţiunile omului vin dinăuntrul lui. Sufletul face cel puţin trei lucruri: cunoaşte, simte şi voieşte.

C. Asemeni sufletului, duhul omului este o parte a omului care nu se poate vedea. Ea este partea deseori numită inima omului dar de fapt, nu este inima omului, pentru că inima este carne. Este o

parte foarte importantă, deoarece prin duhul său omul poate cunoaşte pe Dumnezeu. În Romani 8:16 este scris: "Însuşi Duhul adevereşte împreună cu duhul nostru că sîntem copii ai lui Dumnezeu." Duhul omului poate fi în conflict cu Dumnezeu. El are nevoie de pace cu Dumnezeu. Dar aceasta se poate obţine numai prin credinţa în Isus Hristos. Atunci cînd duhul omului îi aparţine lui Dumnezeu, el poate cunoaşte mai uşor cînd Duhul Sfînt îi vorbeşte duhului său.

2. *CÎND DUMNEZEU L-A FĂCUT PE OM, L-A FĂCUT DUPĂ ASEMĂNAREA LUI.*

Vechiul Testament spune că Dumnezeu a făcut pe om. Este scris în Genesa 1:26 "Să facem om după chipul Nostru după asemănarea Noastră; el să stăpînească peste peştii mării, peste păsările cerului, şi peste orice vieţuitoare care se mişcă pe pămînt." Aceasta înseamnă că omul poate gîndi, poate avea sentimente şi poate convieţui cu alţi oameni. Păcatul a schimbat pe om. Din pricina lui omul nu mai este chipul şi asemănarea lui Dumnezeu ca la început. Dar prin credinţa în Hristos, omul poate deveni din nou asemănător lui Dumnezeu. Romani 8:29 spune: "...Căci pe aceia, pe cari i-a cunoscut mai dinainte, i-a şi hotărît mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întîi născut dintre mai mulţi fraţi."

3. *OMUL ESTE ÎN STARE SĂ CUNOASCĂ DEOSEBIREA ÎNTRE BINE ŞI RĂU.*

A. Primul om, Adam, a cunoscut deosebirea dintre bine şi rău. Primul om, Adam, L-a cunoscut pe Dumnezeu. Adam a ales să facă răul şi nu a ascultat de Dumnezeu. (Genesa 3:6-7).

B. Acum omul cunoaşte deosebirea între bine şi rău. Romani 2:15b spune că însuşi cugetul oamenilor îi înştiinţează de vinovăţia lor. (Faptele Apostolilor 4:16; 2Corinteni 10:25, 27, 28; 1Timotei 1:19; Evrei 10:22; 1Petru 3:16). În Tit 1:15 este scris: "Totul este curat pentru cei curaţi; dar pentru cei necuraţi şi necredincioşi, nimic nu este curat: pînă şi mintea şi cugetul le sînt spurcate." Cuvîntul lui Dumnezeu spune despre oameni că

sînt răi. (2Timotei 4:3). Duhul omului, luminat de Dumnezeu, cunoaşte ce este bine şi ce este rău pentru ca să poată alege şi să poată decide singur.

C. Omul este capabil să aleagă. Fiecare persoană are puterea de a alege. *Efeseni 2:3a spune: "Între ei eram şi noi toţi odinioară,* cînd trăiam în poftele firii noastre pămînteşti, cînd făceam voile firii pămînteşti şi ale gîndurilor noastre." (1Petru 4:3). Omul Îl poate alege pe Hristos ca Domn şi Mîntuitor, prin credinţa în El, sau, prin necredinţă, Îi poate întoarce spatele. În Ioan 1:12-13 scrie: "Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu, născuţi nu din sînge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu."

DUMNEZEU L-A LĂSAT PE OM SĂ ALEAGĂ

Dumnezeu l-a făcut pe om cu voinţă adică cu posibilitate de a alege între bine şi rău. Apoi El i-a acordat omului posibilitatea de a alege între acestea. Dumnezeu i-a spus lui Adam şi Eva (în Genesa 2:8-17) să nu mănînce din roadele pomului cunoştinţei binelui şi răului, care era în grădină. El le-a explicat că dacă vor mînca, vor muri. Dumnezeu ar putea să nu dea omului socoteală pentru care motiv îi spune să facă sau să nu facă un lucru. Totuşi Dumnezeu a spus: "...din pomul cunoştinţei binelui şi răului să nu mănînci... " şi a adăugat: "...căci în clipa cînd vei mînca din el, vei muri negreşit." Adam nu a ascultat de porunca lui Dumnezeu. (Genesa 3:6-7).

1. DE CE L-A LĂSAT DUMNEZEU PE OM SĂ ALEAGĂ.

A. Dumnezeu l-a făcut pe om în stare să aleagă între bine şi rău şi ar fi dorit ca omul să nu aleagă păcatul. Dumnezeu l-a făcut pe om pentru a-L slăvi pe El. Dumnezeu doreşte şi acum ca oamenii să-L iubească şi să-L slujească de bună voie.

B. Dumnezeu a dorit ca omul să-I fie ascultător şi nu neascultător. Deoarece, Dumnezeu l-a făcut pe om, El are dreptul să ceară ascultare.

C. Fără îndoială, că tot ce a făcut Dumnezeu, a făcut pentru binele omului. Dacă Adam ar fi ales să nu păcătuiască l-ar fi onorat pe Dumnezeu. Dar cînd a ales să păcătuiască, el L-a ignorat, L-a necinstit pe Dumnezeu, s-a înstrăinat şi i-a înstrăinat de Dumnezeu pe toţi oamenii după el. Şi astăzi omul este neascultător de Dumnezeu la fel cum a fost Adam cu mult timp înainte.

2. CE A FĂCUT OMUL CU OCAZIA ALEGERII.

Dumnezeu a permis Satanei să ispitească pe Adam şi Eva aşa încît să se cunoască alegerea omului. Adam şi Eva au păcătuit (l-au ascultat pe Satan) şi astfel omul a devenit neascultător de Dumnezeu, lucru care s-a transmis la toţi oamenii din Adam. Toţi oamenii sînt păcătoşi prin Adam

şi nu se pot schimba pînă cînd nu vin la Dumnezeu cu pocăinţă şi cu credinţă, prin Isus Hristos, singurul Mîntuitor. Omul are nevoie de Dumnezeu. Omul are nevoie de îndurarea lui Dumnezeu. Dumnezeu Îşi arată harul iubitor faţă de om, chiar atunci cînd acesta a păcătuit. Romani 5:20b şi 21a spune: "...unde s-a înmulţit păcatul harul s-a înmulţit şi mai mult; pentru ca, după cum păcatul a stăpînit dînd moartea, tot aşa, harul să stăpînească, dînd neprihănirea."

OMUL A PĂCĂTUIT ÎMPOTRIVA LUI DUMNEZEU

1. DIAVOLUL ESTE CEL CARE L-A ISPITIT PE OM.

Cînd a fost făcut omul, diavolul era deja izgonit din cer. Lucrarea diavolului a fost să-l facă pe om să păcătuiască împotriva lui Dumnezeu. Calea diavolului de a o înşela pe Eva a fost prin răsturnarea adevărului lui Dumnezeu într-o minciună. El s-a făcut pe sine însuşi un şarpe şi a venit să vorbească Evei. Diavolul a încercat să-o ademenească pe Eva pentru a o face să păcătuiască. După ce ea a înfăptuit păcatul, l-a ispitit şi pe bărbatul ei, spre a păcătui. Fiindcă Adam a fost capul tuturor oamenilor care aveau să se nască după el, diavolul s-a străduit să-l facă să păcătuiască el pentru ca cei ce se vor naşte din Adam, să fie păcătoşi în chip natural. (Genesa 1:26-28). Adam a fost cel căruia Dumnezeu i-a încredinţat să fie tatăl familiilor de oameni (Genesa 2:16). Dar păcatul lui a făcut pe toţi oamenii păcătoşi. Cuvîntul lui Dumnezeu arată lămurit că toţi oamenii sînt păcătoşi din cauza păcatului lui Adam. Romani 5:12-14. Păcatul a intrat în lume printr-un singur om, Adam. Păcatul a adus cu el moartea. Moartea a trecut asupra tuturor oamenilor pentrucă toţi sînt sub păcat. Păcatul a fost în lume înainte ca să fie dată Legea lui Israel. Însă păcatul nu este ţinut în seamă pînă nu este o lege. Totuşi, moartea a domnit de la Adam pînă la Moise, "...chiar peste cei ce nu păcătuiseră printr-o călcare de lege asemănătoare cu a lui Adam." Adam a fost asemănător Celui ce trebuia să vină. (Romani 5:15-19).

2. CUM A ISPITIT DIAVOLUL PE EVA.

A. Diavolul a făcut ca ceea ce constituia păcat, să apară ca avantaj pentru trup. Eva a văzut că pomul era bun de mîncat. (Genesa 3:6a).

B. Diavolul a făcut ca ceea ce constituia păcat, să apară ca avantaj pentru minte. Eva a văzut că pomul era plăcut de privit şi de dorit să deschidă mintea cuiva. (Genesa 3:6b). Mintea Evei a fost ispitită, fiindcă ea a gîndit că fructul o va face înţeleaptă. (Genesa 3:6c).

C. Diavolul a făcut ca ceea ce constituia păcat, păcatul, să apară ca

avantaj pentru duh. Adam şi Eva aveau părtăşie cu Dumnezeu în duhul lor. Diavolul a ispitit-o pe Eva în duhul ei, promiţîndu-i mai mult, asigurînd-o că fructul pomului îi va face pe oameni asemenea lui Dumnezeu, cunoscînd binele şi răul. (Genesa 3:5).

În acest fel Eva a fost ispitită în trup, suflet şi duh.

3. *PĂCATUL A DETERIORAT DESĂVÎRŞIREA OMULUI ŞI A PĂMÎNTULUI.*

Din cauza păcatului lui Adam s-au schimbat multe lucruri.

A. Omul n-a mai avut în continuare părtăşie cu Dumnezeu. Înainte de primul păcat, Adam vorbea cu Dumnezeu şi avea părtăşie cu El. Dar, după primul păcat, Adam şi Eva s-au ascuns de Dumnezeu. Ei au conştientizat că Dumnezeu nu-Şi mai găseşte plăcerea în ei, pentru că n-au ascultat de porunca Lui. S-au ruşinat din cauza păcatului lor. Propria lor inimă le spunea că sînt vinovaţi. (Genesa 3:8-11; 22-24).

B. Omul nu a mai fost în continuare fără păcat şi fără vină. Moartea a intrat în lume din cauza păcatului lui Adam. (Romani 5:12).

C. Moartea a început să se manifeste şi în ce priveşte trupul omenesc. Dumnezeu a avertizat pe om că urmarea păcatului este moartea. (Genesa 3:19). 1Corinteni 15:22 ne învaţă că bolile în trup şi moartea fac parte din pedeapsa pentru păcat. (Genesa 2:17; 3:19; Iov 2:6-7; Romani 6:23; 2 Timotei 1:10).

D. Chiar şi pămîntul s-a schimbat, din cauza păcatului lui Adam. Dumnezeu a permis ca pămîntul să producă spini şi pălămidă şi omul astăzi nu le mai poate stîrpi. Cînd Isus Hristos va reveni ca Domnitor, pămîntul se va preface din nou în ceea ce a fost la început cînd Dumnezeu a făcut această planetă. (Genesa 3:17-19; Romani 8:20-22).

E. Din cauza primului păcat, Adam şi Eva au fost izgoniţi din grădina Edenului şi omul a trebuit să înceapă munca pământului pentru a-şi întreţine viaţa trupului. (Genesa 3:23-24).

4. TOŢI OAMENII AU DEVENIT PĂCĂTOŞI.

A. Toţi oamenii, de pretutindeni, sînt păcătoşi înaintea lui Dumnezeu. Romani 3:9-11 spune: "Ce urmează atunci? Sîntem noi mai buni decît ei? Nicidecum. Fiindcă am dovedit că toţi, fie Iudei, fie Greci sînt sub păcat, după cum este scris: "Nu este nici un om neprihănit, niciunul măcar. Nu este nici unul care să aibă pricepere. Nu este nici unul care să caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu." (Psalmul 14:2; Romani 5:12; 3:19b; Galateni 3:10; Efeseni 2:3).

B. Oamenii sînt sub puterea păcatului şi a diavolului. Efeseni 2:3 spune: "Între ei eram şi noi toţi odinioară, cînd trăiam în poftele firii noastre pământeşti, cînd făceam voile firii pământeşti şi ale gîndurilor noastre şi eram din fire copii ai mîniei, ca şi ceilalţi." (Romani 7; Ioan 8:31-36).

5. MOARTEA ESTE CONSECINŢA PĂCATULUI.

În Genesa 2:17b este scris: "căci în ziua în care vei mînca din el, vei muri negreşit." Adam a mîncat din fructul acelui pom şi păcatul a intrat în lume iar moartea a trecut asupra tuturor oamenilor. În Romani 5:12 este scris: "De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, şi prin păcat a intrat moartea, şi astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toţi au păcătuit..." Sînt trei feluri de moarte. Biblia vorbeşte despre toate trei şi este important a înţelege deosebirea dintre ele.

A. Moartea trupului este atunci cînd se opreşte inima şi respiraţia trupului. Trupul nu mai are viaţă. În 2Petru 1:14 este scris: "Căci ştiu că dezbrăcarea de trupul meu va veni dintr-o dată." (2Corinteni 5:1-5).

B. Moartea care desparte duhul de Dumnezeu vine din cauza păcatului făcut de Adam. În continuare, Adam n-a mai fost în stare să vorbească şi să aibă părtăşie cu Dumnezeu. Fiindcă toţi oamenii sînt copii ai lui Adam, toţi sînt născuţi cu duhul despărţit de Dumnezeu şi rămîn în acest fel pînă cînd sînt mîntuiţi. (Romani 5:12-19). Omul poate avea o viaţă nouă, o părtăşie nouă şi posibilitatea de a vorbi cu Dumnezeu, prin Isus Hristos. Atunci, duhul său nu mai este despărţit de Dumnezeu.

C. Moartea veşnică, înseamnă a fi despărţit de Dumnezeu pentru totdeauna. Ea nu distruge persoana, dar o desparte pentru totdeauna de Dumnezeu şi omul este conştient totdeauna de aceasta. Această moarte este pentru cei care refuză pînă la sfîrşitul vieţii să creadă şi să-şi pună nădejdea în Isus Hristos. (Apocalipsa 20:6, 14, 15). Căci cine nu are numele scris în cartea vieţii, va fi aruncat pentru totdeauna în iazul de foc. Cine are numele scris în cartea vieţii, va avea viaţă veşnică. Luca 16:19-31 ne învaţă că atunci cînd omul moare, sufletul şi duhul sînt despărţite de trup. Lazăr a murit. Duhul său n-a mai fost în trupul lui. Dar datorită credinţei sale în Dumnezeu din timpul vieţii pe pămînt, după moarte a continuat să fie cu Dumnezeu. Pe bogat nu l-a interesat să creadă în Dumnezeu şi nu şi-a pus încrederea în El nici măcăr înainte de a muri, aşa că duhul acestuia a fost despărţit de Dumnezeu pentru totdeauna.

PARTEA 7-a

ÎNVĂŢĂTURA SCRIPTURII CU PRIVIRE LA PĂCAT
(Doctrina despre păcat)

CAPITOLUL		PAGINA
42.	Ce este păcatul	143
43.	Originea şi locul păcatului	146
44.	Consecinţele păcatului	151

CE ESTE PĂCATUL

1. CE SPUNE CUVÎNTUL LUI DUMNEZEU DESPRE PĂCAT

Păcatul este:

A. A săvîrşi orice nu este bine. Aceasta înseamnă atît dorinţa omului de a păcătui cît şi acţiunile sale păcătoase. În 1Ioan 5:17 se spune: "Orice nelegiuire este păcat; dar este un păcat, care nu duce la moarte".

B. A nu te supune Legii lui Dumnezeu. În 1Ioan 3:4a se spune: "Oricine face păcat face şi fărădelege; şi păcatul este fărădelege."

C. A nu face ceea ce trebuie făcut. În Iacov 4:17 se spune: "Deci, cine ştie să facă binele şi nu-l face, săvîrşeşte un păcat!"

D. A nu crede sau a nu te încrede în Hristos. În Ioan 16:8-9 se spune: "Şi cînd va veni El, va dovedi lumea vinovată în ceea ce priveşte păcatul, neprihănirea şi judecata. În ce priveşte păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine."

2. SCRIERILE SFINTE NE SPUN CE ESTE PĂCATUL PRIN CUVINTELE FOLOSITE PENTRU "PĂCAT".

În Vechiul Testament sînt folosite trei cuvinte pentru "păcat"

Păcatul:

A. Cuvîntul acesta însemnează ceva ce nu este în ordine. De asemenea, însemnează ceva care nu a atins scopul. Are înţelesul de ceva ce este mai puţin decît dacă ar fi în toată plinătatea sau complet. Nu însemnează neapărat a face efectiv un păcat ci se referă chiar şi la gîndurile şi la planurile minţii noastre păcătoase, la dispoziţia inimii noastre.

B. Încălcare. Cuvîntul acesta înseamnă de fapt răscoală împotriva

cuiva şi nesupunere faţă de cel ce îţi este stăpîn. (Deuteronom 9:12; Psalmul 51:2-3).

C. Inechitate. Cuvîntul acesta înseamnă nedreptate. Nu se referă atît de mult la a face efectiv o faptă, cît de mult se referă la modul în care lumea este păcătoasă în inima ei. (Genesa 6:5; Psalmul 32:5)

În Noul Testament sînt folosite patru cuvinte, pentru păcat.

A. Păcat. Cuvîntul acesta înseamnă acelaşi lucru în Noul Testament ca şi în Vechiul Testament. El este folosit de 174 de ori în Noul Testament şi Înseamnă acelaşi lucru, care cuprinde două aspecte: actul în sine de a păcătui precum şi felul în care lumea păcătuieşte în inima ei.

B. Încălcare. Aceasta înseamnă că nu faci ceea ce ţi s-a spus că trebuie făcut sau că nu te supui lui Dumnmezeu şi legilor Sale. (1Timotei 2:14).

C. Greşală. Aceasta înseamnă să cazi în loc să rezişti sau a nu fi în stare să faci ceea ce este ştiut că este drept şi ar trebui făcut. (Galateni 6:1; Iacov 4:17).

D. Eroare. Aceasta înseamnă a nu şti ceea ce ar fi trebuit şi ar fi fost de învăţat sau de ştiut.

3. CUM ESTE PĂCATUL

Păcatul este ca un cancer. Firea noastră veche, păcătoasă, ne face să păcătuim. De cîte ori cineva îşi satisface firea veche, de atîtea ori se amplifică posibilităţile de păcătuire, în viaţa sa. Cînd o persoană este prinsă de cancer, dacă nu se iau măsuri, cancerul se întinde şi cuprinde întregul corp. Cancerul aduce moartea. În acelaşi fel, dacă nu se iau măsuri în ceea ce priveşte păcatul, acesta se întinde. Astfel că persoana respectivă va avea parte de o moarte veşnică. (Romani 6:23; Iacov 1:14-15).

4. *EXISTĂ O DIFERENȚĂ ÎNTRE PUTEREA PĂCATULUI ȘI PĂCAT.*

De cele mai multe ori ne gîndim la păcate ca: furtul, minciuna, mînia şi alte lucruri de felul acesta, care cu siguranţă că sînt păcate. Dar puterea păcatului este ceea ce face pe o persoană să dorească să facă astfel de lucruri. *Manifestarea forţei păcatului face să dorești sau să ai plăcerea și dorința să faci ceea ce este rău.* Un om nu este un păcătos pentru că păcătuieşte, el păcătuieşte pentru că este un păcătos. Este uşor să păcătuieşti, pentru că omul a fost născut cu dorinţa de a păcătui. Este o putere negativă deosebită care lucrează în el slăbiciunea, iar el de unul singur, nu poate face absolut nimic s-o biruiască.

Cînd cineva fură de la altcineva, el face un lucru rău împotriva celuilalt. Este un păcat. Dar motivul pentru care a furat a fost din cauza puterii păcatului în viaţa sa. El nu numai că a făcut un lucru rău împotriva semenului său, dar el a păcătuit împotriva lui Dumnezeu făcînd ceea ce Dumnezeu a spus că nu trebuie făcut.

Cineva ar putea să gîndească că un păcat este păcat numai dacă este descoperit. Dar de fapt, a fost păcat în momentul în care hoţul s-a gîndit pentru prima dată la lucrul acesta.

Cînd un suflet primeşte mîntuirea, el este scăpat de puterea păcatului. Forţei care îl făcea să dorească răul nu i se mai permite să lucreze în el. Poate că cineva simte nevoia să fie mîntuit din cauza unui păcat pe care l-a comis. Se poate să-i pară rău şi să se roage să fie iertat, dar el va face asta numai din cauza acelui păcat comis. Ori el trebuie să înţeleagă că este absolut necesar să ceară lui Dumnezeu prin rugăciune ca puterea păcatului să fie nimicită din viaţa lui. Să intervină o eliberare de păcat. Dacă acest lucru nu are loc, el se va găsi din nou, foarte curînd, făcînd acelaşi păcat, la fel ca şi altele. El trebuie să înţeleagă că trebuie salvat de miezul problemei păcatului.

ORIGINEA ŞI LOCUL PĂCATULUI

1. ORIGINEA PĂCATULUI.

A. Biblia spune că păcatul a intrat în lume prin diavol, care este căpetenia îngerilor răzvrătiţi. (Isaia 14:12-17, Apoc. 12:7-9) Diavolul se mai numeşte şi Lucifer. El a fost un înger deosebit avînd locul în cer, plin de strălucire. Dar, s-a îngîmfat şi a vrut să fie ca Dumnezeu şi a dorit să stea pe scaunul Lui de domnie. Lucifer a păcătuit vrînd să-şi împlinească voia sa personală şi nesocotind pentru aceasta ordinea şi hotărîrea lui Dumnezeu în ce priveşte ierarhiile cereşti. De cinci ori în textul din Isaia cap. 14, Lucifer este arătat ca exprimîndu-şi voinţa lui. El spune: "...mă voi sui..., ...îmi voi ridica..., ...voi şedea..., ...mă voi sui pe vîrful norilor..., ...voi fi ca cel Prea Înalt." Biblia nu ne explică cum s-a născut această dorinţă în Lucifer, arătîndu-ne doar că acesta a vrut să fie ca Dumnezeu. Urmarea a fost pedepsirea lui prin izgonire din cer. În Ezechiel 28:15:17 se spune: "Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfînt al lui Dumnezeu şi umblai prin mijlocul pietrelor scînteietoare. Ai fost fără prihană în căile tale din ziua cînd ai fost făcut, pînă în ziua cînd s-a găsit nelegiuirea în tine. Ţi s-a îngîmfat inima din pricina frumuseţii tale, ţi-ai stricat înţelepciunea cu strălucirea ta. De aceea te arunc la pămînt, te dau privelişte împăraţilor." Dumnezeu a mai spus că diavolul va fi aruncat în iazul de foc, unde va fi chinuit în veci de veci.

Apocalipsa 12:9 spune că balaurul cel mare, şarpele cel vechi, numit Diavolul şi Satana, a fost aruncat pe pămînt împreună cu îngerii lui. Domnul Isus a spus că diavolul este tatăl minciunii. Diavolul a adus păcatul în lume. (Geneza 3:1-7, Ioan8:44, 1Ioan3:8)

2 .LOCUL PĂCATULUI.

A. În cer. Păcatul s-a născut întîi în cer prin răzvrătirea lui Lucifer şi a îngerilor săi. Cerul a trebuit să fie curăţit de păcat şi aceasta

s-a făcut prin jertfa Domnului Isus Hristos şi prin vărsarea sîngelui Său (Evrei 9:23-24). Diavolul împreună cu îngerii săi duc o luptă actuală împotriva credincioşilor lui Dumnezeu. În Efeseni 6:11-12 se spune: "Îmbrăcaţi-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteţi ţinea piept împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii şi sîngelui ci împotriva stăpînitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii care sînt în locurile cereşti." Va fi însă o zi cînd diavolul nu se va mai putea sui în locurile cereşti. (Apocalipsa 12:7-12).

B. Pe pămînt. Păcatul stăpîneşte pe pămînt datorită lui Adam şi Eva care au păcătuit.

1. Pămîntul este blestemat din pricina păcatului şi oamenii se luptă cu spinii şi cu buruienile (Geneza 3:17-18).

2. Oamenii şi animalele suportă suferinţe şi se luptă unele cu altele (Geneza 9:3). În ziua cînd va fi un cer nou şi un pămînt nou, toate suferinţele vor înceta, totul va deveni desăvîrşit (Isaia 11:6-9, Rom. 8:19-23, Apoc. 21:1-5)

C. În om. Păcatul este endemic în toată structura umană. Înainte de a păcătui Adam, omul era în legătură directă cu Dumnezeu. După păcătuire omul şi-a schimbat relaţiile cu:

1. Dumnezeu. Omul a pierdut privilegiul de a mai avea părtăşie cu Dumnezeu (Ioan 3:3; 1Corint 2:14; Efeseni 4:18)

2. Legile lui Dumnezeu. Sufletul păcătos al omului a început să fie condus de legea păcatului şi a morţii în locul legilor lui Dumnezeu (Geneza 6:5-12; 8:21; Psalmul 94:11; Ieremia 17:9; Romani 1:19-31; 7:18; 8:7-8).

3. Oamenii. Omul şi-a pervertit sentimentele pentru semeni. (Geneza 4; Tit 3:3).

D. Păcatul a cuprins în totalitate pe om - duh, suflet şi trup.

1. Prin păcat, duhul omului a murit, adică s-a despărţit de Dumnezeu. În Efeseni 4:18 se spune că mintea omului este întunecată şi este străină de viaţa lui Dumnezeu din pricina neştiinţei în care se află şi din pricina împietririi inimii. Păcatul l-a dus pe om în starea de jos, căutînd să-şi placă lui însuşi. În 1Corinteni 2:14 se spune: "Dar omul firesc nu poate primi lucrurile Duhului lui Dumnezeu căci pentru el sînt o nebunie şi nici nu le poate înţelege, pentru că trebuiesc judecate duhovniceşte." Omul trebuie să se nască din nou pentru a putea înţelege lucrurile lui Dumnezeu.

2. Sufletul omului a fost afectat de păcat. Omul a devenit nesincer (Ieremia 17:9). Gîndirea omului a devenit păcătoasă (Geneza 6:6, 12 8:21, Psalmul 94:11, Romani 1:19-31). Mintea păcătoasă a omului se împotriveşte lui Dumnezeu (Romani 8:7-8). Omul găseşte satisfacţie în a păcătui (1Petru4:3, Romani 13:13, 2Timotei 1:5)

3. Trupul omului a fost supus slăbiciunilor şi morţii datorită păcatului, dar prin naşterea din nou, prin Duhul, poate ajunge la viaţa veşnică. (Romani 8:12-13).

3. LUCRURI CARE PUN ÎN EVIDENŢĂ PĂCATUL.

A. Cuvîntul lui Dumnezeu spune adevărul despre păcat.

Romani 3:23 spune că *toţi* - oamenii - *au păcătuit*

Galateni 3:22: spune că toţi oamenii sînt *sub păcat*

Ioan 1:29: vorbeşte despre *păcatul lumii.*

(1Împăraţi 8:46; Psalm 143:2; Proverbe 20:9; Eclesiastul 7:20).

B. Cuvîntul lui Dumnezeu ne înfăţişează omul cuprins în întregime de păcat.

Capul - Isaia 1:5 - "Tot capul este bolnav..."

Ochii - 2Petru 2:14 - "Le scapără ochii de preacurvie...".

Gura - Romani 3:14 - "...gura le este plină de blestem..."

Buzele - Romani 3:13 - "...sub buze au venin..."

Limba - Romani 3:13 - "...se slujesc de limbile lor ca să înşele..."

Gîtul - Ieremia 19:15 - "...şi-au înţepenit gîtul ca să n-asculte cuvintele Mele."

Urechile - 2Timotei 4:34 - "...Îi vor gîdila urechile să audă lucruri plăcute... ...îşi vor întoarce urechea de la adevăr..."

Mîinile - Isaia 1:15 - "...căci mîinile vă sînt pline de sînge..."

Picioarele - Proverbe 1:16 - "Căci picioarele lor aleargă la rău..."

De la cap la picioare - Isaia 1:6 - "Din tălpi pînă-n creştet, nimic nu e sănătos..."

Oasele - Habacuc 3:16 - "...îmi intră putrezirea în oasae..."

Mintea - Romani 1:28 - "...Dumnezeu i-a lăsat în voia minţii lor blestemate..."

Gîndurile - Geneza 6:5 - "...toate întocmirile gîndurilor... îndreptate numai spre rău..."

C . Pămîntul mărturiseşte despre păcat. Romani 8:22 - "...toată firea suspină şi sufere durerile naşterii."

D. Legea lui Dumnezeu mărturiseşte despre păcat. Legea arată cît de păcătos este omul (Romani 3:20). Chiar şi apostolul Pavel credea că este neprihănit pînă ce a privit în oglinda Legii lui Dumnezeu (Romani 7:7-8).

E. Ceea ce obsearvă oamenii în propria lor viaţă, dovedeşte adevărul cu privire la păcat.

Moise, David, Petru şi Ioan, au văzut în propriile lor vieţi puterea păcatului. În 1Ioan 1:8 se spune: "Dacă zicem că n-avem păcat, ne înşelăm singuri şi adevărul nu este în noi." Realitatea păcatului se poate vedea şi în legile făcute de oameni. Din cauza păcatului omul trebuie să facă atîtea legi. Formele de închinăciune păgîne, arată că din cauza păcatului omul încearcă să facă ceva pentru a-l acoperi.

F. Oamenii mărturisesc despre păcat.

1. Oamenii lui Dumnezeu vorbesc despre păcat. Isaia 6:5: "...Vai de mine! sînt pierdut, căci sînt un om cu buze necurate..." Pavel spune: "...Hristos Isus a venit în lume ca să mîntuiască pe cei păcătoşi dintre care cel dintîi sînt eu." (1Timotei 1:15)

2. Cei păcătoşi mărturisesc despre păcat. Faraon a spus: "De data aceasta am păcătuit..."(Exod. 9:27) Acan a răspuns "Este adevărat că am păcătuit împotriva Domnului..." (Iosua 7:20) Balaam a zis: "Am păcătuit căci nu ştiam..." (Numeri 22:34) Tot aşa Iuda s-a întors returnînd banii pentru care-L vînduse pe Isus, zicînd: "Am păcătuit..." (Matei 27:4)

Toţi oamenii ştiu că sînt păcătoşi dar nu vor să recunoască aceasta. Unii caută să scape de răspundere spunînd că nu există păcat. Alţii se străduiesc să uite că sînt păcătoşi, să denumească păcatul doar un obicei rău sau greşeală, dar acestea nu schimbă adevărul despre păcat.

CONSECINŢELE PĂCATULUI

1. URMĂRILE PĂCATULUI.

A. De îndată ce Adam şi Eva au păcătuit, a urmat schimbarea unor lucruri. Mai înainte erau goi şi nu simţeau ruşine dar după păcat au cunoscut simţământul goliciunii şi al ruşinii (Geneza 3:7-10).

B. Înainte de păcătuire stăteau de vorbă cu Dumnezeu şi nu le era frică de El. După ce au păcătuit le-a fost frică de Dumnezeu şi n-au mai fost în stare să stea înaintea Lui, de aceea s-au ascuns (Geneza 3:10)

C. Înainte de a păcătui, locul lor era în rai, o grădină frumoasă plină de vegetaţie, omul avînd autoritate asupra tuturor animalelor, care, ascultau de el. După ce au păcătiuit, Adam şi Eva au fost izgoniţi din grădină (Geneza 3:23-24). Buruienile, spinii şi mărăcinii au năpădit pămîntul, omul trebuind să-l muncească cu trudă şi sudoare pentru a-şi agonisi hrana, pierzînd în acelaşi timp autoritatea asupra animalelor (Geneza 3:17-19).

D. Din cauza păcatului său, Eva a avut de suferit (Geneza 3:16). Naşterea avea să fie însoţită de suferinţă şi durere, iar bărbatul avea să stăpînească peste ea.

E. Şarpele care a înşelat pe Eva, a fost şi el pedepsit, fiind blestemat între animale să se tîrască pe pămînt şi să mănînce ţărînă.

F. Din pricina păcatului primilor oameni, toţi urmaşii lor pînă astăzi, suportă suferinţe. Trupul, sufletul şi duhul omului s-au schimbat faţă de felul cum erau cînd le-a creat Dumnezeu. *Duhul* care mai înainte L-a cunoscut pe Dumnezeu în lumină, a ajuns în întunecime (Efeseni 4:18). Oamenii au devenit străini faţă de Dumnezeu. *Sufletul* şi-a pierdut dispoziţia de a mai vrea să facă voia lui Dumnezeu (Efeseni 4:19; Psalmul 14:2-3). *Trupul,* care fusese făcut perfect suportă de aici mai departe îmbolnăviri, dureri, şi în cele din urmă moarte (Romani 5:12, 18; 8:6, 22).

2. PLATA PĂCATULUI ESTE MOARTEA.

A. Pedeapsa este ceea ce primeşte cineva care face răul. Pedeapsa pentru păcat, care este călcarea Legii lui Dumnezeu, este durerea şi suferinţa. Pedeapsa aceasta vine deoarece Dumnezeu în dreptatea Sa nu poate lăsa nepedepsit păcatul şi fărădelegea (Apocalipsa 19:1-2).

B. Felurile de pedeapsă. - În Sfintele Scripturi nu există decît un singur cuvînt cu privire la felurile de pedeapsă pentru păcat. El se numeşte moarte. Sînt trei feluri de moarte despre care vorbeşte Cuvîntul lui Dumnezeu:

1. Moartea fizică. - Aceasta este despărţirea duhului de trup, cînd trupul nu mai are suflare sau viaţă în el (Geneza 3:19; Numeri 16:29; 27:3; Psalmul 90:7-11, Isaia 38:17-18)

2. Moartea spirituală, care este despărţirea duhului de Dumnezeu. - Pedeapsa dată omului în Eden a fost în primul rînd o despărţire a duhului omului de Duhul lui Dumnezeu (Efeseni 2:1-5). Prin această moarte, omul pierde legătura cu Dumnezeu (Ioan 8:51)

3. Moartea veşnică. - Este moartea care desparte pe păcătos de Dumnezeu pentru totdeauna, o pedeapsă veşnică (Matei 10:28; 25:41; Evrei 10:31; Apocalipsa 14:11; 20:11-15).

C. Cine primeşte pedeapsa pentru păcat?

1. Cine păcătuieşte va primi pedeapsa care este hotărîtă în Cuvîntul lui Dumnezeu. În Romani 6:23 se spune: "Plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viaţa veşnică în Isus Hristos." (Galateni 6:7-8)

Evrei 9:27 spune: "...oamenilor le este rînduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata."

2. Hristos a primit pedeapsa păcatului în trupul Său pe cruce, iar cei ce cred în jertfa Lui şi îşi predau viaţa Domnului Isus Hristos, vor primi mîntuirea şi viaţa veşnică (Romani 5:1-2; Tit 2:11-14).

PARTEA 8-a

ÎNVĂŢĂTURA SCRIPTURII CU PRIVIRE LA BISERICĂ
(Doctrina despre Biserică)

CAPITOLUL		PAGINA
45.	Ce este Biserica	154
46.	Conducerea Bisericii	156
47.	Adunările Bisericii	159
48	Botezul în apă şi Cina Domnului	161
49.	Probleme şi tulburări	164
50.	Lucrarea Bisericii	166

CE ESTE BISERICA

1. BISERICA ESTE FORMATĂ DIN CREŞTINII DE PRETUTINDENI

Toţi creştinii, din trecut, prezent şi viitor, formează ceea ce se numeşte Biserica. Aceştia sînt cei ale căror păcate au fost iertate şi au fost născuţi din nou prin Duhul Sfînt. (Romani 1:6,7; 1Corinteni 1:2; Galateni 1:13; Efeseni 5:25).

Cuvîntul grecesc folosit pentru Biserică are înţelesul de a fi chemat afară pentru o adunare. Este de ajutor a vedea Biserica ca un trup. Isus Hristos este Capul iar toţi creştinii sînt trupul. Isus Hristos este Capul iar toţi creştinii sînt părţi ale trupului. (Efeseni 5:23-24, Coloseni 1:18).

2. BISERICA LOCALĂ ESTE TOTALITATEA CREŞTINILOR DIN ACEA LOCALITATE.

În multe locuri din Noul Testament se spune despre o Biserică, ce se închina împreună într-un anume loc, ca de pildă, Biserica din Ierusalim. Apostolul Pavel a înfiinţat multe astfel de Biserici. (Galateni 1:1-2; Efeseni 1:1; Filipeni 1:1; Coloseni 1:2).

3. ASTĂZI, CUVÎNTUL "BISERICĂ" ARE ŞI ALTE TREI ÎNŢELESURI:

A. Cuvîntul "Biserică" poate însemna adunarea celor cu adevărat creştini, dar care fac parte din grupări diferite.

B. Cuvîntul "Biserică" poate însemna grupări (adunări) de persoane care cred şi se închină în acelaşi fel. Aceste grupări sînt cunoscute ca denominaţiuni. Credincioşii acestora ar putea avea multe clădiri de biserici în diferite locuri unde se închină. Dar toţi din fiecare din aceste biserici cred în acelaşi fel despre ceea ce spune Biblia, şi se închină în acelaşi fel.

C. Cuvîntul "Biserică" poate însemna o clădire. Cînd oamenii vorbesc despre a merge la biserică, ei înţeleg de fapt - în timpurile noastre - clădirea publică anume pentru închinare.

4. *CÎTEVA LUCRURI IMPORTANTE DESPRE BISERICĂ.*

A. În Efeseni 4:15-16 se spune că Biserica este o parte a lui Hristos. El este Capul iar Biserica trupul.

B. În Coloseni 1:18 se spune că Hristos, Capul Bisericii, a înviat din morţi şi niciodată nu mai moare. Noi ştim că dacă Hristos - Capul - este viu în veci nici Biserica - care este trupul lui Hristos - nu poate niciodată să moară.

C. În Efeseni 3:20, 21 se spune că Biserica a fost creată pentru a arăta lumii pe Hristos şi strălucirea Lui.

D. În Efeseni 5:23, 24 se spune că Biserica are menirea de-a asculta şi a duce la îndeplinire planul capului ei, Isus Hristos.

CONDUCEREA BISERICII

1. MODALITĂŢI DE CONDUCERE A BISERICII

A. Conducere prin episcopi

B. Conducere prin Bătrîni

Aceasta se poate vedea în Faptele Apostolilor 14:23, şi în Faptele Apostolilor 20:17, 28, Tit 1:5.

2. LUCRURI COMUNE CE POT FI VĂZUTE ÎN FIECARE FEL DE CONDUCERE A BISERICII

A. Fiecare Biserică are obligaţia de-a merge la orice mădular al său care a săvîrşit ceva rău, în vederea corectării sale. Dacă, acesta nu renunţă la păcatul său, trebuie tratat aşa fel ca Biserica să fie ţinută în curăţie. Matei 18:15-17 spune: "Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te şi mustră-l între tine şi el singur. Dacă te ascultă, ai cîştigat pe fratele tău. Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inşi, pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori. Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii; şi dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgîn şi ca un vameş." (1Corinteni 5:1-5; 2Tesaloniceni 3:6).

B. Fiecare Biserică trebuie să-şi aleagă şi să hotărască cine să-i fie slujitorii. (Faptele Apostolilor 1:26, 6:1-6).

ORGANIZAREA BISERICII

Biserica este un grup de creştini care se unesc, pentru a învăţa din Cuvîntul lui Dumnezeu, pentru a împărtăşi ceea ce au ei în comun în Dumnezeu, şi pentru a vesti Evanghelia. Biblia învaţă că Bisericile trebuie să aibă conducători.

1. *CONDUCEREA BISERICII NOU TESTAMENTALE ESTE CUNOSCUTĂ CA FIIND COMPUSĂ DIN:*

A. Presbiterii (bătrînii), sau episcopii (supraveghetorii) Bisericii.

(1) Ce condiţie trebuie să îndeplinească un presbiter sau un episcop în Biserică. 1Timotei 3:1-7 spune: "Adevărat este cuvîntul acesta: "Dacă rîvneşte cineva să fie episcop, doreşte un lucru bun." Dar trebuie ca episcopul să fie fără prihană, bărbatul unei singure neveste, cumpătat, înţelept, vrednic de cinste, primitor de oaspeţi, în stare să înveţe pe alţii. Să nu fie nici beţiv, nici bătăuş, nici doritor de cîştig mîrşav, ci să fie blînd, nu gîlcevitor, nu iubitor de bani; să-şi chiverniseasca bine casa, şi să-şi ţină copiii în supunere cu toată cuviinţa. Căci dacă cineva nu ştie să-şi cîrmuiască bine casa lui, cum va îngriji de Biserica lui Dumnezeu? Să nu fie întors la Dumnezeu de curînd, ca nu cumva să se îngîmfe şi să cadă în osînda diavolului. Trebuie să aibă şi o bună mărturie din partea celor de afară, pentru ca să nu ajungă de ocară, şi să cadă în cursa diavolului."

(2) Care trebuie să fie activitatea unui presbiter sau episcop în Biserică. Tit 1:5-9 spune: "Te-am lăsat în Creta, ca să pui în rînduială ce mai rămîne de rînduit, şi să aşezi presbiteri în fiecare cetate, după cum ţi-am poruncit: Dacă este cineva fără prihană, bărbat al unei singure neveste, avînd copii credincioşi, cari să nu fie învinuiţi de destrăbălare sau neascultare. Căci episcopul, ca econom al lui Dumnezeu, trebuie să fie fără prihană; nu încăpăţînat, nici mînios, nici dedat la vin, nici bătăuş, nici lacom de cîştig mîrşav; ci să fie primitor de oaspeţi, iubitor de bine, cumpătat, drept, sfînt, înfrînat; să se ţină de Cuvîntul adevărat, care este potrivit cu învăţătura, pentru ca să fie în stare să sfătuiască în învăţătura sănătoasă, şi să înfrunte pe protivnici."

B. Diaconii Bisericii

(1) Ce condiţii trebuie să îndeplinească un diacon. 1Timotei 3:8-13 spune: "Diaconii, deasemenea, trebuie să fie cinstiţi, nu cu două feţe, nu băutori de mult vin, nu doritori de cîştig mîrşav: ci să păstreze taina credinţei într-un cuget curat. Trebuiesc cercetaţi întîi, şi numai dacă sînt fără prihană, să fie diaconi. Femeile, de asemenea, trebuie să fie cinstite, neclevetitoare, cumpătate, credincioase în toate lucrurile. Diaconii să fie bărbaţi ai unei singure neveste, şi să ştie să-şi cîrmuiască bine copiii şi casele lor. Pentrucă ceice slujesc bine ca diaconi, dobîndesc un loc de cinste şi o mare îndrăzneală în credinţa care este în Hristos Isus."

(2) Care trebuie să fie activitatea unui diacon. Faptele Apostolilor 6:1-6 spune: "În zilele acelea, cînd s-a înmulţit numărul ucenicilor, Evreii cari vorbeau greceşte, cîrteau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la împărţeala ajutoarelor de toate zilele. Cei doisprezece au adunat mulţimea ucenicilor, şi au zis: "Nu este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvîntul lui Dumnezeu ca să slujim la mese. Deaceea, fraţilor, alegeţi dintre voi şapte bărbaţi, vorbiţi de bine, plini de Duhul Sfînt şi înţelepciune, pe cari îi vom pune la slujba aceasta. Iar noi vom stărui necurmat în rugăciune şi în propovăduirea Cuvîntului." Vorbirea aceasta a plăcut întregei adunări. Au ales pe Ştefan, bărbat plin de credinţă şi de Duhul Sfînt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena şi pe Nicolae, un prozelit din Antiohia. I-au adus înaintea apostolilor, cari, după ce s-au rugat, şi-au pus mînile peste ei."

1Corinteni 12:28 zice: "Şi Dumnezeu a rînduit în Biserică, întîi, apostoli; al doilea, prooroci; al treilea, învăţători; apoi, pe cei ce au darul minunilor; apoi pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cîrmuirilor, şi vorbirii în felurite limbi."

ADUNĂRILE BISERICII

Creştinii din Biserica primară aveau scop şi activităţi în întrunirile lor

1. *MULŢUMEAU LUI DUMNEZEU ŞI-L LĂUDAU PENTRU CE ESTE EL.*

   Aceasta se făcea prin cîntare şi vorbire. Efeseni 5:19-20 zice: "Vorbiţi între voi cu psalmi, cu cîntări de laudă şi cu cîntări duhovniceşti, şi cîntaţi şi aduceţi din toată inima laudă Domnului. Mulţămiţi totdeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos."

2. *SE RUGAU LUI DUMNEZEU.*

   Faptele Apostolilor 4:23-24 spune: "După ce li s-a dat drumul, ei s-au dus la ai lor, şi le-au istorisit tot ce le spuseseră preoţii cei mai de seamă şi bătrînii. Cînd au auzit ei aceste lucruri, şi-au ridicat glasul toţi împreună către Dumnezeu, şi au zis: "Stăpîne, Doamne, care ai făcut cerul, pămîntul, marea şi tot ce este în ele!"

3. *VORBEAU CUVÎNTUL LUI DUMNEZEU.*

   1Corinteni 14:3-4 zice: "Cine prooroceşte, dimpotrivă, vorbeşte oamenilor, spre zidire, sfătuire şi mîngîiere. Cine vorbeşte în altă limbă, se zideşte pe sine însuş; dar cine prooroceşte, zideşte sufleteşte Biserica."

4. *DISCUTAU DESPRE CUVÎNTUL LUI DUMNEZEU.*

   Faptele Apostolilor 13:27 spune, "Căci locuitorii din Ierusalim şi mai marii lor n-au cunoscut pe Isus; şi prin faptul că L-au osîndit, au împlinit cuvintele proorocilor, cari se citesc în fiecare Sabat." (Faptele Apostolilor 15:21).

5. *CITEAU SCRISORI CĂTRE BISERICI DIN PARTEA APOSTOLILOR - PAVEL, IACOV, PETRU, IOAN ŞI ALŢII.*

6. *ADUNAU BANI PENTRU ALŢI CREŞTINI ÎN NEVOIE, ŞI AJUTAU ÎN VESTIREA EVANGHELIEI LA ALŢII.*

Galateni 2:10 zice: "Ne-au spus numai să ne aducem aminte de cei săraci, şi chiar aşa am şi căutat să fac." Filipeni 4:16-17 zice: "Căci mi-aţi trimes în Tesalonic, odată, şi chiar de două ori, ceva pentru nevoile mele. Nu că umblu după daruri. Dimpotrivă, umblu după cîştigul care prisoseşte în folosul vostru." (1Corinteni 16:1-4).

7. *LUAU CINA DOMNULUI ÎMPREUNĂ.* (Vezi capitolul 48).

8. *BOTEZAU NOI CREŞTINI.* (Vezi capitolul 48).

Botezul în Biserica primară avea loc pe baza pocăinţei şi a mărturisirii credinţei în Hristos a celor ce cereau să fie botezaţi. El se făcea de către bătrînii sau conducătorii Bisericii. (Faptele Apostolilor 2:38-41; 8:12, 36-38; 9:18; 10:47-48; 16:15,33; 18:8; 19:3-5; 22:16).

A. Botezul atesta noul creştin ca aparţinînd lui Hristos. Romani 6:3 zice: "Nu ştiţi că toţi cîţi am fost botezaţi în Isus Hristos, am fost botezaţi în moartea Lui?"

B. Botezul atesta noul creştin că a devenit o parte a Trupului lui Hristos, adevărata Biserică. Galateni 3:27-28 zice: "Toţi cari aţi fost botezaţi pentru Hristos, v-aţi îmbrăcat cu Hristos. Nu mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toţi sînteţi una în Hristos Isus."

BOTEZUL ÎN APĂ

Cînd un credincios se botează, el mărturiseşte lumii că aparţine lui Hristos. Botezul în apă nu este curăţirea de întinăciunile trupeşti, ci doar mărturia unui cuget curat, a unui suflet care a murit şi a înviat împreună cu Hristos. Romani 6:3-5 zice: "Nu ştiţi că toţi cîţi am fost botezaţi în Isus Hristos, am fost botezaţi în moartea Lui? Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropaţi împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morţi, prin slava Tatălui, tot aşa şi noi să trăim o viaţă nouă. În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr'o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El şi printr-o înviere asemănătoare cu a Lui." Coloseni 2:12 spune: "Fiind îngropaţi împreună cu El, prin botez, şi înviaţi în El şi împreună cu El, prin credinţa în puterea lui Dumnezeu, care L-a înviat din morţi." (Faptele Apostolilor 2:41; Galateni 3:27).

Cuvîntul lui Dumnezeu ne spune că noi trebuie să ne pocăim de păcatele noastre, să ne întoarcem de la ele şi să credem în Isus Hristos ca Mîntuitor personal, înainte de-a fi botezaţi. Faptele Apostolilor 2:38 spune: "Pocăiţi-vă, le-a zis Petru, şi fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veţi primi darul Sfîntului Duh." Faptele Apostolilor 2:41a spune: "Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezaţi." Iar Faptele Apostolilor 8:12b spune: "...au fost botezaţi, atît bărbaţi cît şi femei."

Hristos a poruncit ucenicilor Săi să propovăduiască Evanghelia tuturor neamurilor şi să boteze. Marcu 16:15 spune: "Apoi le-a zis: "Duceţi-vă în toată lumea, şi propovăduiţi Evanghelia la orice făptură." Matei 28:19 zice: "Duceţi-vă şi faceţi ucenici din toate neamurile, botezîndu-i în Numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfîntului Duh."

Cuvîntul botez înseamnă a cufunda, a acoperi, a pune ceva sub. Faptele Apostolilor 8:38-39 spune: "...S-au pogorît amîndoi în apă, şi Filip a botezat pe famen. Cînd au ieşit afară din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip, şi famenul nu l-a mai vazut. În timp ce famenul îşi vedea de drum, plin de bucurie". (Matei 3:6; Marcu 1:9, 10; Ioan 3:23).

Botezul este o imagine a creştinului care a fost îngropat odată cu Hristos şi a înviat odată cu Hristos. El simbolizează că cel botezat a murit faţă de viaţa veche, şi a înviat la o viaţă nouă cu Hristos. Numai o

persoană care crede că este mîntuită de păcate şi de păcat prin Domnl Isus Hristos, poate să fie botezată.

Botezul trebuie să se administreze atunci cînd un om mărturiseşte cu vorba şi cu fapta că el s-a întors la Dumnezeu şi cere a fi botezat. Prin botez el devine o parte a Bisericii. În multe ţări un creştin nu este persecutat sau vorbit de rău decît după ce s-a botezat. Atunci familia lui şi cei din jurul său îi fac probleme şi necazuri chiar pînă a-i lua viaţa.

CINA DOMNULUI

Cina Domnului este adesea numită părtăşie la Masa Domnului, şi este un act de închinare iniţiată de Domnul Hristos înainte de-a muri pe cruce. Ea a fost înfăptuită pentru ca ucenicii Lui să-şi amintească ceea ce urma El să facă. Ea arăta că vechiul fel de închinare înceta şi începea un nou fel de închinare.

Exodul 12 ne spune cum Evreilor din robia Egiptului li s-a spus ce trebuiau să facă pentru a ieşi în grabă din Egipt în noaptea aceea. La cina din seara aceea ei trebuiau să facă anumită pregătire pentru a fi gata în orice clipă de plecare. Pentru a-şi salva viaţa întîiului fiu născut din familie, ei trebuiau să junghie un miel şi să pună sîngele lui pe uşiorii şi pragul de sus al uşii, pentru ca îngerul morţii să nu nimicească pe întîiul născut al casei aceleia. Evrei 11:28 zice: "Prin credinţă a prăznuit el Paştele şi a făcut stropirea sîngelui, pentruca Nimicitorul celor întîi născuţi să nu se atingă de ei." Mai tîrziu evreilor li s-a spus să-şi aducă aminte despre felul cum i-a ajutat Dumnezeu să iasă din Egipt printr-o sărbătoare specială. Ea se numea Paştele, şi înseamna că îngerul morţii a trecut pe lîngă acea casă fără puterea de a nimici pe întîii născuţi care se aflau în ea.

Toţi evreii luau parte la această sărbătoare specială pentru a-şi aminti de ieşirea din Egipt. Isus a pregătit această cină şi i-a folosit pentru aceasta pe ucenici. (Matei 26:17-30). În versetul 19 se zice: "Ucenicii au făcut cum le poruncise Isus, şi au pregătit Paştele." Aceasta a fost ultima lor cină împreună. Pe măsură ce ei treceau prin fiecare parte a acestei cine, le-a arătat cum El sfîrşeşte vechiul fel de închinare. Evrei 10:10-12, 14, 18 zice: "Prin această "voie" am fost sfinţiţi noi, şi anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, odată pentru totdeauna. Şi, pe cînd orice preot

face slujba în fiecare zi, şi aduce de multe ori aceleaşi jertfe, cari niciodată nu pot şterge păcatele, El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a aşezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu... Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvîrşiţi pentru totdeauna pe cei ce sînt sfinţiţi... Dar acolo unde este iertare de păcate, nu mai este nevoie de jertfă pentru păcat." (Evrei 9:14-15).

După ce Isus S-a ridicat la cer, ucenicii Lui au numit acest act de închinare Cina Domnului.

1. *PĂRŢILE CINEI DOMNULUI*

A. La început se mănîncă pîinea care aduce aminte cum trupul lui Hristos S-a dat pentru toţi. Luca 22:19 spune: "Apoi a luat pîine; şi după ce a mulţămit lui Dumnezeu, a frînt-o, şi le-a dat-o, zicînd:"Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi; să faceţi lucrul acesta spre pomenirea Mea."

B. Apoi se ia vinul. Aceasta îl ajută pe creştin să-şi aducă aminte despre sîngele lui Hristos care şterge păcatele. Luca 22:20b spune: "Acest pahar este legămîntul cel nou, făcut în sîngele Meu, care se varsă pentru voi."

2. *CINE POATE SĂ IA CINA DOMNULUI*

A. Cina Domnului trebuie luată numai de persoanele care pot mărturisi că au fost iertate şi au fost mîntuite de păcat. (1Corinteni 11:24-25).

B. Există un pericol pentru cineva care ia Cina Domnului dacă duhul lui nu este curat faţă de Domnul. 1Corinteni 11:29-30 zice: "Căci cine mănîncă şi bea, îşi mănîncă şi bea osînda lui însuş, dacă nu deosebeşte trupul Domnul. Din pricina aceasta sînt între voi mulţi neputincioşi şi bolnavi, şi nu puţini dorm." Lucrul important este să pui totul în rînduială faţă de Domnul şi apoi să te închini Lui

> Nicăieri nu se spune în Cuvînt că Cina Domnului curăţeşte de păcate pe cei ce participă la ea.

CUM ÎŞI REZOLVĂ BISERICA PROBLEMELE ŞI TULBURĂRILE.

Biserica poate fi ceea ce ar trebui să fie şi să facă ceea ce ar trebui să facă numai cînd este curată de păcat, şi cînd orice creştin din Biserică îşi face partea lui de datorie. Dacă sînt probleme şi necazuri în Biserică, lucrarea acesteia va fi încetinită. Dacă în vieţile creştinilor există păcat, lucrarea Bisericii va fi blocată. Este important ca Biserica să ia măsuri pentru cei care sînt în Biserică dar trăiesc în păcat. (1Corinteni 5:1-5).

1. CALEA PE CARE TREBUIE AJUTAT SĂ SE RIDICE UN CREŞTIN CARE A CĂZUT ÎN PĂCAT. (Matei 18:15-17).

A. Un credincios trebuie să meargă şi să vorbească cu cel ce a păcătuit.

B. Dacă nu ascultă de el, trebuie să mai ia cu el doi sau trei martori.

C. Dacă nu ascultă nici de aceştia, trebuie adus înaintea credincioşilor din Biserică şi spus lor. Cînd Pavel a arătat lui Petru că acesta a făcut ceva rău, el i-a vorbit înaintea întregii adunări a credincioşilor. (Galateni 2:14).

D. Dacă nu ascultă nici de Biserică, trebuie considerat ca un păgîn şi ca un vameş, suspendîndu-i-se drepturile în Biserică chiar şi cel de apartenenţă. (2Corinteni 2:5-8). Totuşi trebuie păstrată speranţa revenirii în drepturi a acestui suflet, condiţionat de pocăinţa sa şi de cererea lui de iertare.

2. PROBLEMELE CE SE POT IVI ÎNTR-O BISERICĂ ŞI CALEA DE A LE TRATA.

A. Probleme între două sau mai multe persoane din Biserică. (Matei 18:15-17).

B. Creştinul care trăieşte în păcat. (1Corinteni 5:4, 5, 2Corinteni 2:6-11; 13:2; 1Timotei 1: 19-20).

C. Persoană care învaţă pe alţii învăţături mincinoase despre

Dumnezeu şi Cuvîntul Lui. (Romani 16:17; Galateni 5:10-12; 2Tesaloniceni 3:6; 1Timotei 6:3-5; Tit 1:10-11, 13; 3:10; 2Ioan 1:10-11).

D. Creştinul ce se ridică împotriva Bisericii şi a tot ce i se spune. (2 Tesaloniceni 3:6, 14-15).

E. Creştinul slab. (Romani 14:1-23; 15:1; Galateni 6:7).

F. Conducătorul de Biserică sau diaconul în păcat. (2Timotei 5:19-20).

G. Creştinul care se uneşte cu un păcătos. (1Corinteni 7:39; 2Corinteni 6:14-15).

Cuvîntul lui Dumnezeu ne spune cum să tratăm problemele şi necazurile din Biserică. O lecţie importantă este în Evrei 12:6 "...Căci Domnul pedepseşte pe cine-l iubeşte, şi bate cu nuiaua pe orice fiu pe care-l primeşte." Atunci cînd pedepseşte, Biserica trebuie să arate şi multă dragoste.

LUCRAREA BISERICII

Biserica nu este doar un grup de oameni ce au ales să se închine împreună, ci se aşteaptă ca ea să facă o lucrare pentru, şi prin Dumnezeu. O astfel de lucrare se poate face numai dacă credincioşii, membrii Bisericii, trăiesc o viaţă sub domnia lui Hristos şi cu un caracter schimbat asemenea Lui.

Creştinii sînt asemănaţi în Biblie cu:

1. SAREA PĂMÎNTULUI

Matei 5:13 spune: "Voi sînteţi sarea pămîntului." Sarea se foloseşte în două scopuri:

A. Pentru a împiedica descompunerea. Aceasta simbolizează viaţa creştinilor care trebuie să trăiască curat, în pace şi să facă pace. Marcu 9:50 spune: "Sarea este bună; dar dacă sarea îşi pierde puterea de a săra, cu ce îi veţi da înapoi puterea aceasta? Să aveţi sare în voi înşivă, şi să trăiţi în pace unii cu alţii."

B. Pentru a da un gust bun. Creştinii trebuie să fie o mireasmă şi un ajutor pentru alţii.

2. LUMINA LUMII

Matei 5:14, 15 spune: "Voi sînteţi lumina lumii. O cetate aşezată pe un munte, nu poate să rămînă ascunsă. Şi oamenii n-aprind lumina ca s-o pună supt obroc, ci o pun în sfeşnic, şi luminează tuturor celor din casă." Biserica trebuie să strălucească în lume. Filipeni 2:15-16 spune: "Ca să fiţi fără prihană şi curaţi, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos şi stricat, în care străluciţi ca nişte lumini în lume, ţinînd sus Cuvîntul vieţii; aşa ca, în ziua lui Hristos, să mă pot lăuda că n-am alergat, nici nu m-am ostenit în zădar."

Există două lucrări importante ale Bisericii.

1. DE-A AJUTA PE ORICE CREȘTIN DIN BISERICĂ SĂ DEVINĂ

UN CREŞTIN MATUR.

A. După ce un suflet devine creştin, el trebuie învăţat din Cuvîntul lui Dumnezeu pentru a putea creşte. (2Timotei 4:2b) 1Petru 5:1-4 zice: "Sfătuiesc pe presbiterii dintre voi, eu, care sînt un presbiter ca şi ei, un martor al patimilor lui Hristos, şi părtaş al slavei care va fi descoperită: Păstoriţi turma lui Dumnezeu, care este supt paza voastră, nu de silă, ci de bună voie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un cîştig mîrşav, ci cu lepădare de sine. Nu ca şi cum aţi stăpîni peste cei ce v'au căzut la împărţeală, ci făcîndu-vă pilde turmei. Şi cînd Se va arăta Păstorul cel mare, veţi căpăta cununa, care nu se poate vesteji, a slavei. (Coloseni 3:16; Evreri 4:12; 1Petru 2:2).

B. Orice creştin trebuie să fie plin de Duhul Sfînt. Efeseni 5:18 spune: "Nu vă îmbătaţi de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă, fiţi plin de Duh." (Galateni 5:16).

C. Darurile Duhului Sfînt sînt date ca să ajute pe creştin. (Romani 12: 6-8; 1Corinteni 12:6-11; Efeseni 2:21-22).

Creştinul nu trebuie să fie numai un suflet mîntuit prin harul lui Dumnezeu. El trebuie să crească şi să înveţe mai mult despre Hristos, care l-a mîntuit. El devine Templu al Duhului Sfînt. Efeseni 2:21 spune: "În El toată clădirea bine închegată, creşte ca să fie un Templu sfînt în Domnul."

2. *VESTIREA EVANGHELIEI (VESTEA BUNĂ) LUI HRISTOS LA ALŢII*

Isus a poruncit ucenicilor Săi să propovăduiască Evanghelia. Marcu 16:15, 16 spune: "Apoi le-a zis: "Duceţi-vă în toată lumea, şi propovăduiţi Evanghelia la orice făptură. Cine va crede şi se va boteza, va fi mîntuit; dar cine nu va crede, va fi osîndit."

Creştinul nu trebuie să aducă lumea la Hristos ci să ducă pe Hristos la lume. Cînd Hristos este dus la lume se manifestă lucrarea plină de puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede. Romani

1:16 spune: "Căci mie nu mi-e ruşine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întîi a Iudeului, apoi a Grecului."

În fiecare din cele patru Evanghelii şi Faptele Apostolilor, Isus spune ucenicilor să meargă şi să propovăduiască tuturor Evanghelia. Matei 28:18-20 spune: "Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei, şi le-a zis: "Toată puterea Mi-a fost dată în cer şi pe pămînt. Duceţi-vă şi faceţi ucenici din toate neamurile, botezîndu-i în Numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Şi învăţaţi-i să păzească tot ce v'am poruncit. Şi iată că Eu sînt cu voi în toate zilele, pînă la sfîrşitul veacului"."

Marcu 16:15-16 spune: "Apoi le-a zis: "Duceţi-vă în toată lumea, şi propovăduiţi Evanghelia la orice făptură. Cine va crede şi se va boteza, va fi mîntuit; dar cine nu va crede, va fi osîndit."

Luca 24:46-48 spune: "Şi le-a zis: "Aşa este scris, şi aşa trebuia să pătimească Hristos, şi să învieze a treia zi dintre cei morţi. Şi să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăinţa şi iertarea păcatelor, începînd din Ierusalim. Voi sînteţi martori ai acestor lucruri."

Ioan 20:21 spune: "Isus le-a zis din nou: "Pace vouă! Cum M-a trimes pe Mine Tatăl, aşa vă trimit şi Eu pe voi."

Faptele Apostolilor 1:8 spune: "Ci voi veţi primi o putere, cînd Se va pogorî Duhul Sfînt peste voi, şi-Mi veţi fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, şi pînă la marginile pămîntului."

PARTEA 9-a

ÎNVĂŢĂTURA SCRIPTURII CU PRIVIRE LA LUCRURILE DE APOI

(Doctrina despre lucrurile de apoi)

CAPITOLUL		PAGINA
51	A doua venire a lui Hristos	170
52	Semnele timpurilor	173
53	Anticristul	176
54	Împărăţia de 1000 de ani	178
55	Învierea morţilor	182
56	Un cer nou şi un pământ nou	185

A DOUA VENIRE A LUI HRISTOS

Peste tot în Cuvîntul lui Dumnezeu ni se spune că Hristos va veni din nou pe pămînt. Înainte să vină Hristos pe pămînt pentru prima oară, proorocii au prezis aceste lucruri care au fost scrise în multe din cărţile Vechiului Testament. În primele patru cărţi ale Noului Testament ni se spune cum a venit Hristos pe pămînt. S-a întîmplat exact aşa cum au prezis proorocii din Vechiul Testament.

De asemenea, oamenii lui Dumnezeu au scris despre felul cum va veni Hristos a doua oară pe pămînt. Nu există nici un motiv de îndoială referitor la venirea Lui, aşa cum a fost proorocită cu mult timp în urmă.

1. BIBLIA VORBEŞTE DESPRE CEA DE-A DOUA VENIRE A LUI HRISTOS.

În Biblie ni se aminteşte de opt ori mai mult despre cea de-a doua venire a lui Hristos decît despre prima Lui venire. De 318 ori în Noul Testament se vorbeşte despre aceasta.

2. CONDUCĂTORII BISERICII AFIRMĂ CĂ HRISTOS VA REVENI.

Faptele Apostolilor 3:20 spune: "Şi să trimeată pe Cel ce a fost rînduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos." 2Tesaloniceni 1:7 spune, "Şi să vă dea odihnă atît vouă, care sînteţi întristaţi, cît şi nouă, la descoperirea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Lui." (Iacov 5:8; 2Petru 1:16; 1oan 2:28; Iuda 14).

3. ÎNGERII AU VORBIT DESPRE REVENIREA LUI HRISTOS.

Faptele Apostolilor 1:11 spune: "Şi au zis: "Bărbaţi Galileeni, de ce staţi şi vă uitaţi spre cer? Acest Isus, care S-a înălţat la cer din mijlocul vostru, va veni în acelaş fel cum L-aţi văzut mergînd la cer."

4. ISUS A VORBIT DESPRE REÎNTOARCEREA SA.

Matei 24:27 spune: "Căci, cum iese fulgerul dela răsărit şi se vede pînă la apus, aşa va fi şi venirea Fiului omului." (Marcu 13:26; Luca 21:27; Ioan 14:3; 21:22).

Cea de-a doua venire a lui Hristos va avea loc exact aşa cum este scris. Hristos va reveni ca o persoană care va fi văzută de toţi. Apocalipsa 1:7 spune, "Iată că El vine pe nori. Şi orice ochi Îl va vedea; şi cei ce L-au străpuns. Şi toate seminţiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin."

Proorocii Vechiului Testament au scris despre prima şi ce de-a doua venire a lui Hristos fără să spună cîţi ani le separă. Cînd un om priveşte la doi munţi din depărtare, el nu observă şi valea dintre ei. Munţii apar ca fiind foarte apropiaţi.

CEA DE-A DOUA VENIRE A LUI HRISTOS VA AVEA LOC ÎN DOUĂ MOMENTE EVIDENŢIATE DEOSEBIT ÎN TIMP:

1. *VENIREA PENTRU CREDINCIOŞII SĂI - EVENIMENTUL RĂPIRII*

Prima dată, Hristos va veni pentru credincioşi. Atunci El va veni pe nori şi-i va întîlni pe credincioşi în văzduh. Această întîlnire este numită răpirea. 1Tesaloniceni 4:13-18 spune, "Nu voim fraţilor, să fiţi în necunoştiinţă despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristaţi ca ceilalţi cari n-au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit şi a înviat, credem şi că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El. Iată, în adevăr, ce vă spunem, prin Cuvîntul Domnului: noi ce vii, cari vom rămînea pînă la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiţi. Căci însuş Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel şi cu trîmbiţa lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, şi întîi vor învia cei morţi în Hristos. Apoi, noi ce vii, cari vom fi rămas, vom fi răpiţi toţi împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul în văzduh; şi astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mîngîiaţi-vă dar unii pe alţii cu aceste cuvinte".

2. *VENIREA ÎMPREUNĂ CU CREDINCIOŞII SĂI PENTRU A ÎMPĂRĂŢI PE PĂMÎNT 1000 DE ANI. - EVENIMENTUL DESCOPERIRII SALE PENTRU ORICE OM, PENTRU ORICE OCHI*

A doua oară, Hristos va veni cu credincioşii. În timpul acestei veniri,

El va coborî pe pământ unde împreună cu Biserica Sa va conduce popoarele. Această venire este numită împărăţia de o mie de ani sau mileniul.

În Zaharia 14:4 ni se spune, "Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe muntele Măslinilor, care este în faţa Ierusalimului, spre răsărit; muntele Măslinilor se va despica la mijloc, spre răsărit şi spre apus, şi se va face o vale foarte mare: jumătate din munte se va trage înapoi spre miazănoapte, iar jumătate spre miazăzi."

VREMEA NECAZULUI CELUI MARE

1. VOR FI ŞAPTE ANI DE MARI FRĂMÎNTĂRI ŞI DURERI PE PĂMÎNT. ACEASTA VA FI PERIOADA NECAZULUI CELUI MARE.

Bisericile au păreri diferite în ceea ce priveşte timpul cînd Hristos va reveni pentru a-Şi ridica Biserica de pe pământ.

A. Unii cred că Hristos va reveni înaintea necazului celui mare

B. Alţii cred că Hristos va reveni la mijlocul necazului celui mare, adică după trei ani şi jumătate de la începerea acestuia.

C. Alţii cred că Hristos va reveni după cei şapte ani ai necazului celui mare.

SEMNELE TIMPURILOR

Anumite semne arată că întoarcerea lui Hristos este aproape. Luca 21:31 spune: "Tot aşa, cînd veţi vedea întîmplîndu-se aceste lucruri, să ştiţi că Împărăţia lui Dumnezeu este aproape." Cuvîntul lui Dumnezeu atenţionează oamenii ca ei să nu fie surprinşi. (1Tesaloniceni 5:1-4). Nu este cunoscută ziua şi ora. Numai Dumnezeu ştie aceasta. Matei 24:36 spune: "Despre ziua aceea şi despre ceasul acela, nu ştie nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl."

În Matei 24:3-14 sînt date acele semne:

1. *MULŢI OAMENI VOR FOLOSI NUMELE LUI HRISTOS ÎN MOD FALS.* Versetul 5 spune: "Fiindcă vor veni mulţi în Numele Meu, şi vor zice: "Eu sînt Hristosul!" Şi vor înşela pe mulţi."

2. *VOR AVEA LOC RĂZBOAIE ŞI SE VA VORBI MULT DESPRE RĂZBOAIE.* Versetele 6-7 spun: "Veţi auzi de războaie şi veşti de războaie: vedeţi să nu vă spăimîntaţi, căci toate aceste lucruri trebuie să se întîmple. Dar sfîrşitul tot nu fi atunci. Un neam se va scula împotriva altui neam, şi o împărăţie împotriva altei împărăţii."

3. *VA FI FOAMETE.* Versetul 7 spune: "Şi, pe alocurea,... va fi foamete."

4. *PĂMÎNTUL SE VA CUTREMURA ŞI SE VA DESPICA.* Versetul 7 spune: "Şi pe alocurea, vor fi cutremure de pămînt."

5. *CREDINCIOŞII VOR FI URÎŢI, CHINUIŢI, ŞI OMORÎŢI.* Versetul 9 spune: "Atunci vă vor da să fiţi chinuiţi, şi vă vor omorî; şi veţi fi urîţi de toate neamurile pentru Numele Meu."

6. *MULŢI VOR CĂDEA ŞI SE VOR RĂTĂCI.* Versetul 10 spune: "Atunci mulţi vor cădea, se vor vinde unii pe alţii, şi se vor urî unii pe alţii."

7. *VOR ÎNCEPE SĂ PREDICE MULŢI ÎNVĂŢĂTORI MINCINOŞI.* Versetul 11 spune: "Se vor scula mulţi prooroci mincinoşi, şi vor înşela pe mulţi."

8. *DIN CAUZA MULTELOR PĂCATE, OAMENII SE VOR ÎNRĂI.* Versetele 12-13 spun: "Şi, din pricina înmulţirii fărădelegii, dragostea celor mai mulţi se va răci. Dar cine va răbda pînă la sfîrşit, va fi mîntuit."

Semnele acestea sînt date şi în alte părţi:

9. *VOR FI MULTE PĂCATE ŞI OAMENII SE VOR ÎNŞELA UNII PE ALŢII.*
1Tesaloniceni 5:3 spune: "Cînd vor zice: " Pace şi linişte!" atunci o prăpădenie neaşteptată va veni peste ei, şi nu va fi chip de scăpare."

10. *OAMENII VOR FI EGOIŞTI ŞI LACOMI DE BANI.* 2Timotei 3:2 spune: "Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroşi, trufaşi, hulitori."

11. *COPIII ŞI TINERII NU-ŞI VOR ASCULTA PĂRINŢII.* 2Timotei 3:2 spune: "Căci oamenii vor fi... neascultători de părinţi."

12. *OAMENII VOR FI NERECUNOSCĂTORI, FĂRĂ EVLAVIE.* 2Timotei 3:2 spune: "Căci oamenii vor fi... nemulţumitori, fără evlavie."

13. *OAMENII VOR FI INSENSIBILI UNII CU ALŢII. EI VOR IUBI DISTRACŢIILE ÎN LOC SĂ-L IUBEASCĂ PE DUMNEZEU.* 2Timotei 3:3-4 spune: "Fără dragoste firească, neînduplecaţi, clevetitori, neînfrînaţi, neîmblînziţi, neiubitori de bine, vînzători, obraznici, îngîmfaţi; iubitori mai mult de plăceri decît iubitori de Dumnezeu."

14. *EVANGHELIA LUI HRISTOS VA FI PREDICATĂ ÎN TOATĂ LUMEA.* Matei 24:14 spune: "Evanghelia aceasta a Împărăţiei va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfîrşitul."

15. *EVREII SE VOR ÎNTOARCE ÎN ŢARA LOR.* Ezechiel 36:24 spune: "Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strînge din toate ţările, şi vă voi aduce iarăş în ţara voastră."

16. *EVREII VOR FACE DEŞERTUL SĂ DEVINĂ O GRĂDINĂ.* Isaia 35:1 spune: "...pustietatea se va veseli, şi va înflori ca trandafirul." Exact aşa este statul Israel astăzi, atît de diferit faţă de ceea ce era acum cîţiva ani în urmă.

17. *OAMENII VOR VIZITA LOCURI NECUNOSCUTE ŞI ZESTREA LOR DE CUNOŞTINŢE VA FI MAI MARE CA ORICÎND.* Daniel 12:4 spune: "...Atunci mulţi o vor citi, şi cunoştinţa va creşte."

ANTICRISTUL

Chiar înaintea întoarcerii lui Hristos şi a Bisericii Sale, pe pământ, falsul Hristos cunoscut sub numele de anticristul, sau cel fără de lege, va avea putere să conducă întregul pământ. Această perioadă a necazului celui mare va dura şapte ani.

Va fi perioada cea mai rea şi mai cumplită din istoria lumii. Ea va fi adusă de mulţi falşi Hristoşi. 1Ioan 2:18 spune, "Copilaşilor, este ceasul cel de pe urmă. Şi, după cum aţi auzit că are să vină anticrist, să ştiţi, că acum s-au ridicat mulţi anticrişti: prin aceasta cunoaştem că este ceasul de pe urmă." Lucrurile vor merge tot mai rău pentru că anticristul va controla practic totul.

1. *ANTICRIST VA FI CONDUCĂTORUL TUTUROR RELIGIILOR, GUVERNELOR ŞI FINANŢELOR LUMII.*

   Apocalipsa 13:7, 15 spune, "I s-a dat să facă război cu sfinţii, şi să-i biruiască. Şi i s-a dat stăpînire peste orice seminţie, peste orice norod, peste orice limbă şi peste orice neam." "I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească şi să facă să fie omorîţi toţi cei ce nu se vor închina icoanei fiarei."

   Satana va conduce fiara. Apocalipsa 13:2 spune: "Fiara, pe care am văzut-o, semăna cu un leopard; avea labe ca de urs, şi gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie şi o stăpînire mare." În 2Tesaloniceni 2:3, este numit "omul fărădelegii."

2. *MISIUNEA ANTICRISTULUI VA FI SĂ LUCREZE ÎMPOTRIVA LUI DUMNEZEU, ŞI A TOT CE ESTE BINE ŞI DREPT.*

   El însuşi se va proclama Dumnezeu. Va avea putere asupra tuturor naţiunilor pământului.

3. *NIMENI NU ŞTIE CÎND VA FI VĂZUT PENTRU PRIMA DATĂ ANTICRISTUL.*

   După ce Biserica va fi luată la cer şi Duhul Sfînt nu va mai lucra cu oamenii pe pământ, anticristul va începe el lucrarea sa pe pământ

(2Tesaloniceni 2:6-8). Dar tuturor credincioşilor le este dată nădejdea de a-L aştepta pe Hristos, nu pe anticrist. (Luca 21:28, 36).

4. *ANTICRISTULUI I SE VA PERMITE SĂ VINĂ ŞI SĂ PEDEPSEASCĂ PE ACEI CARE S-AU ÎNTORS DE LA HRISTOS ŞI AU PREFERAT SĂ NESOCOTEASCĂ CUVÎNTUL LUI DUMNEZEU.*

În 2Tesaloniceni 2:11-12 se spune, "Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună: pentruca toţi cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osîndiţi."

ÎMPĂRĂŢIA DE 1000 DE ANI

Cuvîntul "mileniu" înseamnă o mie de ani. În primele şapte versete ale Apocalipsei Capitolul 20, expresia "o mie de ani" se foloseşte de şase ori.

Bisericiile sînt împărţite privind opinia a ceea ce ne învaţă Sfintele Scripturi despre perioada de 1000 de ani. În privinţa aceasta există trei păreri diferite:

1. *PREMILENISMUL.*

   Învăţătura aceasta susţine că Hristos va reveni la începutul perioadei de o mie de ani în care Hristos va domni împreună cu credincioşii guvernînd lumea. În primii trei sute de ani, aceasta a fost o învăţătură a Bisericii primare.

2. *AMILENISMUL.*

   Învăţătura aceasta susţine că Mileniul a început odată cu prima venire a lui Hristos şi trece prin toată perioada Noului Testament pînă la sfîrşitul veacului. Ea susţine că deja creştinii guvernează acum împreună cu Hristos iar cei ce au murit guvernează deja cu El în ceruri.

3. *POSTMILENISMUL.*

   Susţine că Hristos va reveni pe pămînt după ce s-a încheiat perioada de 1000 de ani.

Două lucruri importante vor avea loc înainte de perioada de 1000 de ani:

1. *BĂTĂLIA DE LA ARMAGHEDON.*

   Va avea loc un război mondial împotriva lui Dumnezeu şi a Evreilor. (Apocalipsa 16:12-16). Hristos va avea putere deplină peste toţi cei ce declară război lui Dumnezeu, pentru că El va veni

din cer şi va distruge oştirile păcătoase. (Psalmul 2; Isaia 29:1-8; Ioel 3:9; Zaharia 14:1-5; 14:12-15; Apocalipsa 19:17-21).

2. *NEAMURILOR VOR FI JUDECATE.*

   După ce Hristos va cîştiga războiul la Armaghedon, El va face judecata neamurillor, naţiunilor lumii (Matei 25:31-46).

Alte cîteva lucruri care se vor întîmpla:

1. *SATANA VA FI LEGAT ŞI ARUNCAT ÎN ADÎNC TIMP DE 1000 DE ANI.* (Apocalipsa 20:1-3).

2. *CREDINCIOŞII ÎNVIAŢI DIN MORMINTE VOR AVEA TRUPURI PROSLĂVITE ŞI VOR DOMNI CU HRISTOS PE PĂMÎNT.* (Apocalipsa 20:4).

3. *LUMEA PĂCĂTOASĂ NU VA FI ÎNVIATĂ DIN MORŢI PÎNĂ DUPĂ PERIOADA DE 1000 DE ANI.* (Apocalipsa 20:5, 12).

4. *POPORUL EVREU VA DEVENI PUTEREA CONDUCĂTOARE A LUMII ÎN TIMPUL CELOR 1000 DE ANI.* (Zaharia 8:23; 14:8,9,16; Romani 11:23-32).

Perioada de 1000 de ani, şi ce se va întîmpla evreilor şi neamurilor.

1. CREŞTINII VOR GUVERNA ÎMPREUNĂ CU HRISTOS.

Aceasta înseamnă, de asemenea, că acei ce au suferit pentru Hristos în timpul încercărilor, vor domni împreună cu Hristos. În Apocalipsa 20:4 se spune: "Şi am văzut nişte scaune de domnie; şi celor ce au şezut pe ele li s-a dat judecata; Şi am văzut sufletele celor ce li se tăiase capul din pricina mărturiei lui Isus şi din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu, şi ale celor ce nu se închinaseră fiarei şi icoanei ei, şi nu primiseră semnul ei pe frunte şi pe mînă. Ei au înviat şi au împărăţit cu Hristos o mie de ani."

2. *DUMNEZEU A FĂCUT O PROMISIUNE LUI DAVID, CARE NICIODATĂ NU A FOST ÎNCĂLCATĂ.*

Dumnezeu a promis că tronul pe care David a stat să-şi conducă poporul, va fi păstrat pe vecie. (2Samuel 7:11-17; Ieremia 33:17). Cînd Hristos a venit ca un copil pe pămînt, în Bethleem, El a avut dreptul să ia acel tron. (Luca 1:32). Cînd Hristos se va întoarce să guverneze pămîntul, El va folosi acelaşi tron. (Isaia 9:6-7). Templul lui Dumnezeu construit de fiul lui David, va fi reconstruit. (Faptele Apostolilor 15:16). Evreii vor fi un popor respectat şi onorat pe pămînt. (Zaharia 8:13).

3. *BĂTĂLIA DE LA ARMAGHEDON.*

Aceasta va avea loc înainte de perioada de 1000 de ani şi nu va distruge întreaga omenire de pe pămînt ci numai oştile participante la acea bătălie. Popoarele din alte părţi ale lumii vor cunoaşte cine este Hristos. În Romani 14:11 se spune: "Fiindcă este scris: "Pe viaţa Mea Mă jur, zice Domnul, că orice genunchi se va pleca înaintea Mea şi orice limbă va da slavă lui Dumnezeu". Dacă fiecare genunchi se va pleca înaintea lui Hristos, aceasta nu înseamnă că toate acele popoare, îşi vor pune încrederea lor în Hristos. Este una să te închini înaintea Lui şi alta ca cineva să-şi pună încrederea în El. Dacă vreun popor va continua să lupte împotriva lui Dumnezeu şi nu I se va supune, poporul respectiv va fi pedepsit imediat. (Zaharia 14:16-19). Un lucru important pentru acel timp va fi o trăire sfîntă.

Motivul perioadei de 1000 de ani.

1. *PERIOADA DE 1000 DE ANI VA FI CÎND DUMNEZEU VA CERCETA PE OM PENTRU ULTIMA OARĂ.*

Perioada de 1000 de ani nu este ceea ce aşteaptă creştinii. Ei privesc înainte spre Cetatea Sfîntă, Noul Ierusalim; (Apocalipsa 21:9-22). Această perioadă de 1000 de ani va fi cînd Dumnezeu va cerceta pe om pentru ultima dată. Totul va fi deosebit de bine atunci, pentru că Satana va fi legat şi nu va mai sta în cale, iar Hristos va domni.

2. *PERIOADA DE 1000 DE ANI VA FI UN TIMP SPECIAL PENTRU EVREI.*

Mica în 4:6-7 spune: "În ziua aceea, zice Domnul, voi aduna pe cei şchiopi, voi strînge grămadă pe cei izgoniţi, şi pe aceia pe cari-i chinuisem. Din cei şchiopi voi face o rămăşiţă, din cei ce erau risipiţi, un neam puternic; şi Domnul va împărăţi peste ei, pe muntele Sionului, de acum şi pînă-n veac." Atunci va fi pace pe tot pămîntul. (Isaia 2:2-4; Mica 4:3-4). Atunci vor fi suficienţi bani, mîncare sau orice alte lucruri. (Isaia 35). Toate animalele se vor împăca bine împreună. (Isaia 11:6-9). Hristos va domni cu înţelepciune peste toate lucrurile. Orice va face şi va spune El va fi corect. (Isaia 11:1-4).

După 1000 de ani, Satana va fi dezlegat pentru o vreme. El va umbla pe tot pămîntul încercînd să înşele popoarele. Multă lume îl va crede şi-l va urma. Curînd după aceasta, el va fi aruncat în iazul de foc. (Apocalipsa 20:10). Pămîntul şi cerurile vor trece. În Apocalipsa 20:11, se spune: "Apoi am văzut un scaun de domnie mare şi alb şi pe Cel ce şedea pe el. Pămîntul şi cerul au fugit dinaintea Lui şi nu s-a mai găsit loc pentru ele." Aceasta este, fără îndoială, ceea ce Petru a descris în 2Petru 3:7-10. Apoi scaunul de domnie mare şi alb unde este aşezat Dumnezeu va fi văzut, şi tuturor celor care niciodată nu şi-au pus nădejdea în Hristos li se va comunica sentinţa judecăţii. (Apocalipsa 20:11-15). Cel ce va sta pe scaunul alb de domnie va fi Isus Hristos. (Ioan 5:22; Faptele Apostolilor 17:31).

ÎNVIEREA MORŢILOR

1. *PERIOADA DE 1000 DE ANI NU VA ÎNSEMNA SFÎRŞITUL LUMII.*

   Înainte de sfîrşitul lumii se vor întîmpla alte lucruri:

   A. Creştinii vor învia din morţi cînd Hristos va veni să răpească în slavă pe aceia care au crezut în El. În 1Corinteni 15:22-23, se spune: "Şi după cum toţi mor în Adam, tot aşa toţi vor învia în Hristos; dar fiecare la rîndul cetei lui. Hristos este Cel dintîi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sînt ai lui Hristos." (1Tesaloniceni 4:14-17). Aceasta va fi înainte de perioada de 1000 de ani şi este numită "Prima înviere". În Apocalipsa 20:6, se spune: "Fericiţi şi sfinţi sînt cei ce au parte de prima înviere. Asupra lor, a doua moarte n-are nici o putere; ci vor fi preoţi ai lui Dumnezeu şi ai lui Hristos şi vor împărăţi cu El o mie de ani."

   B. Toţi acei ce n-au crezut în Hristos, vor fi înviaţi din mormintele lor după ce s-a terminat perioada de 1000 de ani. În Apocalipsa 20:12-13, se spune: "Şi am văzut pe morţi, mari şi mici, stînd în picioare înaintea scaunului de Domnie. Nişte cărţi au fost deschise. Şi a fost deschisă şi o altă carte, care este cartea vieţii. Şi morţii au fost judecaţi după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărţile acelea. Marea a dat înapoi pe morţii ce erau în ea; Moartea şi locuinţa morţilor au dat înapoi pe morţii cari erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui."

2. *CREŞTINUII VOR STA ÎNAINTEA LUI DUMNEZEU ÎNAINTE DE PERIOADA DE 1000 DE ANI. ACEST LUCRU ESTE CUNOSCUT CA EVENIMENTUL ÎNFĂŢIŞĂRII ÎNAINTEA SCAUNULUI DE JUDECATĂ A LUI HRISTOS.*

   Creştinii nu vor fi judecaţi, deoarece Dumnezeu a pedepsit vinovăţia lor în judecata administrată Fiului Său, Isus Hristos, pe

cruce. Ioan 5:24 spune: "Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele şi crede în Cel ce M-a trimes, are viaţa veşnică şi nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viaţă." Problema păcatelor lui a fost rezolvată la cruce şi crezînd în ceea ce s-a făcut acolo, creştinul este liber de pedeapsă şi păcat. Totuşi, toţi creştinii vor trebui să stea înaintea lui Hristos. În 2Corinteni 5:10, se spune: "Căci toţi trebuie să ne înfăţişăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-şi primească răsplata, după binele sau răul pe care-l va fi făcut cînd trăia în trup." Acest lucru va avea loc cînd Biserica va fi răpită ca să întîlnească pe Domnul în văzduh. Motivul pentru care creştinii trebuie să stea înaintea lui Hristos, este ca Dumnezeu să facă cunoscut lucrarea lor pentru Domnul şi Mîntuitorul lor. (Matei 25:14-30; Luca 19:11-27).

Munca fiecărui creştin va fi încercată prin foc. Parte din această muncă va fi doar cenuşă, pentru că faptele au fost doar lemn, fîn şi iarbă. Alte lucrări vor rezista testului şi va ieşi la iveală aurul, argintul şi pietrele nestemate, mult mai valoroase decît banii. Credincoşii a căror fapte nu s-au dovedit a fi de nici o valoare, vor fi salvaţi ca prin foc. În 1Corinteni 3:12-15, se spune: "Iar dacă clădeşte cineva pe această temelie, aur, argint, pietre scumpe, lemn, fîn, trestie, lucrarea fiecăruia va fi dată pe faţă: ziua Domnului o va face cunoscut, căci se va descoperi în foc. Şi focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia. Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelia aceea va rămîne în picioare, el va primi o răsplată. Dacă lucrarea lui va fi arsă, îşi va pierde răsplata. Cît despre el, va fi mîntuit, dar ca prin foc." Acesta va fi momentul cînd Creştinul va primi plata pentru faptele lui.

În Apocalipsa 11:18b se spune: "...a venit vremea să judeci pe cei morţi, să răsplăteşti pe robii Tăi prooroci, pe sfinţi şi pe cei ce se tem de Numele Tău, mici şi mari, şi să prăpădeşti pe cei ce prăpădesc pămîntul." În Apocalipsa 20:8-9b se spune: "...ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării. Şi ei s-au suit pe faţa pămîntului şi au înconjurat tabăra sfinţilor şi cetatea preaiubită. Dar din cer s-a pogorît un foc care i-a mistuit!"

3. *PĂCĂTOŞII VOR STA ÎNAINTEA LUI DUMNEZEU DUPĂ PERIOADA DE 1000 DE ANI. ACEASTA ESTE CUNOSCUTĂ CA FIIND ULTIMA JUDECATĂ ÎNAINTEA TRONULUI LUI DUMNEZEU.*

Necreştinilor li se va comunica vinovăţia pentru care numele lor nu este scris în cartea vieţii. În Ioan 16:4, Isus spunea: "Eu sînt Calea, Adevărul şi Viaţa. Nimeni nu poate să vină la Tatăl decît prin Mine." (Faptele Apostolilor 4:12; I Ioan 5:12).

Toţi cei osîndiţi vor suferi pentru totdeauna pedeapsa lor pentru păcat. Suferinţele nu vor avea niciodată un sfîrşit. (Matei 25:46; Marcu 9:43; 48; Apocalipsa 14:9-11).

Locul acelei suferinţe veşnice este numit iazul de foc. (Apocalipsa 19:20; 20:10; 15).

Trebuie amintit că iazul de foc a fost pregătit pentru diavolul şi îngerii lui şi nu pentru om. (Matei 25:41). Dar acei ce continuă să persevereze pe calea păcatului, vor trebui să sufere aceeaşi pedeapsă ca şi diavolul cu îngerii lui.

Dumnezeu doreşte ca toţi oamenii să fie salvaţi de pedeapsa păcatului. El spune în Apocalipsa 22:17b: "Şi celui ce îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieţii fără plată!" Şi în 2Petru 3:9b, el spune: "...şi doreşte ca nici unul să nu piară, ci toţi să vină la pocăinţă." În 2Corinteni 6:2b se spune: "Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mîntuirii." (Isaia 49:8).

UN CER NOU ŞI UN PĂMÎNT NOU

După ce cerurile şi pămîntul vor distruse de foc, (2Petru 3:10), vor fi ceruri noi şi un pămînt nou. (2Petru 3:13). Aceasta va fi numită Cetatea Sfîntă sau Noul Ierusalim.

Va fi un loc cu mult mai bun decît îşi poate îmagina cineva. Acolo va fi numai ce este bine şi drept. Acolo nu va mai fi moarte, necazuri, lacrimi sau durere. Toţi se vor închina lui Dumnezeu. Acolo nu va mai fi noapte. Va fi noua locuinţă a tuturor celor ce au crezut şi s-au încrezut în Hristos a celor care au fost salvaţi de pedeapsa pentru păcatele lor. (Apocalipsa 22:20).